

Elliðaármál. Undirréttarmálsskjöl Th. Thomsen Ben. Sveinsson. Íslenzkur texti 1869

Aðfnr. 1351, 3. hluti: bls 401-600

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

situm til veidarinnar, qua nagra-
 ar. Sæd mun líka eiss oz umbjóðauð:
 minn líka stundum hefir orð þá að gjöra
 ekki allgaldan nafu neyðst til að taka
 svo en nagraanna áanna í heggur
 einar upp á vörum kosti: 1. heit, og ölla egað
 þá orði veidimmi allmarjetíft, of seik,
 starf að heimi skal einhverra rétt líe
 heitotus í heimi. Kammerat þú mund
 ein, og sjálfur á sinum líma sem fozet
 hefir með hndlið þáð spurnat, sem he
 liggur fyrir, þekktis of vel til veidarinnar í þu
 ídnam, til þess að hann skyldi íbna nokk
 að se á nokkum hátt gots þrójudicrad
 hann (veidirettinn) og hann er wo, sund
 Jurist, að hann hefir ekki blandað sinni
 persónulegu meinsing, þver sem hin kann
 að vera, inni vottun sína, euda þó eg
 ekki séð betur en að vottun hans stand. ein
 mitt á hlið umbjóðauða mína. Vottun
 þessi x meir að inni haldinn til öldungis
 "ligerzldig", en eg mótust. kunnir sem þjó-
 ingaslausri fyrir þá sök að hin er áis d-
 loglega fram kemur til þingbókavinnar
 þáð sem þú umboðmadur mótþarþ-
 ius - þú meir x hann farinn að skrifa skult-
 a innleggis eða þarft úr þú þró bls 35-36-
 lektis úr úr vottun þessari fyrir umbjóð-

duseal
 gyt þá
 minn B.
 the alio
 rdi, held
 þú áft
 minn in an
 umbjóð-
 sk - sem
 sem
 ber meir
 þ - þóð
 byggja
 þá minn
 mund
 þ genqur
 iet x eng-
 udametk
 igr held
 ad an-
 mi eða
 sem vinn
 þú eigi
 áanna
 nafa
 um fyrir
 vörur.
 þ þús

anda síns, eða honum í há, er alveg,
 svo ef brúki sitt af haus 'orkaordatil tókjunn
 „gripit úr lausu lofti“

Eg skal hér aftur vitja að þess fámunn orð-
 um, sem er rílega drap á, að eina og Ell-
 Davatn á sínum tíma er selt með und-
 antekningu lauveðinnar (sjá afsalstíð-
 inu Torbehold af Regalies) þannig get ég ni-
 samad með afskrift af kuppóðskilmál-
 um fyrir rólummi á Stóð og Skelliskoti,
 sem er legg hér fram, að jardi er þegar von-
 seldar í febrúar m. 1837; þess ástandi sem
 þessá voru í 2: meðal annars lauveði:
 lausar, og meir þess þóð gjalpragð, að skil-
 a róluskilmálauna fyrir rólur allra jardi-
 anna með sínum á sama hátt, sem
 afsalstíðin fyrir Skidavatin bláttur að skil-
 að, þess þetta elita afsalstíðin má á líkahl
 sem fyrir mynd allra tíma áðar við-
 gefnu afsalstíða fyrir nýgranna jörðum
 ána. -

Hins og ef þessi áður rað að þorungun-
 inn einungis þess sem privatnadar er
 þess selt jardiannar með þann ánum ein-
 er og sandinná mótþarinnur í þess er
 hann segir um þetta efni á bls 45 (þar er
 haus egin þess) þó með þess áttunga
 send, að þessi privatnadar, er einmitt

þessum sínum eiginlegleika, aðtróðer
 sem Representant for Hattmagnfen" kváð
 eignis ríkisins smertir í málu sama
 Edlis og þetta, seyr aldres og þess lífað þá alda
 Edli; hann vil þess og man lauglum bet
 us en hver einn einstakur af þess dauð-
 legum þessum, kváð hann á og þess átt
 gverning hann á það og þess átt það. Þess
 um seyr ekki hett vit, hvert sem hann
 heldur leigis þessu eða selur eignina áð
 hafa glegnt þessu hann geti leigð eða selt
 eða hverning hann geti leigð eða selt það
 og ekki heldur vit þess, sem þess dauð-
 legu þessum se af mjög þess, viss og sjá
 má af gagn ríkis málþessins, áð reyna
 til áð útvíkka réttind; (réttind) ein á kottu
 áð annara privatmanna. þess þetta
 er mi þessu þess upp á aðalþessmálið í þess
 máli: hvem rétt og hvílikan þessingur
 hafi gjálfur eignart og þess, til laxveid.
 einnar þess, hvem og hvílikan hann hafi
 leigð þess, og hvem og hvílikan hann
 hafi selt, þá er það gefið, áð þess réttur í þess
 um allar þessar, þess" þess þess þess þess,
 það er sinnig gefið áð leigj skilmálarinn
 af 1828 innibinda það sama sem leigj
 skilmálarinn af 1791 og þess áður við
 sama sem þess þess skilmálar áður áður

allt að 1757 eða 1755, þó árið hvort
 þessara ára höfði konungur að láta veð-
 a fyrir eigin reikning, Samkvæmt því
 sem Korreboers Rættretnings prentað-
 ar 1752 gefa, með öllum þeim stöðfest
 iugum, er eg nefi útvegað þeim, er það aug-
 lýst, að konungur nefir veita lezjumóm-
 um sínum, sama rétt eða þó líkan, hv-
 líkan hann gjalfr hafði notað til veid-
 sinna, og það sprogstridige Nonces,
 sem snótþarðurinn gjörir sí, „Ebens Op-
 domsing“ eðkrein og þeir Prohibitions
 fyrir hann, badi sem líkan vísinda
 manni, eðlli að skilja dinkur til fulla
 ætlu, og sem „ten kende menneske“, en af
 öllum þessu er það líka augljök, að konung-
 ur nefir ekki tekur sír nimm þekkur rétt
 með tilliti ^{tu} veidimátum, þegar hann
 eignar íb lauveidina qv. við seculari-
 sationina, eum áður hafði veid og að hann
 einnig nefir selt það sama, sem hann
 gjalfr hafði átt og lígt þurh. Er er þetta
 á móti laudlögunum? Nei þau vernda
 og eiga að vernda eignarréttinn, nema
 eigninn sé holið, sduh eða þinn sé á
 annan hátt ólöglega þengin, og þó nefi
 eg sagt og segi allt af, að það er snótþar-
 urinn sem nefir sínumarþerðina

þessu máli gagnvark þeim setningum
 og eg hefi þessu framfot og sem eg hef á
 hann neiti og þreki. Alis þeir floccul:
 sem mótparturinn sló i kringum sig
 með um laudslögum, uppruna setinda
 þarðanna, almenningu heil &c. &c. og ok
 us haus skilningur á eignartröðunum
 bot: einum eigin og umþjótanda míns
 en þú einlönar, Lordreiður af det gione
 Lordhold, þú ástandi, er eitt og eg hefi ámt
 ekki einasta í þessu máli: heldur og líka
 annar slóðar hefir átt sér stað þú aldaðti,
 og sem laudslögum, samkvæmt þú, á
 eiginum skal fyrir áðrum veid: spilla í
 þanna þú sem hann hefir áð formu haft
 hlutu á vernda og varðveita, og þannig
 hafa afsalsbréfin, sem hefi róðit um goth
 laudslaganna með þú þau hafa vernd
 áð þinn fastika eignarvæti frá ömman
 átt. -

Þy okka áð fyrirgefa mótparturinn,
 Éa um bódennu háus þúð afurmeyn
 loquitras þarinnu, er þeir kenna meirum
 (les 17), þú og þinn ekkur af þú, sem og hefi
 sagt á þinnu hildstráða slóð áðmættien
 svo, áð þúð standið með þinn alþekta
 hildoriska ástandi; en og okka samt áð biðja
 þú, amannuvenn éða báða, áð gjöra ekkigt

arlegrí tilraunir til Debut, sem þú lofar
 ar, þú þó er þeim þípanvis ^{þóti} la latínus og
 clonku. En þegar hann sem Logiker seg
 er mig hafa vörðumet laudstógis gíld
 and: um veid: máta: klíðáum, með þú
 at eg naf: rögst að orðin: afraðbréfin frá
 1853 (11 des): „Saa at nan i Overensstemmel
 se med de om Litterat. Gland' &c. &c. de
 immifalín i himni fyrifarandi: ákvörðun:
 Rettigheder som fra gammel Tid fulgt have
 þú er og bróddur um, að hann hafi ekki
 skilið mig Logikeren -; það er þú að stl
 um minni, and skilið, að min fyrnefnda
 ákvörðun er þrengrí fyrir umbjóðanda
 minni, en min ritar nefnda, þú ef hann,
 eftir þú, sem og þú skilið þóð: heimild:
 ar kjólin og það ástand, sem þau eru
 byggt á, þú rítt til að veida með alle
 de Rettigheder, Litterat fra gammel
 Tid &c. &c. þú er ekki spurnmal um að
 hann þú rítt til að veida i þann hátt
 sem laudstógis heimila, ergo, er þessi
 ákvörðun immifalín i himni, og það
 þótu min aldrei þú veid' i stóluð, en
 þú er veigjan ekki: lozín molitvandi: fyrir
 þeim ríttindum, sem veidinn frá gam
 all: til fulgð hafa og fylgja eiga þú veigjan
 er: morgun. tilfellingun loz, enda þar þú

hin stríðis mót: loquendum og þarf
 ekki lengra að vitna, en til hið undarinn
 ar hér á landi, sem er sít á hverjum
 stað, og nafu landslögis eigi veiddur get
 að eignast á þessu, þó eimig gjafst
 inn, og þetta er það, sem er hef. leggh
 nís- og það, að eg ótta, með gildri iðotta
 að kalla „exceptionell ástand“. Það er
 þessvegna eugan stað, sem mót part-
 arinn regis, bls 52, að heinsildaraxjal um
 bjótanda míns, beri indirekte á mót: þú,
 að þvergíngarnar naf: frá gamali
 lit átt ós stað: Þú áttinn, þar sem það
 nefnis þau réttind: sem veidim: þafa
 fylgt þú alda óðli (garnud Tid), held
 us hlífur þetta átrid: skjalkus, að vera
 að skilja mital annars um þau veidi-
 mæta, sem allt til afhendlinga daginn
 hafði tilkæður verið svoel af leiguminn
 um þennung þem af veid: minnum haus,
 og in contínuo við hann. Hofparturinn
 þarf þú virulega að fara meira, eitthvæð
 kröftugra, eitthvæð „uom stöðiligt fakkisk“
 fyrir mál: einn, en þessa þróunition
 laganna og sít eigið allsmakta asser-
 lum um, að veidim, ávallt áður en um
 bjótand: míns varð eigand: hennar, haf-
 verið skift. með jöðunum app med ánum

þar sem eg með örökum vitnisburðum
 hef sannað, að minn að minnstaðki
 frá miðju þessu aldar allt fram í þenna
 dag hefis verið rekinn með girdingum, sem
 enginn lax hefis getað smogid, og þar með
 einnig sýnt, að slíkar girdingar hafa
 verið alitnaðs ordisarinn, með þess þess
 munur, er um þetta vitna, sennstagi h
 Olafson og Láuli Magnússon, sem víðslegja
 þekktu landslögis, og einn þessu þessu An
 vendelse í þessu tilliti, eins vel og betur en
 snóþaturinn vill þekkja þau og þarna,
 ekki víkja einum orði að því, að um þessa
 veit. Nafi verið nokkur þóttu eða ágvein-
 ingur. Hinn sá þar á fundi regis líka í
 þessu hæl með fram lögd, síttrifst, í
 viti hans, að í hinu litla vatni milli
 Ellitavatus og Vatusenda, si rogen si-
 lvegsfangst, en lax nefris hann ekki
 í nafni, enda þótt hann svo nákvæm
 lega tilgreini, hvern lok, sem nokkur
 veit: er í, að hann nefni Hóttólfs-
 sladaá, sem laxveidivatu og svo er
 getur þá hrið þess, að hann nefndi
 ekki líka nefnt hann í Ellitavatu vatni.
 í, ef hann nefndi vitið hæl, að minn nokk
 um hína nefndi verið þar? En þetta er
 aftur ein rökrænd þess þess, að Ellitavatu

102

eta Vatusendi aldres nafsa haft meina lax
 veiti, og eius litit hinsar adrar na granna
 jartit Elitaaarma, og ad motparturium
 er me ad berjatt fyrir, ad na þis, sem hann
 veit eius vel eius og eg ad hann eda þaus
 fyrirsemmarar aldrei nafsa haft nokkurn
 hvorki formet" ne reel" retu lei. það er þis
 nokkuð skitilegt; þegar motparturium á
 bes 53 tekur sér til innbettaf þá ákvæðun
 landslaganna cap. 56, ad enginn megi fyr
 ir ótrum veidi spilla; hvemig verður þis
 spiltt, sem ekki er til, þis sem vituistur
 er eldri manna, 90 ára gamlir unna ad
 ekki hefir verit og þis, sem motpartur-
 ium ekki nefis getað saemad, ad veit haf.
 nokkurn tíma. Þy motuoli þis ad sa
 heil framlagdi hódtaaritar dinnar haf.
 nokkra þirtuign fyrir þetta maal, ad á þou
 veiti en þis ad hann veittekur ad ekki megi
 spilla fyrir óðrum þeirri veidi sem er og
 veit hefir, og ann þad nafsa Kleppseigend
 ur fugit tíma i hendurnar með þess-
 um dinni, eius og eg lika óbla ad motpart
 uum munis þá með dinnann allra áttu
 i þessu mál, motparturium munu þi
 nafsa gjörk réttara og forjálka ad leia þis
 a tilvitnuðu ákvæðun þins bókas, ut til
 endaaal þar sem skilyrdit, sem helgar

veidina fyrir spikvirkjum ammara
 eta barni, er einmitt það að þú
 sé tu (existerer) og þú afi veris; ein-
 hvers manns afrotum frá feru, og
 þenna ^{hluta} ákvörðunarinnar þar þann að
 lora betur og meinfra upp á veidiástand
 jarðarinnar und þann ámun, þjá
 hveigjum þetta skilyrdi aldrei. Þess átt
 heima, nema í "Landsdrotning" Sjá mót
 þarinnu; að veid en fyrir tímna. "Lan-
 dsdrotning" öka og aldrei nokkurn tíma
 nokkurt mál hafir umið. Það er ein
 aftur "Landsdrotning" Sjá mót þarinnu,
 að veid: "þjá á þessum stöð, þá veidi
 sem á eugan nátt myndi laxgingu
 upp eftir veidiáun. Þess löggjafinn hefir
 án öfa vitad, ^{af stikum veidum} sem þeim, er egað þannan
 hefir beut á að átt hafir sís stöð fyrir um
 á loeinu stöðum þess land, auk hlida
 ar, og það varast hver göður löggjafi að
 þróðicera þann privatmannu rétt,
 sem átt hefir sís stöð frá innimna þess,
 og ega meita þess fastlega, að mót þarinnu
 inn hafir nokkurn tíma frá landnáun
 þess. Eius og ega þannan hefir beut til
 á þess vegu - veit þessinn að laxveidi
 réttur fyrir tínu land gegnum hlida
 ar, en í þessum skilningi segi ega og mót

tálitir til mubjótanda míns: prior tempo-
 re potior jure. Ég bind það við þá ábygðan,
 sem ekki verður hrakinn, að haf. Ing-
 ólfur landnámsmaður verid einráður
 um og eim um laxveiðina í Hlíðum
 apprunalega, þá hlaut veid: eis þannig
 að ganga til erfingja hans, man fram-
 af manni, þeir landnáms menn og
 eftirkomendur þeirra, létu tarmarleg-
 a ekki draga úr hándum sér þannig,
 er þeir þóttust löglega umid nafn þess-
 i veidirektur í ánum qu. er þeir stiftaður
 þá landnáms líð og nefis endu bresting
 u lítan líð. Til þess bendis einn mite
 máldaginn 1235, til þess bendis veid i-
 mati kunnugs fyrir 1755 eða 1757 og
 veidmáti þá sem leignmónum hans
 var heimiláður með leignskilmánum
 um, og getur þannig veidis aldre ver-
 it milt girtumum við ámar, með þó
 þó aldre: nafa nafn hana. þannig þarf
 og ekki að sanna að veidin sé keminn frá
 girtumum á löglegan hátt, og nefi þó til
 fulnustu samad það með þeim upplýs-
 ingum sem fram eru kunnar og avær
 máður þekktis um sambandið milt
 kunnugs og veid arinnar á ádra (hlíðina)
 og hans og jarda ^{á hina hlíðina} þó: á eldri og yngri tíð.

það er óvænt að ég hafi skorað á mótþar-
 inn (sjá bls. 61) að hefja gagnsókn á hend-
 ur umbjótanda mínum, eða á nokk-
 urm mæti frið konum hugar í því skyni
 á þeim af vorum tilvitnaða stað í rétt-
 arskjal. N 2; og hefji einungis á þeim stað
 leitast við að sýna, að namn engan veg-
 inn sjálfur hefji treyst risum heimt-
 áda rétti til laxa. Þess afan veid. takmörk
 umbjótanda míns, þrátt fyrir hinga al-
 mættu þess fyrsta, en namn nokks
 hefji treyst eit til að fram fylgja samkvæmt
 Gómsbók, og sýni heldur samkvæmt þeim
 ein gildandi réttargæmsmáta; en þess
 ar namn sá að fyrsta skrefnan stak hafs
 til skada verken á umbjótanda mínum,
 en vildi konum fyrir hvern munna
 veid. nam, þillipó; þá fann nam upp
 þetta ráð, að stýla upp vatnið á eigin
 sitt eftir svo stað horklegum málhvanda,
 ein og það af konum sjálfum þannlag-
 a réttarþjal best sýni sjálf, með 1/2 - 5
 álua háum gördum, til þess „alternatívt“
 að taka vatnið gjör samlega frá ánum
 ein stund og svo aftur hleypa því á með
 svo miklu megni - og það einmitt í
 aðra - norðvesturhláscinnar - að það am-
 að þess skýlar geta rífis veidiganda um

103

anda míns, éða þá streymt yfir þá þann
 ig, að allur lax fari yfir þá. En í þessu á-
 standi veðivátusins og þessari aðferð sinni
 þykki hann euga áttöðu gjá fyrir um bjö-
 anda niðri til að beisast verndar föget
 aus fyrir veidi sína en þar á móti hins
 straungusku skilgrði í fyllda mæta til
 staðar fyrir sig til gagnstefnunnar
 (gjá bls 61) það er sannarlega aðgaurvand
 i að finna sakir á hendur náningan-
 um, þegar svo er breytt. Eg veji eigi það
 áður að hins umgebru stíffingardur
 hans ekki er þess eðlis, að nokkurum
 stýrnunum ⁵ ~~með~~ ^{með} minnum geti dattid í
 hug að hafa þá til eugja-bólar, en þar
 af er það líka ljóð, að eg veji nið raktid
 snitþartrius "Tantefölge", út af allri
 breyturi hans áldringis rétt, og veji þó
 að vera þeirrar meiningar að gagnið
 hans sé áttöðulaus, alveg þingenið.
 Hljóð og þú að krefjast þess, að um bjöt
 andi míns verði alveg þrifundin þyr-
 i þessum og þráfum gagnstefnunnar
 i þessu mál, og gagnstefnandi ástand
 er til að berjast þessum málskostnað
 með einhverju neyðtegi. Hvað aftur
 gagnstefna-þannhalds-gagnstefnuna snerkir
 þá getur það víst engum aulík að tveir

af þann haldsgagoukefrændrunum, á-
 bíandi um á Breiðholtsi og á bíandi um
 á Holoni euga Competence hafa til að
 inn ganga nokkara eða, allt svo síg
 heldur til hins gagnstæða, um hvað
 býlum þeirra til hegris eða eka. til hegris,
 og þetta þú vitar, sem þú er indur eða
 að róta um hæg eða óhæg húsberda þeim
 a, eða þinnu opið þera; þú þar leggur sig
 sjálft, að ef umlytandi minn skyld.
 Tapa þessu máli; þú á þann Regres
 saksókn á hendur þinnu opið þera op-
 ið þera, sem nefni selt honum þann selt
 til laxveitinnar, og þar þeim línu þess
 is notað sjálft og sem ávallt í "Twivls,
 tilföldi" í gegnum dímstála sína
 þess framfylgt, et edelt vegeu mytlig
 Princip, í stikum mála um, og þá haf-
 a þess selt hind til þess, að stopna móbenda
 a sínum í þann vanda. Annar
 þessara, á bíandi um á Breiðholtsi, þess
 is þar að verk. þú þinnu opið þera
 þessit" udtrykkelig Tilkjendgivelse
 af, að þú þess euga, Interesse" í þessari
 gagnsókn, og sama var þess spalan,
 á bíandi um á Holoni þessit, ef þann
 þess leitad þinnu opið þera; sama til
 efni. Hvaða Logik, þetta atviki, að þess

mennu en tekniis með sein gagnrökj-
 endur, lýsi þjá gagnrökjaradila, veit
 ekkh. — þi: ölu falli þeirri að þeis
 en brúkastrýgis hie að litla máls höfðuad.
 ius, ef illa fer, en vdrin annars launir
 við namn — En ef vil spara mörsum
 þessum slíka útgift, og renant til að
 þeis eftir á munn þakku meir feris,
 með þeis að gjöra þó réttas kröfu að þeis
 verði álituís incompetente til að
 taka þátt í þeirri gagnrökun, sein hís
 x hófud, þi: freunur, sein sá eventud
 le símar í þessu máli þvermiz sein
 hann verður, ekkh. getur farið þjá þeis
 einniz að gilda þeirra gjafis an allra
 gagnrökun, og þetta veit gagnrökjar
 aðili, an þess að ef þess að þóða hann
 um það. En þó að þetta kumi ni að verð
 a kallað af meir, afur megr lojúkra
 fásinnis, ella ef þó að dirfath að byggj-
 a á þó þi réttas kröfu in subiduum, að
 gagnrökunni af hálfu ávilenda af
 Breitholdi og Hólmi verði forávisað,
 og þeis in solidum með gagnrökun
 aðila, arresser B. þveinurpi, eða þó
 einis áer, verði ávundis, hófily átláh
 þvín, hork og þering til umhótanda
 minis kaupmanns de Thormin. —

þegar mótparhusin hjáir í eg þeim
 itáðan skadabólasetti frá Glekkiskóla og
 Hobojus hálfu (bls 62) þris lasveidi-
 missisum i Elldáan eða gegnum
 þor þor dabo almáttuqun finstarþepr
 umas 4. júlím. 1863, umk eies og
 eg blit að skilja, með leyri dönnuþell
 us: málinu, þó veid eg að segja þon
 um þat, em þó eim inni, með ord.
 um sem þann þó hlífur að skilja, að
 þat & juraðim uonæus að ölla reis að
 framfylgja slíkri stefnu, eftir mi gild.
 and: rétta gængs regluu, sem em
 allt aðrar em þor, sem þyris skrifat ar
 em i Jónsbók. Eg vil ekk. leggja mér þis
 að nefna „ofurmeyn logistrar fasinu“,
 heldur „ofurmeyn juridisks dásalkap
 ar“ og brúka ordid til þess að þri skul:
 ekki verða breyð þyris mér i dauðtri
 þyrtiungu aktiis o. eissum líma, að
 öku reis að blanda þannig samman
 eldi og nýrri rétta gængs regluu,
 sem em eiss mendu leitir eiss og
 allis vita. — Meit skilit nefni lega ekk. beh
 us em mótparhusis vera að regna
 til að þorra samman Jónsbók ar ákveð-
 umum við tilok 26. janúar 1797, þri eit á
 þat gegur þessi þann skadabólasetti

þrafa frá dæto himnar, almáttugu?
 Ná! hann er það, hann fór víð að
 sjá hvort ein almáttuga gildir gagnvart
 stefndri líttkipens. Hann verður að állum
 líkindum - og þetta hefir hann sjálfur við
 verkefni með því að stefna til ríttisupfud
 arinnar eftir ákvörðun líttkipens. arinnar
 ar - að láta ein meggja með ákvörðunir heim
 ar. En er það þá ekki „júsídískt áarskab“
 að vera að stíðakola til himnar almáttug
 u? ef verð fyrir mitt lef. að segja, að
 þegar einn of laudstius fyrir þu þu þu þu
 og ammar, sem hefir ekid júsídíska vagn
 inum i laudstius „þarfir“ undir 30 árs,
 byggja réttar kröfu á líttkipens documentis
 þá er það ekki af raft, að þu lítt sé „jusi-
 dískt áarskab“; á himnlogium er þetta do-
 cument ekki. wo lítt virð, fyrir um
 bjótanda minn, þar sem það sammar það
 au: auvilt, sem gagnstæfandi hefir hefir
 við veid; hann og er berleg tilraun þá á-
 rangstaus til að hindra hann. -

Það er órétt og órátt að veidigardar um
 bjótanda minn sé hinn einast. á þal
 grundvöllum og undirstaða fyrir forboð-
 um, heldur er það vabsteygid. velturásm.
 kvist áma, og sem það einnig: nordarkvist
 inni, sem einn og vitinn hiklaust þafa berid

með tilliti. Lít vesturkvisturinnar, gjörð-
 i þar aka veidi ómögulega, þó euginn
 veidigardur hefur þar veid, en sum þar,
 líka vobusvegrind i norðurkvistinni, sem
 óvissulega hefur veid langtum höllu meira
 fyrir veidigard, en að eiu hefur vöð úti undir
 a á, en fyrir þann gard, sem nú er þar
 þvest ofis ána, en til að hindra þetta horn
 hveggja, eða til að nema þar þar mindran
 is, sem þinnu vobusvegrind að nema á
 einu veigrilega hátte, var forboðinn krafist
 enda viddub þó að reyna sig sjálf, að fö-
 getánn hefur ekki lýst þann i þessum hindru
 annu, of þann, sem sjálfur kemur til
 ius og kynnir sei verkun þeirra, hefur
 ekki álitit einu þess, spiltu veidi, en þó
 anda minn og þáfuvel vera til þess gjörðar
 Mótþakurinn þar þvi hvergi annað
 ar að teita að alsherjas grundvelli; og
 undirslota forboðinn, en i einu: egin breytn
 i vissum sliflgörðum, ekki einu þess
 þinn, er þann mi þess fyrir að þessa þess
 til að veita vobusvegrind i eugjarsinnar,
 heldur líka und þess gard; er þann til
 gjöra til að þurka upp vesturkvisturinn
 ar, þá vobusvegrind N 6 og 7 að N 2. En
 þessa mótþakurinn reyrir að aðaltesu
 andinn alis eigi þafi hvort ofis þess

(les 64) ad árnar þvergröðingalaugar
 hafi ekki verið lægengar, þá er þetta hæðin
 og heit "Muninn", þar sem það er alþrum
 ugh, eins og það líka er stöðfest af Skúla
 laudföjta Magnússyni, að veðizard-
 arnið sé svo gísuð að vatnið renni
 áhindrad í gegnum þá, eins og það líka
 renni áhindrad gegnum kirkurnar,
 sem en samau settar af ríslum bði
 andstreymsis og forstreymsis, svo að veis
 vatnið dropi, sem afan að kemur, hlýtar
 að fara í gegnum hvortveggja, og gegnið
 það þú meiri furðu að hann (mötpart-
 urinn) skuli koma með þesslíka afgar,
 sem hann einmitt meðas á seinu bls.
 undirvættu viðveimis, að vatnið af
 haus ogis völdum hafi sumit aðaltes
 andannum óhagarslega. Eins illuorisk
 er það, að aðaltesnaud meini mötpart-
 urinn að veita vatni á eigi haus, eða
 Helliðskols, eða Kobðjar; hann getur eins og
 ey mefi aður eignt fram á haft mögilest
 vatni á eigi rite og þennara jarda þegar
 hann brúkas^{þat} í rötum hína og rambvönd
 ábrjáladi manulegri thevntenis, en ginn
 til bóla, en ekki til hius að 20-30 lita
 thip thuli geta gengid yfis þós. Og þegar
 nis mötparturinn fer að draga, Consequent-

seu farris acubijōtauda minus aut af ris
 un fārimu - vatusveitirgum - og segi
 fārimu vatusveitirgum farris eugi haur;
 farris me^{gin} þa; Eudāaimu vom þor vel ut
 veitnadar - þa veidur vinnu rís (bls 65-66)
 Ad þad megi aut eius veida i' cūm fō
 þor ris alveg vatuslausar, ida þō vatu
 i' steymi; náluar djúpþ ofis kettar of
 gaurda, nuad vitu; þafa hvortveggja sam
 ad þy ekil þu; ekki nuad þid linn luttavers
 ris dlerats aste þoch. i' þei vid, enda rīris
 linn luttirgis i' þu; ad reubodsmad ver
 mōtþarhinn, þefis ekki ekilid þad i' affur
 og skal of þu; durrum til skiluniz auku
 reja þurrum, nuemij skaldid Þogge-
 ten þyldi þad;

Naturam furca pellas ex, (expellas)
 hūn kemmer dox i' þer dūn þex
 I vīgnepudri bls. 66 kvarta mōtþarhinn
 ofis ad adaliteþrandi þafi ekki þekid rupp
 þer ofis aut "Þrodgebel" Eudāaima, en
 v nokkrun blōðum i' reudan þūim
 ad dolera ofis þu; ris og þann einn
 i' gjeris i' reudu vidu, ad þann þaf. þek
 id þad upp farris veitilannmōk ris of
 þad ofis "þinn helga stadi", hvar adaliteþr
 andinn i' galsragh þefi; ate ad "draga
 af þō fōla rīma". Arbogjar land þro

forma-eign mótpartisins. Eýðla að offis
 löta honum að draga út „Consequentem“
 af þessu löcinni, með hvern þringente
 Logik. Þannigina hefð ekki brotið fyrir
 þinni lögun gagnabodu vatns stjflens
 snótpartisins, þó ekkið kort annað en
 aðalstefnaundans hefði þannig. Mót-
 partisins hefði gjálfur samad hana með
 þu að framleggja þuð mestkita stjal
 N° 3. eius og þinu einnig er lömnd und
 réttarökjólunum 6 og 7 og N° 4, auk þess ein
 það er ein erfens milli partanna, að þuð
 sé þess gandar snótpartisins sem forboðs
 gjálfur gildis, enda einnig og föjeto gjórtin (réttar
 stjal N° 6) þuð gjálfur, hvada gjórtingar
 þes er um að ræða. Og þar sem þes ekki er
 þrætt að um annað en veidi vatna þr.
 lít. 31. markon. 1799 og þó i rauninni ekki
 um veidivakund, eða takmótt fyrir veid-
 inni, þuð motti þess hefði snótpartur-
 ins ekkið þafl, nema af áreiningum
 skilmingsi eius og ey seinna skal einna,
 þó öla ey að þes hefði þrangst líkúð, ekki
 est kort veid vand reglegt i laganna
 skilmingsi; en superflua non nocent,
 og þuð itas var þuð vand reglegt fyrir
 áalstefnaundans, að taka á ite kort
 nokknd annað, en þann eýð veidivatu

fottu e 100 fótum nedar, en þann
 eftir afsaltréfi sínu, samauðum við
 leigu skilmála, nafði heimild til að
 leggja hann. Eg segi að þessi ábótun gægi
 stefnaðans sé annað hvort hraualey
 eða illgjörn; hraualey er viss, ef hann
 hefir ekki spurð þess þjó rei kemur gegn
 mönnum, en er nefni þess heldur bed
 id þau til af egris hugviti sínu, eiss
 og reyndar skiping hans á ordnum.
 den store Loss, ved Gaarden Stob" heudis
 til; en illgjörn er viss, ef hann hefir
 spurð þess um þau þjó nokkrun
 loatkunum mönnum, og eg
 get ekki kemt þjó að krefjast mottifi-
 catidnar á þi, en hann kallar það á
 bls 67) lajaleyri og réttarlausem yfir gang
 að aðvitefuaud þess, eiss og leijnum
 kemur á seinu áttu til lagt einu klyp
 igard við þess nioafors, þar sein þetta er
 talmerk nedar en veiditakavork hans
 að afan þess Da þerartylur, og áttum
 mótþodum að þhorartylur sé rangskrif
 að i skilmáluum 1791 er wo þann átt-
 um sammi, að ritte er líklegra, að þessi-
 tylur sé missitat i skilmáluum 1828,
 af þess að þetta nafn mun fyrst vera uppkom
 id á þessari öld, enda er það ekkri ógjaldan

að einn og sami sláður heitir bæinn
 nöfnun ofr. í þessu mál. Gelsjubængi
 eða Geldingjabængi. Í þessum sláð tal
 ar mótparturinn um Hleypigarda að
 alitefnauda sem vdi þeis fleiri en 1.
 fetta er ein bein línis skrókvöð að rættin
 um. Adalitefnaud. brúkar að einu þeis
 einu Hleypigard, sem finnst í Korki, kann
 þite fyrir ofan Hermodafoss; þinnis bæin
 ofri sem í Korkinu finnst, meðan til í
 austri Kerklingarhólma ofri í Botnins-
 hólma og frá Blásteinshólma ofri í
 ofra Kerklingarhólma, en báðis verk
 mótparturinn, til þess að þurfa upp vest
 ur ána, en í þeis vöð: sem einnir fyr
 nefndi þennara hveggja, var áður fyrrum
 Hleypigardur meðinanna kemungu,
 auk þauz til að kvíslis, sem rennur
 út norðuránni fyrir ofan Hermodafoss,
 skat sig: gegnum Botnshólma, og
 þar heyrir samarlega ekki lítil frætja
 til að bjóta rættinum þá, að adalitefn
 andi nafi byggð yálfur þann gard, sem
 hann varð að beidast föjetans að ilodas
 til að fötekinn þurh, í a þeis nefis þá
 mótparturinn klazáð ofri politirættar
 gjertinn af 9. júlím þá (Þil. 7. ad 2)
 ofra gardur, sem einn nam þurh,

106

verk aðalstepranda. þess óbörðlega þotja
 gagnstepranda þvar mid þessum þessum
 ; besthöggvid samrættum bði mid til-
 liti til írreppanna og mid tilliti til þess
 heimildarleysis, þessum mid svo þessum
 orðum ber að aðalstepranda á brýn mid til-
 liti til stötu hleypingardans og þess að þess
 reis þess (hleypingardans) en einn, þessum
 best af þessum söðum öllum þessum gagn-
 söku þessum og á þessum þessum þessum
 skendur. Ef miðparturinn þessum
 þessum einn og aðalsteprandi, haldur þess
 innan þessum þessum, sem þessum
 arskjólis þessum þessum þessum þessum
 samkvæmt þessum ástandi, sem þessum
 a þessum þessum átti þessum mid eigin þessum,
 þessum þessum þessum mid þessum aldreis þessum,
 einn þessum og þessum þessum þessum á
 þessum þessum þessum þessum. En þessum
 svo er einn og eyn þessum þessum þessum, þessum
 þessum og að þessum þessum, sem mið
 þessum þessum þessum þessum, sem þessum
 sem írreði að þessum þessum, sem þessum
 einn írreði og á þessum þessum, sem
 þessum aðalstepranda, sem þessum
 vant og þessum þessum þessum og
 sem þessum af þessum, að þessum þessum
 þessum þessum "aðalstepranda þessum

vinnu þeir ríður lögley, um það gjörð.
 Eý meita þeir algjörlega að aðalsteprand.
 nafn notað Árbjarsband eða gjörð á þeir nota
 um usla, þekara en nokkum var legfi-
 leg, oftis heim ildas kjali innu, ogefti
 er hinu gómlu, leiguetit máluu,
 þeir of þeim flýtur þeim línu, að namn
 má taka gjöt hil gjöringja áinnu þvar
 sem áinnu áinnu veititak marka,
 en þof þefit namn aldre tekid. Árbjarsband.
 ári samþykktis Árbjars bindaus, eður ári
 þess að borga þeirri þof, og verður möb-
 þarurinn að láta sér þetta lýnda, þar
 sem namn þráfaldlega þefit v. Þurkennit
 að aðalstepranda sé þeimil veidinn upp
 að þvarar eða þira kyl. þof er gott að möt
 þarurinn gengit við þeir- sem að eður
 u legfi er uppó namn samand- að þann
 nafn skipað Árbjars bindaus að rífo
 þeyprangar aðalstepranda en þvar
 er þeimild þaus þeirri slíki skip-
 um? þyrt namn mi þykid eigo
 þe Árbj, þá verður namn að rína og
 samna, að namn þessi þengid þaus
 þausann við þá þvöd, sem þeirri eig
 eður ávauk þofa viðurkennit að
 þeir vörn skuldir til að þola laxveid-
 ina óárcitta, þar sem þeir notorisk

aldrei nafu sýnt sig í meinu stíku afri-
 við veitiganda aðalsteypanda í þessum
 oemara hanc. það er afur þar af þessum
 mótþarlausum stear að namu naf: ma-
 skerað wo vel allar sínar tilraunir
 til að spilla veid: aðalsteypanda: sum-
 ar, að það stíki ekki: í gegnum, að gæ-
 ve sé, sem nafinn var með politistear.
 gjörtími: 9. júlíom: í sumari naf: veid
 haus verk, heldur Ólafur í Vatusenda og
 Anna: Þreidholt: þessara manna
 sem aldrei þessum nafu sýnt laxveid
 inni: Hluta á einu nokkurn minnsta
 gjöfnum -: þessum gæddur eignis eiginn mite
 sem framhaldur stífar garðanna í lliðar ástans
 eugjam, og stendur: þessum saubandi við
 þá, að namu átti að halda stíu þess vatnis,
 er þess ekki gátu haldið, til annarar
 kvíðarinnar (nordustkvíðarinnar) í an-
 um, en þessum hinc, þessum ella varð ekki:
 litgængisinn með eugjagardana vóð
 þessum á euk: minn forboð af 3. júlíom
 einnig nafu veid birk þessum þessum
 minninn, þessum aðalsteypanda var það
 þessum þá kunnugt, að mótþarlausum
 var beininn að halda þessum stítra þess-
 is þessum minninn ofi Lb. 56 og
 rétta (?) þessum þessum haus, eunda þessum þessum

Líka seimna þann sem kompanar
 haur min alla þessa breyflni. Kötþast-
 urinn vísuð kemur í þetta berlega gjálfrú
 (bls 70-71) þar er hann segir að þessi
 gaurur hafi verið aðalitefnauda til göðs
 og því skyni nafn hann verið hláðinn,
 því meður hann hafi verið að vökva
 engi átti, hafi gaururinn gjóð það að
 verðum að allt af var nóg vatni. Þóð
 urannir (?) Og þessu velgjörning
 gjóðu þessi tvíir með annkunnar-
 einu Samaritanar, aðalitefnauda,
 þegar þeir rásu að engjagaurar mál-
 partinn tók af mittið af vatni
 frá báðum árum !! Þy skal ekki ver-
 a að elta mótpartinn und þess und
 á bls. 72 og 73 þar er villega, að Stóri þyfl-
 ur sé: Ker móa foss - í málspóstunni
 frá minni hlíð þess þess foss aldrei
 verið nefndur Kyð móa foss einu og
 mótþasturinn segir - er fullkomlega
 þrakin með skýrdum þess vithra,
 en átti aftur það þess að Skoravýflur
 sé = Stóri þyflur, og að nís ríðara nafn
 sé kemid upp á seinni lína, og
 þar er svo er, þar er ák vöksemda-
 leiddla mótþasturinn á bls 74-77 þar
 er með fokinn: vedur og vind, euda er þess

hin sjálf nokkuð "vindholdig". Það er
 ástóðulaust, þegar mótparturinn
 segir að aðalþessandi heintu íbi-
 lokandi veid rétt fyrir Elldavatus-
 landi og ofis hverri lokjar sprönu
 sem um það renni; hita er annað,
 að hann heintar að vaku skuli sem
 a, sem að þomu summið þessis eftir lauds
 lögnum (Lb 56) og frábidur sei velgjörð-
 is gagnþessandaus með að breyta
 vát þess, og telur nokkuð það alveg ó-
 heimill og álöglegt; en það er sátt að
 að mótparturinn þessis gjört þetta og
 það þessis gefið boti til og ástóð-
 una fyrir forbotinu. Þegar mótpartur
 urinn eru launglast á þús að vakuð
 þess; orðid af lítið í árunum fyrir satas
 kistugarda aðalþessanda, þá veid og
 einnig að nýs að taka það fram að
 þetta er ómögulegt, þar sem hita þess
 í móti er aðalþessandi; fyrir veidi í kist
 unum að vakuð þá óþinnarad að
 gænga gegnum kistur og garda, og
 segir það eig þús sjálfh, að árnar þús
 að eiss geta verið vatus lausar fyrir
 meðan ^{kistu} flugardana, að vatuslaust
 sei fyrir nöfan þar, og það sem mót-
 parturinn dregur út af spærunargjörðun

426 Þann 30. júní og 3. júlí (N° 4. og 5
ad N° 2) er ekki annað en fordreiðsla
af þriðri getna; misferri applýsís að
væðis megið hafi verið svo mikil að
: Norðurlandi að það hafi flotið hátí
yfir kítur og gárda, og spilt veidigort
ann að alitferanda, en vesturlandi
væðis lítil; hin síðari að vesturlandi
hafi verið ólaggeng, en í hinum svo
mikil væðis þurð, að það hafi hlóð
að hindra laggingu: hana, þó
ekki alveg taka fyrir alla laggingu.
Og vænnig fer mi mötparturinn að
segja, að áttar hafi verið quam onn
me laggingar? vænnig fer namn að
ajna að að alitferandi hafi ekki
hafi áttu til að kvarta yfir vatarlegri
að minnslakost; í vesturlandi og yfir
veitispili og skemmdum á veid an
þorum fyrir vatarfyllis ekkis í hinum
nyðri? getur nokkur viderkeming
legit: þessum gefnu atvikum ann hit
gagnstæta? Það er sama ekkert
fyrir mötparturinn þi nokkris lax
ar veitub; kíturinn; Norðurlandi
þann 3. júlí. þegar þeir Gudni lín
arinn og Jon Jónsson skóðu hana
þvi þessir laxar gátu vel verið; ha

427
komnu, áður en vafuð rénað til mun
a. það sýnir sig líka að eftir 9. júlím
væð veðin laugþum jafnari og betri
en þíns hefti: áður verid frá 9. júní
því eftir það fór að veðast: báðum
ánum.

þa er ekki til neins að þræta um
það við miðpartium, hvar fludáur
spretta upp, því það er irrelevant fyrir
málið, en alis vita samt að lokur
semmur ús fjali nokkum fyrir suman
lyklafell niður: Föleuvótis og að þessi
vötn eining láta fludáur rita vatni
lé. þannig er það víð, að talverdur
hlutvatnisi á ánum ekki sprettur
upp: fludavakuslandi, og með tilliti
til þess vafus getur nam ekki sagl,
með hvalfiskinum gamba: mitt vafu
er mitt og og þessi gjörb mír það. það er
þar að auk þess máli öldungis óvid-
komaudi, þegar nam þessis allast til
að upplýsa lauda merk. milli Þreid-
holts og Birtada á áðru og Ábojar og
Áslini á þina hlitina með korti únu,
og mót moli og þessu haldlega sem
þíft úgarlausu fyrir þetta mál, og
þar að auk líka sem, et tendentiört
Forsög" að því leysi nam ef til vill, öllar

sís að byggja á þís einhverskennar
 „Bevis“ í tilkomuendi landafrötu mál
 um milli nefndra jarða, þó það get-
 ur aldrei orð þá spurs mál um, að
 slíkt lauda mestja spursmál haf. get
 að kemur til Lorkandling undis þessu
 máli; sem er allt annars edlis. Þetta
 um er eigi heldur minn þenusta í að
 þá hugmynd um þó „stór kostlegu
 afstötur“ (intellige: Baroni eda brev-
 skab), mótpartius, þó þis er ekki ver-
 id að neftengja þaus absolutum döm-
 um til lauds, heldur þitt, hvort þann
 naf. ekki heyrð að sís sem „en siss þel
 Capes“ gagnvart að alitefnauda á þessa
 egin löflega furvabui.

— Eý skal ekki heldur þratta við mótt
 partium um engjavörkun þaus, eda
 hvað nokk minn sé fyrir engi þaus; eý
 er þúinn að sýna það: þú fyrir farandi
 og vona að þetta verð: sítu mekkid þegar
 málið kemur í þá „Gritaus“, þvar vól
 er á mómum, sem gefid geta áreidun-
 leyt og óvilhalkt álit um þessa vaker
 veitingu; en eý vil einnigis seýja mótt
 partium þá, að eý nefi sjálfur sít vaker
 veitingar á engi; þannvörkun eftir
 allt ótrun og þú siss um vörkun

hvarða en þessar, og það þó kochur vdi
 á jafn miklu eða meira vaki en hési
 þessu tilfelli. Þy get em fremur sagt
 honum að eigin veltari ferges se hef
 er sagt um vakuveitingar mótþarfo-
 ins, að þann álit, "naturlig Overvisting
 af Engu, sem hafi vorkottet ved at af-
 domme den við liggende Elu, for at vore
 endur ferdalagligere for Engu end den
 anvendte Danstivning," svo eg hef.
 vissulega sigi þar með meissar áfgar
 í þessu tilfelli. En það getur mi verið
 að mótþarfurinn þekk. ekki betur grein
 arminum á "Overvisting" og "Danstiv-
 ning" heldur en á "Opdrensing" og "Bots-
 ledning" (vakur); það er samt ekki
 mér að kenna. Þy skal fustlega jafa, að
 eg hef. ekki séð eða lesið ritling þann,
 sem mótþarfurinn vituar til á bls
 85; en eg hef. sem að afan er sagt, þýð
 "Engvanding" á storbúi í Danmörku
 þar sem haldið var 200 nauta (150
 kíyr), og nemmi var magad lík þvi, er
 eg hef. sagt, að engid var lótið liggjand-
 er vakur, eða ís frá haustvötnum fram
 í Mai, og var það engi hvi eða samt
 jafnvel þvi ólegid, það getur reyndar ver-
 id að vakur naf. verið hlegpt á milli slatta

— þá er mér ákunnugt — en hitt veit
 ég að það var vaki ekki dýpra en frá
 skóarski til okla merk, og það var víst
 að þar naut engid í sumrum laug-
 um mér solar og lofs en vakis. Eg skal
 bóla þér við, að eg stea að þetta engi mun
 í háfa verid slejst í fyrsta únni milli
 jarðaga og Jónsmessu, og þá hafð
 vakuit verid burtveit í laugum léna,
 víst einar þrikkur, og ég verid að leyfa
 mér að halda, að ^{eg} þetta fullkornlega eini
 vel til eingvanding, eins og mötþast
 uminn þekkt af viti þis er hann tilförs,
 hann skilur svo báfluga dónskur. Eg
 hef að þannan reynt til að úna þann
 á, að vatlu Ingmeistarara Jónsenes rann
 ar ekki nema það að engjavokvun möt
 þakinn hefis átt sei stáð, og ef til vill bók
 engit nokkuð; en minn betur það al-
 veg óafgjörð, hvert þess: vokvun, eins og
 kemmi var liattd haf verid uauðunleg, —
 hvert emur eða óð m viti hátud vokvun
 nefst: ekki verid betri og hvert það hefð
 ekki verid enginn betra að njóta solar
 og lof; í nokkvan tíma áður en átti
 að slá það. Í stötu máli, hús sammar
 skett af þis, sem mätþakvinnu sklast
 til að minn skuli trúna: þessu máli

af að hún sé stofnuð einmitt til að betra
 a eugit, heldur bendir skothuscinn á fess
 um upplýsingum, sem eg hefji tekið fram
 poert á móti til hines gagnridda, og skal
 eg svo leida ljá mías að fara um það frek-
 ant ordum að einni. Eg lét mías udga
 met að neita þis arresto mótpartisins
 að Elitavakus eugjar sein 1-2 álmum
 hðri en vatusins (Elitavakas og Vatn-
 enda vatus) Niveau. Meiri hluti engj-
 arma mun vera aldeitis láflatar jöppit
 vatnins, og að stöki hluti þeirra, sem veit
 að Elitavatus hini getur ekk. verið
 meira en wosem avaras allra meik
 1 feti (12 þumbungum) ofis vatusflötin
 i kvistinni sem rennur milli tins-
 ins og eugjanna, og þegar mótpartur-
 ins fer þis fram, að þar sem ekk. haf-
 verit brúkad meira en hálf, eða i mesta
 lagi tveis fimtungar (skritin hugmynd
 um stórt brota) vatnins úr ánum til engj-
 avokounarinnar, og að slíku vatus-
 megni ekk. udgi 3 sólarbringar til að
 kemast ofis (þekji) engi haus, þá skal
 eg að eiss benda til þess, sem ma. vörð-
 ast gefit og upplýst: málinu, að i álku
 fulli helmingur vatnins var stíflaður
 upp þegar vesturáin var þur, og hvar að

auk: svo vaturlítil, að tálma þótti
 laugongu (vide 5. að N 21), woð i álle-
 falli: helmingur vatnins einnig þess
 verit tekinn úr þeirri höfðinu, þá er
 það áutth, að brúðir hafa verið að
 numbla korti: $\frac{3}{4}$ partur vatnins til
 eugjavokunnarinnar, og sutt er orate
 að meira þurfi en 3 rólarþringa til að
 selja eugi hauss undir 5 álma eða þóðan
 af dypra vatni, þá reynslan vindi það
 i sumum, að hann gat með gíðing
 um sinnum ekki. Þess vatnið leuzur
 þá þá þá það aftur að höfða: aurlur-
 ánni, er það flaut yfir ^{gíðingarni} þess, og euda
 líka skemmdir þess. En þegar mót part-
 urinn þáist okka að eyðileggja þessurn-
 ar: Elitavatni eugjum, þá er þetta svo
 gagnutek allri reynslu, að hita er talldum
 egi, að það einn mite er vatni sem sagn-
 ar þessur, hvort sem vatnið er heldur
 reinnandi eða standandi. Þess aftur
 snertir eugja okkur mót parturinn
 i: Abojar hölma og þessir norðan Raut-
 hóla, þá er einn að vottoddu þessu máti
 oviðkomandi, svo að það gjörir ekki
 til hvort hann sammar möguleg leita
 kemur eða ekki. Mis er sama þó hann
 leit: vatnið úr ánum uppi Hleuzil, ein

ungis að harni ekki; spili: veidi: aðal-
 stefnaenda: Ellidáinn, þó þetta má harn
 ekki; fyrir laudslögnum, þó harn
 hefti: millionis eugjadagstatur að viðattu
 til að gjöra að eugi. —

Þy get ekki: annað en furdad mig á
 þeirri mortificationis kröfu, sem mót
 pasturinn, eða málforðum mædur hans,
 kemur með á bls 87. Þy krafa þess er mót
 þarhins egin eign, þá tel of vorum drif
 mistlagðar hendur: knè; en ef min er
 málforðslumanninn, þá á það leiðir:
 maturinn glöpsins eugum ann, utan
 gjálfum sér. þeir þetta vists báðir skulda
 snálið *Wat Égoxer úr Glasgow*. Að þau er
 sem þér eru heitad mortificationis og sektur
 liggja fyrir utan það, sem den elte Virkelig-
 hud. (Hegel's stafrn fyrir lívets þraxis) frem
 byder" það verður málpasturinn að sam-
 a; en þaf: eglíth þess er, og áhrif þess eru
 líth sem síðer var umt, midaan ef, gagnstætt
 þess, sem: nýtilvitundin máli var gjörð,
 hilt síðer þá að specialisera neite, nvar þess
 er þá mortificationis og sekt? Eða vill mót
 pasturinn neyða mig til að samna, að Cre-
 dit hans standi á veltum fatum? Það
 skyldi gjöra mig ítt! Þy þora á þann ann
 að mörb að þrífala kröfunni, eluzar egi.

skil mér að fara rótt móti næms yfirvörðun
 a kröfu fyrir "Test og Credit-spilde" í þá nem
 söddu skpm.

Mötparburinn inþingrar harðlega þó
 verð, var til og nefi nútíð hinar við setu
 eignis Arliis og Búttadi, samkvæmt þeim
 ardi, sem þó gafa af sér, og verð eg að jata
 að eg þekki eugan réttari og samgyarnar
 undli kvanda fyrir verð boerrar eignar, en
 það sem hinc kartar af sér, en þó lítur
 svo út, sem mötparburinn þekki amman
 helri og réttari mæta 3: þann ardi, sem jafn-
 is þessar, noterisk muni gefa af sér eftir-
 leitis. En eg vona að sér verð réttari í þessu
 tilfelli þari eftir þri, sem er og nefir verð,
 þri noteriska, en ekki eftir þri, sem koma
 kann, ída ekki koma, verða noterisk ída
 ída ekki noterisk, "en hulið ved elur 11.
 mulighedi." En þar sem mät parburinn
 þer að tala um verð þar verð arinnar gjalf
 var og vermar, "Soliditet" sem verð, þa er
 það mikið meins kváð gleyminis kann
 er ordinn, sem ungu madur, er kann
 man ekki þann 5. þannar kváð kann
 gjalfur þeris með verðina rímann mán.
 urð aður (2. des.) þegar mät parburinn
 regit að eg nafi með ekóða þann er að
 allþnaud: sem þinna leið herra en allan

arðinn af óhindradni veidi allt sumarið,
 þá gótt kann sigi þess, að ársarðurinn
 hjá aðalsteppanda er tekinn eftir 8 árs með-
 al tali, en botunnar fyrir lúrum árrans
 í sumari eftir þri sem veidin sýndi sig
 þá, og hinni var langlum onein en í meðal-
 ári; það einasta sem mótparturinn getur
 fundið að þessu, er það, að aðalsteppand-
 inn hefur viljast segja sem samant þá
 gildi þess veðu, er hann seti gagnsteppanda
 fyrir festotum, meðan þessi aftur górir
 hinum þá þennustu að oneta veidinn með-
 um þ. sinnum höfva og strax í somu and-
 ámi án þess og í miltitid naf. fengid ord-
 id; málinu, að meta hann ein kist virði
 Ef þetta er ekki, einu og eg áður hef. dregid
 á, temera litigatis, þá veit eg ekki. Þvöð
 það er, sem á skilid að meta þri nafni. Þvöð
 veitar mótparturinn veðrinn Tíðstrokke-
 lighed fyrir 2. 500rd laxerar úðan rjálfur
 notkunum hluta þess fyrir 22. 500rd, og veitar
 svo aftur þri að þetta veð er á veð partur
 í nokkurs virði. Hann þidur rétinn
 vel að athuga þetta, en það górir eg víka af
 álu rjarta. At óðm leyti er þetta af haur
 hálfu greinileg vidurkenning þess, sem
 eg að þannan hefi áttitad, að veidinn, þe
 itaam er ein kist virði og ómöguleg fyrir

Það hefnanda á þam hátt, sem mótpart
urinn vill hafa hana, og þessvegna líka þinn
að þinn hefir, eins og eg þykist rögsamlega
hafa samnað bót, gengid á leigu og sölu
eins og einu nú er tilkud, þú ella hefir
hvorki leiga né sala getad ötu sér stad.

At endingu lefst eg mics heironid að þam
leggja vitnaleidslu af 2. og 10 þ. m. og að fara
um hana nokkrunum ordum eftir þú sem
þinn gefis til þú til þú til að hlid að eil
hefnandaans. —

Það er þú við hida vitnaleidslu samnað
með skýrslum vitnanna Gudna Einarsson
ar, Jóns Jónssonar Kláubar Þjarnabenas
og Jóns Halldórssonar til 3. og 4. spurning-
ar 1° að nú sé engin ömur veidid þú
við höft en áður, og má geta þess að þetta
ing himna 3. þess þess vitna nær upp
er 30-40 seinastu ára tíma. 2° er það
samnað að bót leigumennu Konung
á seinastu tíð og eigandi veidurinnar
hafa þakmarkað veidid. rita að ofan
verdu með þú að flýta hleggugardum of
anad Hermodafossi, hit um til 100 þóðum
nadar in þam þessum var, sja skýrslu
vitnanna Gudna Einarssonar Jóns Jónsson-
ar og Jóns Halldórssonar til 5. spurnings
— 3° er það samnað að forinn i norðuránni

sem mótparturinn kallar Stóra nýf, heit-
 is Hermbáfoss og að Skorardýflur hefur á seinni
 tína líka verið kallaður Stóriþylur, sja svör vitn-
 anna Gudna Einarssonar, Jóns Jónssonar og Jóns
 Haldórssonar til 6 og 7 spurningar. 4. það er og
 upplýst, að gæddur sé, sem í sumum nafði ver-
 it tiladinn fyrir ofan Leruhyl af mótpartur-
 um nafði engan annan tilgang getað nafði, en
 að þurfa upp súdurana. 5. það nafði vitninn
 Gudni Einarsson Jón Jónsson, Kláus Bjarnason
 Gudmundur Þórdarson og Einar Jónsson í
 svörum til 10 spursmálanna og Oddur Hald-
 órson í svörum til 32 spursmála hikaust
 berit, að þeir nafði aldrei rétt áttar í jafnvæði-
 ilegu ástandi og í sumum, og nokkur þeirra,
 að þi nafði veðuráin ekki verið laxgeng (Jón
 Jónsson Kláus Bjarnason og Gudni Einarsson)
 til 11 spursmála upp að Hestingarhólmanum, þar
 sem hin skilur sig úr norður ánni og Jón Jón-
 son Kláus Bjarnason, B. Bjarnason og Gudni Ein-
 arsson til 25. sp. að norðuráin að vinnu nafði
 verið laxgeng, en þi eru vakuslélit, að þeir á-
 lit þi nafði skáð að veidina í henni, en eftir
 Kláus Bjarnason tekur það síðlega þann að í
 henni nafði verið ekki meira en þrjújungur
 af altri veigilegu vatni og Oddur Haldórson (til
 30. sp.) að gangandi máður hefur getað komist of-
 í bátar áttar þurru þótum þann þinn um

kvöldid, og skal mid til lit. til þessarar skýrsla
 geta þess, að þá hefir vakið ekki getað náð
 upp á milli (dorsum pedis, gangandi manni
 og gæri) og þetta til skilninga eutka þess haldsta
 setts, sem ekki þekkir skófót Gíslendinga. Og
 bit þinn heidráða seti að taka eftir þessum
 skýrslum vitnauma og þera þóttaman við
 Ekkering mot þarinn um að hann þafi
 brúkað að eurs hellingum. eða í redsta
lagi $\frac{2}{5}$ af vatni áрма á engi rite og þrá
 skýringu sem og hefir gefid um sama efni, og
 vona og þó að min skýring álitist ekki, over
 dreven". Ennfremur þafa vitnis þyrris
 Þyrrasin til 22 og 23) Gís Amason til (til 18)
 og Þyrris Oddsson (til 18 og 20) evarað þó þyk
 lauth að laxhefð getað gengid yfir kisturn
 ari Nerturanni. þegar þeir sáir þó og 2 af
 þessum vitnum stáð heft að vatnið þafi
 verið $\frac{1}{2}$ alin á dýpt ofan á kistugörðunum,
 vitni Gís Gísson Gudni Einarsson og Gís
 Haldarsson til 16 þyrrmáls, að engin af
 þeim upp mid ássum þi eundi þaf. þetta
 þátt í laxveiðinni svo þeir rullu til, að öndu
 en sem laum þess vitnum þeirra G Einars
 son). þetta er mi ádalinn takt af skýrslum
 vitnauma og vona og að af þeim sjáist, að
 vatnið hefir spínt vendit til þó þáðum
 ánam, eta álypt: orður ána, mid afur

meyni, i þeirri tilgangi, sem er áður hefi
 þá kveitt og að er nefni mótpartius á forr
 inum i norðurlandi: "Lur'lyflur" er ein-
 linn bitram til að viltu ginnis þess rétt
 inum og til að gefa i skun, að mótpart-
 urinn nafi ekki vitad hefur, þegar þann
 þrandi (qui per alienum facit, ipse facit),
 þá afrikisverk, að ofúfa garð aðalþessand
 a i sumas. -

Þy verð að lesa mér að leida að þessa réttar-
 ins að þu atviki, við gæmspurningu möt-
 partius til vitnisins Þjarna Oddssonar
 við 20. spurninguna, að eg sé það best, að
 hann hefi ekki skilið ástandið með til-
 liti til þinnar vonspjodu Bjálungs kistu,
 þar sem hann eflaust hefi gengið út frá
 þu, að þessi kista sloti, umiddelbart i Nord-
 urlandi; en þetta er ekki svo, heldur að alþess
 auða eignis það að norður áin skil lítin
 hölna ís norðurbakka innum skammt
 þess meðan að alkiluma, og skil þessri
 sem sker hölnan af, er djúpi hola þvar þax
 inn most ekki, þó norðurlandi: si af hléyft.
 En til þess að þess byggja, að þax gangi meðan
 frá: þessa litlu kvist, þu er gind i Bjálungs
 kistu þana áldungis við meðra taqk höfnans
 en við hið efra taqk þaus er seti grind, svo að
 þaxinn kemist ekki i heta djúpu hola ofan frá

440. Það gefur að skilja, að þessi kista er þýðing
arlaus, ef ekki er þá þannig á, þú annars
er aðal skilumunur þess afan triandi þess
að taka á milli laximum, en þegar vitnið
segir að á milli til 4 af þessu er ógiltur
við þessa kistu, þá er þetta einungis mis-
skilningur vitnisins, þú vabro megnit,
sem vitnið segir þákipt til 18 og 19 þessum
ingar, það þú vabro þessum gæðspata við
vestur enda kistunnar þessu, þetta er þá
selevera þú ekki meita þessu mið þessum.

Þetta þú mið þessu að skil skola til
þessu ritarkrafa, sem er þessi þann þú
í ein þessum minnum: þessu mið af
11. Sept. (N 2) og 2. des. (N 16) f. a. og þessu er þú
mið að þannu þessu gæðspata á bls. 3, 15 og 31
þessu er mið í þessu mið meita þessu
ann þessu vabro og mið meita þessu
þessu þú er meita þessu
þessu þann þú að þú þessu þú er meita
að þessu ein þessu: þú þessu þessu.

Reykjavík þann 16. febrúar 1870
P. Lundjónsson

Þú

Aukarið þar kullbringu og Þjórasýslu
Nº 34

Þessu þann: aukarið þar Þjóras og kullbringu
16. febrúar 1870. A. Thorsheimsson

úr Konunglegu afsalsbréfi fyrir Vatns-
enda, dags 6. september 1820. -

Vi Fredrik den Sjette af Guds Naade
Konge til Danmark. &c. &c.

Gjøre vittuð: at da Vi ved Vor allerhöie-
ste Resolution af 11. Sept. 1816 allermædigst
have approberet det paa den Os fæthem til hvi-
ende inden Seltjarnarnes Rep: Gullbringe-
Lysel og Islands Linderamt beliggende
Jord, Vatnsende kaldet, af Størhed 22 ¹/₂
med derpaa værende 4 Quilder. —

Saa er det at vi herved til ommelede Paul
Johntens Skjode og afhende til fuldkomne
Odel og Leenders foranførte Jord, Vatnsende

Dog Og og Vor kongelige Brønescessorer i
Regjeringens alle kongelige Regatier og Høi-
heder, samt ordinaire og extruordinaire
Contributioser, sementen, ~~summaten~~ allese-
de til Os eller offentlig Brug ere paatudne
eller herefter paatudne werde, utdrukkede.

#

Ad útdráttur þessi sé alveg orð fyrir orð: alls
sem hljóta þeir sín líkinda þessum orði með
konunglegri eiginhöndum undirskrift votta

442 eg heit með eftir nákvæmum samantali no-
larialiters.

Nalariakennifundur Reykjavíkur 7. febr. 1870

Borgun: A. Thorsteinsson

Samlestur og vottun (L. S.)

Vöf skildingar v. m. borgar

A. Thorsteinsson

Látt fram i aukasetti Hjóras og Gull-
bringusýslu 16. febrúar m. 1870

A. Thorsteinsson

settur. -

N° 36

Útskrift

af ritu Skúla Landfógeta Magnússonar: Þer-
skrivelic vörð oeconomiske end phyrisk over
Gullbringu og Hjóra Syssel bes 57 (§ 88)

Skulum Gaarden Vabue og Vabueende ligger
en tidens Lenkvands Endrøe, hvor ud i nogen
Lidunge Laugt. Fra denne Endrøe udflyder
den tidens Elv Heltvæge, der er Grundrestjel
mellem Gullbringu og Hjóra Syssel, hvor ud i
og haves Hærfangst med nedfaste 3 Kister
i Vandet eftir forhemeldte § 51. -

#

#

#

#

At eftir rit þetta sé alveg end fyrir end, og i öllum
samhengi þess sé minn sýndi, að afan lögreglu
u þessu ritu, sem til heyrir skjalasafni
Hjóras og Gullbringusýslu, vottu og sé með

hér með eftir nákvæman samantekt
notariæites

443

Notariæskrifstofu Reykjavíkur kaup-
slatar 7. febrúar 1870. —

Þingni: Atthorsteinsson
samleitarvottur 12β (L. S.)

köfkittingar o. m. — Atthorsteinsson
N 36

Lagt fram: aukasett. Tjóvar og kullbring-
u sýtur 18. febrúar m. 1870. —

Atthorsteinsson
(settur.)

37.

Útskrift

af Beskrivelse over økonomisk end phy-
sisk over Tullbringu og Tjovu Syster i Is-
land" eftir Skúla landfögla Magnússon
á ánum 1781-1784 bls. 73-74.

Flóræddis laxen fangis í deito árne af
Hleirrauen og det dertil brugelige Redskab
Laxeskibe haver Horrebou i haus Eflerretningu
riktig beskrevet, som her vil anføre:

Der gjøres Kister, sett som Flyttefad hos
os, med Laag, Laas og Støjd oven paa (sjá æt-
arskjal N 19 —————) og saaledes kontinu-
eres der med saalønge Laxen gaaer og kun
tillægge dette: Domineringu paa begge Sider af
Kisten gjøres alene af Steen med Klutir og Aab-

ninger, þá áh Vandet kann have fri Færh,
men saa smaa at Laxen ikke kan trænge
igjennem dem og nødes til at søge Sabning,
eller Gnagangen til Laxebiden, hvor den stør-
reste Krims udløber; Thi skulde Demningen
være tot, blev den snart overvoldet af Vandet
og Kildens løsrøven. -

#

#

#

At útskrift þessi sé orð fjaris orð, og; öllu sam-
hyöta önni öndu handriti með fjaris ögn
sem heit áð þannan tilgreinir, til þess and-
mjala safni Höfnar og Lullbringuafjaris, svo og
áð i handriti þess sé tilvitnað til Herrebours
Efterskrifningar, eins og frá dýrðer og sam-
hyöta ritarkjal N 19; máli önni; Assessor
B. Sveinssonar og kaupmanns H. Th. A.
Thomsen, hvest skjal önni hefir ögn, votta
og önni með eftir notodurum samantönd
notari önni.

Notari önni önni Reykjavíkur 24 jan. 1870

Þessum: Atthorsteinum

samanlutargottum 12, L. S.

hólfkildingar v. m.

þessum Atthorsteinum

N 37

Framlagt: aukariti Höfnar og Lullbringuafjaris

16 febr. 1870. - Atthorsteinum

(setur)

Gebyr 1ste or Einn Rbd. J. m. borgar K. G.

Lesit á manntalsþingi fyrir á dagafelli þann
2. júnii 1870. — Jonásen

Ínnf. : Gyros og kullbringu sípu Rante og
Skjode-Protokol under N: 129. —

Gebyr:

Þinglectur - 481
Rottur - 121
4 1/2 % Afst. - 571 1ste 216

einn nikkis bankadalar tulleyn gírm SK.

Jonásen

Rete útskrift vatast

Skrifstofu kullbringu Gyros sípu 24. jún. 1870

Gebyr 12 Tolfkilling Rm. Cl. Clauus
38.

Lagt þann : aukasetti Gyros og kullbringu
sípu 16. febr. 1870.

Athorðinn

(39)

(settur.)

(Er áður innf. : actinn pg 308 - 321.)

40

Eftir Annudning af Hess Kyðmand
Thomsen heiddes, at jeg flere Gange, de for
udgaaende har har voret tildode, naar naar
om Søndagen slap den Sax, sem fundes skaus
Laxekites, fra den næstfregaaende ^{Atten} ~~Stang~~,
af: Elven ovenfor Kibterne, og dette gjordt har

viden Hensyn til om disse Lax vare smaa
eller faae. —

447

At dette er overensstemmende med Sand-
heden er jeg villig til, om forlanges, looligen
at bekræfte.

Reykjavik 12te Februar 1870

Jensen

40

Distriktslege. —

Lof fram i aukarite. Hjónas og Gullbring
a siglu 16. februar 1870. —

Althofstein

(Lettur)

N° 41.

Efter Opfordring af Herr Hjónas
& H. Th. A. Thomsen kan jeg bevidne,
fere gange baade i sidste Aar og de
nord foregaaende Aar at have været tilstede
naar han om Søndagen led et Dogns Laxe-
fangst gaar op ad Elven oven for sine Laxe-
kitter, ligesom ogsaa at jeg selv har gjort
dette for ham, naar han har anmodning
der om og ikke selv har haft Tid

På saadanne Leiligheder har han at
drig togte Hensyn til om der vare smaa
eller faae Lax, Kitterne, men ladet alt
gaare op hvad der var Lax —

Dette er jeg villig til naar forlanges at be-
kræfte for Peter. —

Reykjavík den 12. Febrúar 1870

V. Bernadólf

H.

Lagt fram í aukarætti: Hjóras og lull-
bringusýðu 16. febrúar m. 1870

A. Thorsteinsson

Rettinum uppsagt (settur.)

A. Thorsteinsson P. Gudjónsen Jonharmundsson
(settur) Skúl. Magnússon Pétur Jónasson

Á 1870 laugar daginn 14. mars m.
var aukarætti og lullbringu og Hjóras sýðu sett-
ur ad Helgi o. Seltaneri og Thaldinni af land
og bójarfógetta A. Thorsteinsson, sem settur
dennara, var þá sáttur við vottanna Chr.
Matthíeu og K. Sveinsson sýni var fyrir teki
ad málið N=

Haupmáður K. Th. o. Thomsen

gegn

Assessor P. Sveinsson og

Assessor P. Sveinsson gegn kaupm. K. Th. o. Thomsen

Fyrir hönd stefnda og gagnstefnauda mótti
herra eppis réttar málsforu mað ur J. Gudmund-
son, og tyði þá ad hann i tok þessari, sem einn
og e gagn tok höfdu af nauð keud: fyrir
umgjötanda nauð þyrfti ad foru vitni, og
þann leyðifri eppis spurnal se hann ötkaðe
franslögð fyrir vitni, skjal þetta e mark

Fyrir hönd stefnaðans var smottu koma
organisti P. Guðjónsson, sem Gæði frá á
hamm ekki. Þessi neitti að atkuga við að vita
aleiðslan framfari.

Mott. fyrir þris mæður Guðmundu Jak
abson vru: Þrekubúð, sem alvarlega á-
míntar um samvögl. rúdis eisebóð
eftir að þau þaulögd, spurniál vru fyrir
ham lögd, var á: til þeirra þannig:

1. spurniál: Svár: 75 ára

2. spurniál: Svár: um 15 ár heitumbil
árið 1838 kom hann þannig.

3. spurniál: Svár: Hann varð laxgaungun
vitvit um vaxen ekki á hvörju ári. —

4. spurniál: Svár: Hann varð þess var

5. spurniál 1. Káfl: var líka var þóð

2. Káfl: var rímsuleiðis. —

6. spurniál, var: Gæ! í ölu mital vatnaári ef eng-
ar kindranis hefta verid, og ekki nema þegar
vatu hefta verid með minnsta mótli. —

7. spurniál, var: Líkar var þóð, áð þox gengi
fyr en gírb var, og þremur áð þóð vdi: eftir
áð qirt ringur vru settar vru sem í ójáb: and
er gánda og í kringum þá eftir sveinsingur
vitrisins. —

8. spurniál, var: þegar vitrið varð varð
vit (varð varð við) laxagaunguna var þóð

vitbúid beti með net og laxastings, svo sem
 þeir var mörgulest til að nota veiduna
 9. spurnmal, var: Nei það barn aði segir
 10. spurnmal, var: vitbúid gaf sig heldur við
 þennari veidi, en þeir kundu var 15 vikur af
 sumri og það fram undir viti og boik-
 aði vitbúid net og laxastings. Aldurgöngu
 laxi máti, vitbúid stundum undir net
 vandi þegar hann fór til gáfarar stot-
 u vötnum, sem. Dyrma fleur ái.
 11. spurnmal, var vitbúid mun það mi ekk-
 ur nákvæmlega, en þegar talið var þó
 vitbúid veiddi best, segir það, að það munni
 hafa verið 630 laxar á sumri eitt einst-
 a ái, en þeir vonu veidda ekk- einungis
 þeir Vatnsenda laudi, heldur þeir Vatn-
 Breiðholt og Stöðjar laudi, með þeirri
 reysi og þannvinnu sem á þeim jörð
 eru þjuggu. Aðal besta veidna vitnisur
 var nokkurn seinni og fekk hann þá á
 sama máti um 500 lax á lítill þar
 yfir. Eftir þar tilgefnu tilefni vikaði stef-
 andinn vitbúid spurði að þeir vork að þá
 ekk- einungis besti kunnit þeir vitbúid á
 munda það var á Vatnsenda, er það ekk-
 est veiddi, og svo vitbúid að þau á hafi
 kunnit þeir og það segja lax veiddi, þá
 þat munni mi ekk- hvað mörg á þat hafi

falið úr við skrift.

Montevideo

~~Ónóskun~~

~~Clara~~

verit, þó þau hafi verið nokkur, sum árin
hafi þann líka fengið fialoxu, sem þann
heldur að hafi verið gengin áður en garð-
arnir hafi verið settir. —

12. spursmál, svar. Þrisvar sem vitnið man
til að Breiðholts Ábðjar Vatns og Vatnseud.
a menn hleyptu ánum á Kvistakiftum
milli Breiðholts og Ábðjarlands, áin þess
að það hefði nokkura verken á vatna vextine
í ánum þar sem kringvæðin var átund
úð, þó þó var vatnið aftur komið í sinn
gamla farveg. Þetta var fyrst vedan
Vatnseuda upp á rokköldum Selásfossi
undan Breiðholtshörfum, og nokkuð fyr-
si ofan við íttakmótt kringumanna
þú er voru með vitnið hleyptu ánum ári
í 1846 um mið sumar. Nokkrum ári
um áður var það, er þú í áin ánum að
sinn hleyptu ánum og heldur vitnið
að það mundi einnig hafa verið um
sama leiti árs.

13. spursmál, svar. Vitnið man það ekki
þekkas en að árið 1846 veidduð laxa álit-
unbil á ánum, vundrad í hleppummi
og ráftu þú laxisum á millum sín í klub-
um en vitnið heldur þó að það hafi upp-
bent vaxið snelt, af þú það hafið bók: met-
ing og stinging og lagði þann til auk st.

Um laudhleut var eiginlega ekki talad í þessi skifti. -

14. spurnmal, var, vitnuð getur ekki búið um það og það kvæðst eigi vita hvort að þessi ann völdu menn, þegar árunn var hleypst nafi uppborid hlut íða daglaus 15. spurnmal burtufalið.

16. spurnmal, var. Vitnuð komá gárdana og sá allan um buring í þeim tíða D. Thom sen. það man ekki eftir að það tdi gárd. anna tíða Einari Jónssyni, þegar vitnuð sá gárdana voru þeis sambýggjiligis og marghlöðnis og vitnuð heldur að þis nafi ekki bílad nema sumarið 1846, 4 vitnuð veiddi áfa: einni með hleypu en þá heyrð; vitnuð sagð að grendvölk vorinu meðis gjálfum hickummen befd: bílad. -

17. spurnmal svar: Laxakista, var ekki hóft i suturánni, en þverging var þar fyrir hinum svonefnda þolti og innitökadict þar við laxinn svo gott. sem að kista vðri. -

18. spurnmal, var: Lýst þegar vitnuð man eftir og hlud nafdi ánnar, þá voru klitgardar i bátum ánnu einkladrit. Í norð. vðánni befs aldri: það vitnuð fyrst minni is verit nema einu gárdum í bód klit ar i sama gárdi. Vitnuð man ekki hvort

Torgesen eða Einar Jónsen, hófu eina eða
 tvo kítur í gárdinum þar. Vitnið fram
 heað gárdar Scheib ekki. Nafi haldit laxinum
 frá uppgringri í árnar, eftir þri, sem al-
 mennt var álitit og kvæðit vitnið nafa
 heyrst: sögur að skofellvitas munu þá
 heftu jafnvel hleypt ásamum þyrt ofan
 lokmóttu komungæðarinnar, greinin
 legar getur vitnið ekki. Þvíð um þetta,
 að öðru en að þá var sagt, að þeir hefðu
 fengið nokkuð af laxi í þeim hleypum.

Eftir tveppi frá hálfu vitna lid á undan
 skýris vitnið frá að þegar vitnið veiddi
 a öta á undan á sumri, eins og þá áður
 hefti sagt, þá kom laxinn á álitum sumri
 upp árnar, atvikið í þetta við að kvíðam
 ar þá von þjáar og lentli laxinn. Stötu-
 þessi og mid kvíðinni, sem vatninn
 var hleypt í og gat hann þóðan kom
 ill til að ganga upp. Það var undir tvo daga
 um að vatnið lá: mid kvíðinni og
 stóð á hleypummi í norðuránni og sem
 laxinn gat rofart til að komast upp,
 en þetta varð að vitnið álitur helita áttit
 au til að þá veiddist svo vel þetta sumar.

Þessandi í vökum: vitnið
 þyrt um þar Kermioafoss vdi og varar
 þá að Kermioafoss si Kalendar: norður

á milli nokkuð nýðar (nordurá milli) en
 Skorastýpur í Sutará milli. Þannig kvæðst
 vithit nafu heyrð mýðan það var á Vatn-
 enda. Kemnið var en þar á mót milli
 Breiðholtshvafs og Blen grófur í Breið-
 holtlandi, liggja mýðar með á milli mýð-
 unndan Skorastýp, eftir því vithit heyr-
 it heyrð. Vithit kvæðst nafu heyrð komu
 sína Valgerð; Pálsdóttir segja að mýðan
 hún var í fóturgarði; að Ellidavati þá
 hafi stundum fengið laxa; vitungrætt.
 en á Ellidavati.

Lækari spurniðal okkuru þar þar
 okk. Nógð fyrir þetta vitni og þráfilla organ
 í þi P. Gudjónsen eftir árkurum vitna lú-
 anda að það þyrfti að líta Valgerð; Páls-
 dóttir seun vitni en vithit þá vithit
 Gudmundur Jakobson hefir boðið eftir
 henni, en hann skyldi antaka hann
 seun hún sjálf hefir boðið hann framfrý-
 is réttinn. —

Motti þar nokk fyrir réttinnum húsmað-
 ur Brandur Jakobson á Bala í Gardabesi.
 seun svarad; lítur minna framlogdu spurn-
 ungra þannig:

1. Spurniðal var 44 ára

2. Spurniðal, var: 13 ár vithit fluti þannig

á árit 1825. —

3. spurnmal, var: Ja vitnið varð vart við
ad luxium gekk upp eftir árs um.
4. spurnmal, var: vitnið þurir ekki að full-
gæða þat. -
5. spurnmal, var: Nei. vissi heldur ei hit að
aðrir fengi lax: silungasæk a. Elldavatni.
6. spurnmal, var: Nei og skertötur vitnið til Yvon.
7. spurnmal, en vdi: laxinn kominn upp á
vatnið þá geti hann gengið upp ís fyrir
Felluskolsland: eftir álit. vitnisins.
8. spurnmal, var: Vitnið var vart við laxa
í ánni þegar komið var fram á slättið
a fram yfir mitt umar, en við nið-
urgöngulax varð vitnið vart á hausti
þegar hann gekk ofan úr Djóninu.
8. spurnmal, var: Vitnið hefur aldrei þafa
skundad laxi; en þó einu sinni var
it með Breiðholtsskólum, til að
bleypa Breiðholtsskólum þar í ána, er hún
kemur þrost úr henni.
9. spurnmal, var: Nei en vitnið leitast
aldrei leppisins og átti það við ábáundan
í Breiðholti, þar að veiti var í þús laud. -
10. spurnmal, var: Í þetta eina skipti sem
um segit að vitnið var nið að bleypa
Breiðholtsskólum var komið undir netur
notur og lax: niðurgöngu. Veidiáferðin
var með að bleypa vatninn ^{í Królummi} undan ^á ána.

11. spurnmál, svar: Þvítt man ekki hvat
 mikit veiddisk, þetta skifti, en það hefði
 þó minnað nokkum, kannika verid svo-
 sem 8-10 loxar, sem hann fekk: hlut, en
 4 von mid + veðinni auk hauss
 12. spurnmál, svar: heilfalið svo og heil 13.
 spurnmálit. —

Þvítt Gudmundur Jakobson og Brand
 og Jakobson heyrdu þrautur sinn upp-
 lerium og staðfestu hann sem sítan og
 kváttu þess á að sítta hann, en mál-
 þotastirna sem ekki: örkuð þekkar: spurn-
 mál. Þvítt þess þess vitni, kváttu í ölu
 taka þrautur þessa Gudmundar.
 Jakobsonar og Brand Jakobsonar,
 þess gildan sem hann vdi staðfestur
 mid iði.

Þetta þraut lagdu N° 4° þannig síttauð:

Spurningar

Þvítt Gudmundur Jakobsonar á Þraut-
 bók. —

1. Hvað gamalt er vitnið?
2. Þvítt þess mál á á jntinni Vatru-
 enda, hvada á fluttuð þess yður þraut?
3. Þvítt þess þess var álega eða við og við,
 þraut árin, sem þess þrautur á Vatruenda á
 þess þrautur upp eftir fluttuð þess þrautur
 Þraut bók og Vatruenda þraut?

4. Hóduð þeir ekki var við að laxinn gengi
alveg upp eftir ánum og ártvíðinni dym-
u upp í vötnin?

5. Veidduð þeir ekki sjálfur eða fenguð lax
í silunganet yðar í sjálfa vatninn
(sem dymma felur á)? og vissuð þeir
eigi til að svo vdi einnig fyrir þíam
ánum á Ellidavabni?

6. Mítit þeir ekki að rá lax, sem genginn
er upp í vötnin (Vatnenda og Vatnabru)
mundi vel geta gengit upp á vötnin
einn upp eftir Ellidavabni að afan og þá
upp á fyrir Heliskotsland?

7. Athi laxganga upp eftir Ellidavabni (eftir
3 þumingu) sé einungis stað á vor-
in áður en hegnunum komungveidar-
innar í ánum setu niður laxabíttur
sinnar og gengi frá þvergingunum
utan um þá, og svo aftur á hantlin eftir
á að þeir tóku kisturnar upp? eða þá
einungis á sumrin á meðan þeir næstu
kisturnar og þvergið ingamari ánum

8. Gafst þeir yður eit nokkurn laxveid-
i Ellidavabni á meðan þeir bjuggu á Vatn-
enda, fyrir yðar og mími ánum jarða-
landi l. d. Þreitholts og Arðjarslandi?

9. Var yður meinað það af hegnunum
um komungveidarinnar eða öðrum?

10. Um hvort leiti sumars edur haust og vor, gafut þér ystur vit þessari veidi, og hverja veidi aðferð höfðu þér til þess?

11. Hér um bil hvort margra laxa veiddur þér á þenna hátt effis sumarið og haustið, þau árin sem best veiddist?

12. Hleypstu þér í sameiningu við aðra búendur (sem sígu lónd að Ellidaánn) nokkuru sinni ánum til þess að veida lax, þar fyrir ofan veiditakmörk konungsmanna, og ef svo var, um hvern leiti sumars eta hausts?

13. Hvernig voru höfta skifti milli manna á laxinum, sem aflaði út með þessleysis afhleypani, í því margra ádal hluti var skift og því margir laxar hrisu þeir komu í hlut þegar þeir afláðist.

14. Vissi vituist til þess (á meðan þér bjuggu) að Vatnsenda, eta heyrdu þér af öðrum, að svo refti verit, að búendum í Abriánn, Abba, Þúttótun og Þreidholt. fengi hlut eta vori skiftur af laxveidi þeirra hlutur, sem höftu hana á leigu frá konungi?

15. Í hverjum notum fingu þeir búendur slíkan hlut, veitinn?

16. Þekktu þér laxakútgardana, sem leigu menn konungs höftu þá í Ellidaám

vom þeir þá tvíkláðir og rann byggðis of-
ir höfuð eða biluðu þeir við og við?

17. Var nokkur laxakista höfðitúðurán-
is nokkurstáðar, þegar þeir þekktu til
hvort heldur myndu; þverginð inggardi
eta e' annars hátt?

18. Vom þá (þegar þeir þekktu til) eða heyr-
ut þeir þess getis, at ötru vési hefti áður ver-
it - nema einar kistur í einum þver-
girtingsgardi hafnar í norðurlánni? - eða
var þess þraut höfð einn þok þetta?

II. Spurningar til Branda Jakobsonar
- á Bala -

Mar framaukrifadar spurningar til
Gutmunda Jakobsonar N° 1-13. inlf.
N° 42.

Framlagt í aukarétti Gullbringu og Þjó-
arsýslu at Kleiti 12. mars 1870

A. Thorsbeinson

(Settur)

Þetta er um uppsagt.

A. Thorsbeinson Jón Gutmundsson Þurssónar

(settur)

Þorj. Mathiasson Ketill Þingríður

Á 1870 þann 16. marsm. var Gjórar og
Gullbringuarsýslu aukaréttur settur á vaf-
þöfu Þójarfógeta; Þurssónar og haldinn
af hinum setta dómara laud og þójarfógeta
A. Thorsbeinson, þvar þá; vitanvill vollaða

Skilda Magnússonar og Péturs Jónssonar
var fyrirtekid:

Málið N^o — Kaupmáður H. Þ. A. Þomson

gegn

Assessor P. Sveinsson

Þýris hönd stefnda í dómsökinni og stý-
anda að gagneternu, meðti herra effirsettar
málforstu máður Jón Guðmundsson, sem
hjati frá, að sökum vitnaleis slunnar er hann
þurfti að framhalda, þá verði hann að biðja
um hálfmánaðarfrest ni fyrir um sínn
þó hann jafnframt verði að gefna sítt
til að þess til áreiðargjörðar og þekkara effir
þessum. —

Þýris hönd stefnauda meðti herra orgau
iti P. Guðjohannsen. —

Péturinn veitti sinni utbedna þess til 30.
marzun. 1870 kl. 12. m.

Réttinum uppsagt.

A. Thorsteinsson P. Guðjohannsen Jón Guðmundsson
settar

Skúli Magnússon Pétur Jónsson

Ár 1870 þann 30. marzun. kl. 12. midd.

var aukaréttur Kjósar og Gulebringju ríptar seti
er á Kriptonu bójarfögetaus. Reykjavík
og maldinn af laud og bójarfögeta A. Thor-
steinann, sem setinn dómara, hvar þó
í vituvil vottanna Péturs Jónssonar
og Jóns Þorsteinsson var fyrirtekid:

Málid Nr

Hauptmáður H. Th. d. Thomsen

gegn
 Assessor B. Sveinsson

Týris kind stefnda og gagnstefna með
 herra yfirséttas málaforslunumáður Jon Guð-
 mundsson, sem veindi þá að hann til að
 fara yfarslegri upplýsingar í sökinni þyrfti
 ni að þá 12 mánaðar frett. —

Týris kind aðalstjanda með herra
 orgauit: P. Guðjónsson. —

Retturinn veiti þinn umbedna frett til
 miðviku dags 13. apríls 1870 kl. 12. miðd.

Retturinn upprast

Athertinson P. Guðjónsson Jón Guðmundsson
 settar Petri Jónsson Jón Þorsteinsson

Á 1870 þinn 13. apríl. kl. 12. miðdags
 aukar áttu. Hjórar og Gullbringuvíðs settur
 a útrifstofu úplunnar bójarfógetaus í Reyk-
 avík og haldinn af laud og bójarfógeta
 Athertinson sem setturinn dómara hvar
 þá met vottun. Petri Jónsson og Skúla
 Magnússon var fyrir tekið málid:

Hauptmáður H. Th. d. Thomsen

gegn

Assessor B. Sveinsson
 dómurinn framlaði sam skundis með-
 tekið bréf frá málaforslunumáður Jon

Gutmundsson og malafletningarmann
steftuanda, organista Petri Gudjónsson.
dagsriti í dag wohljüdaudi:

N° 43

Þessi og ey fyrir kemur á milli á milli
ordforst vit malafletningarmann kaupmanns
A. Thorsens, yður áður organisti, verð ég á
síka yðar göta samþykkið til, að réttarhald
er, sem ákveðið var í dag kl. 12 í málinu
milli þeirra yfirdómara B. Sveinssonar,
meyri riturfalla, með þriðri miðstunda einu
og dómildögum höfðst yfis, — enforast fyrst
sem sínu til aðtkinnandi miðvika.
dags 20. þ.m. kl. 12.

Reyk 13. April 1870

Til Jóns Gudmundsson

Organista P. Gudjónsson

Samþykkið að gerindum ritis umhöf-
anda míns í tilfelli af þeim lauga drotti,
sem á málinu er þegar orðinn, í aðstíð
is kann að verða af hálfu mótpartis.

Reyk 13. apr. 1870

P. Gudjónsson

Fráskilningur í aukarítti Gullbrinsyngu

Myndaríftu 13 aprílu. 1870

A. Thorsens.

Þetta þetta var markað N° 43 og verður
samkvæmt þri málinu þetta til miðvika.

udags. 20. þ. m. kl. 12.

Ritininu sýnað

Athorsteinum

Lettur) Skut. Magnússu Péturssonar,

Á 1870 hinn 20. apríl m. var kl. 1. 2. m. auk
 aðeittar Höfna og Gullbringuvíðis settur á
 skrifstofu bójarfógeteinn í Reykjavík og
 haldinn af kansældiráði land og bójarfó-
 eta A. Thorsteinsson, sem setturinn dómara,
 með vottum Péturssonar og Skut. Magnú-
 ússyni, hvar þá var fyrir tekið málið:

Hauptmáður H. Th. A. Thorstein

gegn

Arrestor B. Sveinsson

Þvítt vord stefnda meðti herra máli
 afubringumáður Jón Guðmundsson, skil
 at: af þess skjólum þinn, er honum von tekið.
 sitasta rithardag, N° 1-42, og framlagði
 sem N° 44, varnar og gagnvoknarfram-
 hald dags. i dag, N° 45 vattid frá engja
 manni N. Jürgensen dags. 3. þ. m., N° 46 sk-
 frá O. Sveinsson, N° 47 frá Jóhannesi Ólafs-
 syni dags. 7. þ. m., N° 48 eftirvit bygging-
 arbréfs fyrir Breiðholt: af 21. júní m. 1847
 N° 49. Skýrðis frá T. Matthíasyni dags. 28.
 þ. m., N° 50 sk- frá þ. Ólafssyni dags. 27.
 þ. m., N° 51 vitnisburður H. Jónssonar
 og G. Guðnasonar dags. 2. júní m. 1869,

N° 52 vottorð G. Hinarronar, dags 28. j. m.
 N° 53 notarialafskrift af Konunglegu af-
 salsbréfi fyrir Kleppi dags. 17. seft. 1817, N° 54
 átskrift af vitnaleitðu fyrir aukarætti
 Gullbringu og Gyðarvíplu 12. j. m. N° 55 vott-
 orð frá Einari Þirtarsoni dags 14. j. m. Skjal
 af N° 54 með fylgir ein originalet, en skjöl-
 ein N° 44-53 samt 55 innfóruð vott- #

Herra yfirsættar málsforleimadur Geis-
 gutmundurinn bad bókad, að hann með til-
 iti til minnar framlozðu vitnisburða og
 skýrðna ákild. rís og skuldbind. ríj til
 að þá þau gfarðegar og lögformlegar það þer
 innan sèttarinn, einkannega að þvi lefði
 sem mót þar þurinn. Hrefðit þess. Vitnis-
 burðarinn N° 55, sem ei vðr ælþudur í
 gagnröknaarkjalinn frá i dag lefði að sama
 áriti mallicur, sem þingvitnið N° 54. lít.
 arætti þann af byggingarbréfi Konungplaud
 setaus á Hólmi, sem ráðgjörður vðri í
 launa innleggji ákild. hann rís að fram-
 leggja orðta sèttardag. — Leppf. Hattf

Þvír ávörð aðalþefndanda meðli kerra
 orgauisti P. Gutjohnsen, sem heidd. sem
 máisatarþrek og skjölur rís léd. — Rittarinn
 vetti linn umbæna þrek og léd. skjölur
 N° 1-55 incl.

(Rittinum uppas þin fram loztu skjöl hljóða þannig:

P. Hinarronar
 m. auk
 teurá
 ik og
 þar þeg
 loinnar
 kulaþag
 lid:
 Þennin
 þvinn
 rra má
 linn, sk
 i vonu
 mlaggi
 narþram
 i engja
 N° 46 H
 esi Ólde
 bygging
 ri m 1817
 laq. 28.
 ags 27.
 rronar
 1869,

Varnar og gagnsóknar framhald
í málinu: Haukmaður H. Th. A. Thormun

gegn

Gjafinnara B. Sveinssonis um
ábyrnda og eiganda jarðarinnar
Eliðavatnus m. m.

Eftir að maður er búinn að ofis-fara
sóknar og varnar framhald mótpartius
16. febr. þ. árs (réttaréttal N 34) — og veitur því
ekki neitað að hann hefir þó ekki gjört okk-
ur mótstöðumönnum sínum erfitt fyr-
ir, heldur þóest á móti með velvilju-
um til stökunnar að rénu lefði stutt og
því að nokkur þredur veittisk okkur, er sattu
að segja hefir með veid notadur til úr-
vegnar á gjöllum áðrum upplýsingum
sem mi kenna þann fyrir réttinn, með gagn-
sóknar framhaldi þessu, — þó veid ég, áður
en ég gef mig við þis nokvöðmar að útlit
a og vara þeim 2 hófuð útriturum, sem áð
eru sinter ágreinings samtals efri máli
ins, einn mite þetta laugu og við margu
sóknar réttal og varnar réttal mótpartu-
ins knýs mig til þess, — að fara faeinum
inn gang og ofis réttal um þá kafla
réttalins og þeir eru beti þessir og mestir
og jafnvel merygjadastir upp á tína vites

sem ekki koma málum nétt við eða því
 sem er ágreinings og umtals eða milli
 partanna, — kaflana sem í samleiða
 ekkert skipta né upplýsa málið yllt, heldur
 er þær á mót: en ekki til annars, vðri
 þeim (Koflusum) annarskostar nokkur
 gæmmer gefinn, heldur til að flókja málið
 og vika tjónis fyrir þeim, sem eiga eit
 aðris annað fjalla.

Til þess að stytta fyrir mér leit af möguleg
 legð vðri, veit ég nér með að leggja mál og
 fara facinum iðlittunum og innangangum.
 um yfir þeim ástólulegu og einate frá leitu
 gömmlaup mótpartinum í réttarokjelinu
 N° 34, frá einu og í annað, frá hverju einu
 storra sem smorra aðrið mállinu, — um þess
 a renubilegu og sjálfspotta (Suff. cause) stettur
 haus og dleggjudóma vit áv taberjís kemur
 og um það einu kvíkt og dautt, í jöðu
 og á um lād og lög, — þessleis dleggjudóma.
 sem eru blaundóðit — mótparturinn smandi
 heldur vilja nefna það „kryddóðit“ — gjmsit
 með lögikunum, juridikum og processual
 lokleysnum og axarköftum, gjmsit með d.
 stotulacnum og alskendis ódruilegum
 þessimulegum gissókum og stettum til um
 bjótanda múnó — ná sem embottisnamms,
 mi sem málsparls, mi sem embottisnamms

og borgara í þjóðfélaginu. — Mötparturinn
 má mi fyrir mäs smyrja upp og kanna upp
 heila folianta — fyrirletra tímaróumrdi-
 legu speki og djúptöu þekkingar: réttar og
 laudslaga rögn vorri frá Íslands fyrstu bygg-
 ingu og um allt það fættar — da réttarleys-
 is og lagleysis appruna ástand: fyrsta
 fjernöld vor Íslendinga, — einmitt eit frá
 þessu leiti mötparturinn, það gætur Ma-
 dulit fyrir neinum, si þessu réttarleys-
 is og lagaleysis appruna ástand er nam-
 tilcinkar, „þrokuþrólanum norstu“ er
 þessu byggju þetta land, vill mötpartur-
 inn byggja, grundvalla og helga allar þær
 réttar lauru og lagaleysisu tiltekta adal-
 stjónda, sem eru andis rób, appraf og ad
 alumbalsetu: þessa máls og sem möt-
 parturinn mi kallar „tillokandi rétt“
 (Heyrir!) — til hinna lagalausu þvergrind-
 inga veiti adalstjónda og þessa hinni þápu-
 lagalausu fóstots hans í hendur gagnsöf-
 andanum 3. júlím. f. árs. Haldi mötpart-
 urinn þessari gullvögu kemningu einni
 sem fættar fram, byggja nam á henni
 sem fættar, þat er um bjótanda minum
 og öllum málbat hans sít, til ógagns. —
 þó ad hinni gófuqu þönd meum sem byggju-
 u þetta land sít mi neyðis a þroku þrota

þá mun það líta festa á 1000 ára moldum
 þeirra, né raska dómi sögunnar um ó-
 kommar aldur. Mótparturinn verður þar
 sem annaritarar að ábyrgjast sig og þessi
 um mótliðs og það verður á hans ábyrgð
 hveru honum verður það fremur til vegs
 eftur öveg, þó að einhverjum sem að les þá
 kaflana af þessu söknarskjalli haustyrni
 þá i hug orð skaldsins: „það var mesta af
 dísft af o.s. fr.“

Þama er að segja um þessar mannfáfr-
 ádar slettur höfundarins, ritt i ávorn og um
 kú er hina og þessa lífs og lídna, eins um þá sem
 eru alveg óvísitnis málið eins og um um
 bjótanda minns og ríng, um lögþóti okkar
 og aðra höfuleykeika yfir höfuð. Mótpart-
 urinn getur haft sé til gamans og ágðis
 síkna mannfórnús eins og hann vill, fyrir
 mót, og gítgátur sínar, t. d. um það ávorn
 kaflann hver okkar um bjótanda minns haf-
 i skrifad af gagnsóks þessari o.s. fr. Manni
 gðli þar komit til nugar orð sama skalds:
 „því mótliðs síb með spenitum spírnunum“ og
 þar með esbúid. Með ölu þvi sem er af þessu
 boemskonaar virdegi hjá höfundinum, — og
 af því er samarlega aðila siög hjá honum
 i réttarskjalinu N 34, — ávinnur hann okki
 annat en alvarlega vátningu af þvi lagi sem

1 það lofsæti sem er þess efnis af 9 þingum. á 29 maí 1848.

Íslenskur almúgi nefndi "að gefa tvíböku"
en danski nefndi "Et Spark", og það vona
og honum skilyrt að hann nafli hvar
fengit

Aftur en áðrir kaflarnir eru á viku gefa d-
litist að áhröðra umtals og þrúeppi málsins
gjálfs að einhverju leyti, en sem mótpart-
urinn þóttis svo og myndi svo út ur (fordreioi)
i meðfirunum, hvort sem það kemur ni-
af fávís: Eða þá senn, að hann vill með
þessu lagi ^{reina} þessu okkur umbjóta unda mimm
inn á það við söms umarbyrdarinnar,
sem honum gjálfsun veitir svo þorsötu að átt.
á sig á, og sem einnig með þess leidis að
fest og málatilbúsingi af mótpartins
hend: er og verður ómögulegt að greiða úr.
Mótparturinn verður: þessu tillit: að gjöra
svo vel og munn og þessa sís heggfast: 1°
að öllu sömmanarkyldan i aðal málinu
eða fullificationsmálinu, höldis einnig
á honum einn forboðskreppanda og aðaldrög-
anda, ef hann á að gefa dunnit helgi á
þetta forboð sitt; og þess vegna er það aftur
og aftur framtekið vor megin, að endafjöt-
sequiritus og gagnatæfandi: nafli tekið að
sís að upplýsa og samna einstök atviti:
t. d. fullkennit afstöðumálverk og þess ári
kennulag og þess kennulag eigna áveitum

ar, sem þar með var fyrir-munur o. s. fr.
 einmitt af þriðri aðalstjanda: þessi eigi þung-
 ið til að góla skylda einnar í þriðri, held
 er farið undan í þorningi og evarad þinn
 atkvæðum vorum út í hött, þá hefi ég þessu
 auð tekið fram, og stað mótpartinum enda
 sig þann fyrirvara mi, að gagnstjandi
 uppi tekur þis ~~ungu~~ þis með engu þá sömu
 unarþyði, hvorki: þessum atviki, niðr
 em, sem beinlínis stað óbeinlínis kvíða
 á mótpartinum sem forboðskrefjanda
 og aðalstjanda eftir réttarskræfum vor-
 um. —

2° að þriðri part mótpartinum að kupa-
 a þis að gagnstjandi þinni þis skylt að
 (afþvöð) stað þora sammanis móti stund
 þeim meindokum og áttúðum og áttúð-
 um þessum (fordreielser), sem hann er
 svo er á að þorra innannum einna máli-
 áttúðum og sömsunar nefnur; mótpart
 urinn þarf ekki að þessa, að við þinnum
 okkur skylt að redigera hann in aburdum
 út af þessum þessleis áttúðum þess
 og þokkum etur að þis fyrir að þessa
 margortar sökendum að þriðri og margbreytt
 ar sammanis þá að þrekja (afþvöð) stíkt,
 þriðri afdrif og niðurstáða þessleis þessleis
 og þessleis þessleis þessleis þessleis þessleis

efir dómstólum vorum, og einskum dómsta
dómstól ríkisins, — yaldnath önnur en
sín hín sama sem gamli Hallgrímur
vegir um öblyggðina — „tinnu egin þerra
einatt um nálaⁱⁿⁿ sló“. Mótparturinn þarf
þó eigi að huga, að þesskinar áburður
ingum hancs og dokkysum verði. Neim
warad eta þó að síns nýjz spurlega
t. d. þar sem mótparturinn viti leggja
gagnvirkjanda á kné úr og kemna þon
um betri og réttari aðferð við vafurveit-
ingar á engi hancs, þó eft ofan í yfirskipt
álit eus dauka engja meistara sem hís
er níc og ofan í reyndu allra hís kendu
a mamma, sem vafurveitingu nafu
veynt og brúka á stöggjulönd síns. Mót-
parturinn nemur ekki hís við stáðar,
úis og meim tjá veldur þer namu, em
vilt aldri. Þess komit á vafurveitingu
votti gagnvirkjanda, allra vilt til, nívell-
eringa-sturfa, er yðla namu kunnir
stírur meira og, heldur en rétt vover
annar, sem ekkert þekkir til þeirrar
menntar, — mótparturinn tekur eigi ni
saut til, og þykist vito og þessja miklu
réttari og áreitavlegru haku þar á engi
unum, áveitlingarþarf og vafurþarf,
heldur en engja meistarinnu sjálfur e

hefir vandlega ramsakáð, kannað og með
allas þóð stöðvar samkvæmt reglum ípróti
ar rímmar, og eius völuin, báðar kvistlar
Kludaáanna og einkeim ryðis kvistarinnar
(Dynamit) en hann telur einsmitt vaku
id in þeim absolut skilyrði fyrir þis að vaku
vélisgar gagnrýkjanda geti orðid á nokkru
neinu líti.

Aftur er svo varid nokkrum á milli,
áttundisrum mótpartíus í þessu viðasta
voknasfranshaldi hans, - þó þóð seis að nokkrum
u leysi fróttisrar vokkupsur, - að eigi mundi
Kljóða að líta þóð gænga alveg þessandi fram
þjá seis. þar á meðal tel eg fyrst þessa „brit-
laute“ réttarkröfus hans á 3 bls., er hann með
náfa margerðis áttlitum, aftur tekur þess að
nokkru leysi og „in subsidium“ á bls 31. -
Katur freistast tel að spyrja mótpartíus
hvert hann nafi veit heldur vakandi sta
lofandi þessar hann skrifði þetta, eða e hann
þóð eittinu svo er sta meins stjór, að hann
ekki geti gálfur réð þad af réttarkröfnum
Nº 8, 9 og 10 og af Nº 21, 22 og 23, - sem allken
fundamentalkröfins fyrir gagnrýktu þessa
máls í hverri þennar grein, - að verkis gægi
rókinn er nafin eða gjóð af þeirra jánda
þendi, sem réttarkrafau á bls 3 er að far-
ast um, né heldur meinar réttarkröfus þess.

vara saktir minnar ólöglega einbun
 ar veldi í Elftánu með þvergiðing-
 um of fl. — Allt hið sama er að segja um
 þetta mótmöðlafikur mótpartium á mót
 í lögmoti: gjáfrar gagniökunarinnar í
 málinum, af hendi umbjótaenda síns,
 — þó að þy segundar ekki geti séð ni vitar
 kemt að mótpartium naf: berid upp
 meina beinlínis réttarkröfu gegn henni
 og þess vitar byggð þetta mótmöðlafikur
 sit, á nokk samlegri áttíðum fyrir þess,
 að með og í málutalbúningi gagniökun
 ar ~~réttar~~ skjólumum N 8 og 9. öðru gagn
 sökna áttíðum minna N 10, sé vauðth
 meina þeirra proccurátt-áttíðta, sem
 lögin fyrirskrifa fyrir réttílega nokkðari
 gagniökun; þar til vðri hverkennu þess
 ley meifing og möludl: í þess átt af
 mótpartium hendi af réint þraukennis
 og uppberna sí, og voad þó af síðar vðri

Ad titulu veld og sí þegar hís í inn-
 ganginum að hveifo veld og vektja áttíðli:
 hís hveifraða réttar veld: vðri nokkð að tal-
 a að öllum þess midur idmandi bld, sem
 er í þessum sökna skjólum mótpartium
 öllum þessum, og sérstaklega hvernig þess
 þess fyrstu þess þess þess máls hveifis voad
 afan í annað og í hvernig sökna skjólum

eftir annað leitast við á allan veg að færa
 að umbjótanda mínum og þjóra vandróm
 andi gerrakis um það, að hann áminni
 uocendi ída til þess viðandi og með áreitu
 rati að spilla viðinni og leyðilegja hann
 á fyrri aðalsteypanda, þafi góðs allar vaku
 veitingarvinnar og vakuveitinga fyrri-
 loki, þess skilvorklegru og átranda fyrri-
 umbjótanda míns er norða til svo veru
 legra framfara: jafnarroptinni og svo
 mörkjum þess heinslíkis til þjargarvota,
 og gela erit svo átal mörkjum til uppdröta
 ingar leitbinnungar og góts eftirddennis
 eigo þó samarskega allt annað skilið,
 en illkvittnar og áttótta lausar gerrakis.
 Eignend á taka reis ís skallegra fram,
 að þar sem miðparturinn þar á auti
 aflur og aflur, og reis áttut: stjálurinn
 N 24 les 4. töluf 4, þessi er þessi reis á
 stathofa þad, sem reyndar á dulleprandi
 áramt þinnu þessuda lögrefskjóra
 gófsi reis þegar með politisveta gjórdinni
 9. júlí f. á. vettarvafal 7. og N 2, - að um-
 bjótandi mínum þafi bladið ída lákið
 hlata, hleppu gáð þann, sem þarum
 vottit, - þar sem miðparturinn þó þráti
 fyrri réttan umbjótanda míns og á
 þessu mína (! N 24) að sama þetta

okkert lífi gjörð í þess tilliti, heldur þess
 á móti leitast við að samna það með-
 vitnum, — og að þessu leyti mótmælti
 um marklausum að minnsta kosti og
 ristaklega það þetta áhrif: í þannu áhrif
 þeirra áhrifis, — um þessu leyti um-
 þótandi minni nafni nafni með þessum (!!)
 gæði, þá hlut, og að ummála þann orð um
 mótmælingum þar um við þessu, þó
 þótandi (!: um þótandi minni) nafni
 engum annan tilgang getað nafni en að
 þurka upp þessu — og sínu orði þess.
 42 " í þessu tilgangi sem er nefni þessu
 verð: aðund dandi og marklaus, og mótmælingum
 þótandi nafni þessu reklaðar þessu þessu,
 sínu og eyni þessu að þessu verð: reklaðar
 þessu þessu orðum þessu í þessu með þessu
 til allra þessu orða þessu og þessu þessu
 a yfir þessu sem þessu að þessu, að um-
 þótandi minni nafni með að þessu þessu
 okkad þessu nafni þessu að þessu aðalþessu-
 anda óþessu þessu óþessu þessu þessu
 þessu á þessu þessu; en þann orð og ummáli
 mótmælingum, eru þessu þessu, að þessu þessu
 þann upp að þessu. —

At þessu með þessu þessu þessu þessu þessu
 aðalþessu þessu aðalþessu þessu og á þessu
 þessu verandi þessu og þessu þessu þessu þessu

þeim útlitum mínum og væri til mót-
partius að greina i tundu þou þvóð
slabid: málsins:

1° þessboðid 3. júlíom. f. a. í sambandi
við þá matboður, sem eg hef þröfick þess
í þáð og allar afláðingar þess og 2° þess
girtingar rittur að aldrjanda í þess
haus; ^{þessboða} einnars og úli þokandi: laxveidur
rittur: Elutáinn, í sambandi við rittar
og skatubóta þrófur mína þar að ritaudi
Eg skal mi geta þess, að þáð leidis
af rögulegum gæggi málsins að varnar
vejal miðe N 10 einnum lítur að forboð-
inu gjálts, en mestis þó þess girtingar
og, sem minn einneltu sökna áttu
mótpartius: um leið, uvar á mót. ut
litur minn þess þess halds-gagn N 23
stepur N 23 og varnar og gagnið þess þess
hald miðe rittarvejal N 24. einnum
og sérilagi á þess þess á laxveidirittum
þjótanda minn þess laudi: jurtá-
rinna, þess af ógildi og ólögumli for-
botur, sem i málinu að einn er skett
vit einn okunnar veidiritt á alstepanda
i Elutáinn, þess af gjálts ritt. Eftir að
mótpartius minn þess þess þess: árit-
in til andvara rittarvejal N 34 þess þess
minn að áttuza:

þat gjöfir mér mið áunnars nátturlega
 heldur en ekki illt, að svo sé að segja mið-
 partinum það mið, er hann svo aftur
 þeim að taka lit máls, bók: til iðkunar
 og varnar og þetta mat að líkindum þrít-
 um vertur laf undir dínusáttvöð:
 þinni heittraða réttar, þar sem það er þú.
 id. að ná allri þinni réttarfarar takmörk
 un (processual þrygðuning), sem á
 að halda þú innan fastákvæðinna tak-
 marka, að þann miðparturinn að
 nummatakotti: processualites hlífur að
 vera mér, ef rétt er að gæð, alveg sandrins-
 a í þeim fjóra aðalatriði þessa máls, sem
 sé þú, að forbotit 3. júlím. f. d., verð: eigi
 rétt lott með nokkum á mót: þessu
 máli: en þversgirdingarrétt: aðalriðjanda
 : Elitááms, eða réttara sagt, að eigi
 áþylla ómum nafni verid né heldu verid:
 gefis fyrir þú en þessi. Egi þú þess engdtt,
 að eigi og aðalriðjand: við forbotsgjörð-
 ina 3. júlím. þ. á eiga aðra áttvöð gef
 fyrir forbotshendri tímni (N6) en þessa
 þar mig þess og miðparturinn í þeim
 fyrsta lauga og réttilega sönnunargal: ein
 u, þar sem hann eftir réttarfararsreglum
 um var skyldur til að helja allar sínar
 sönnunaráttur, eingöngu og að eigi einhvar

og útilokandi þvergrindungarsett á alskj-
 anda, og að eiu leitast við að eino og
 samna' að allar aðrar jarðir en þaus
 með Elidaánum, heftu eynan laxvei-
 ritu, þó sá veidiritur vdi þeim jörð-
 um öllum þánuminum. þessari tok
 mökum á rökna, gómunu niðpartu-
 us heftu eiu loft fast haldid, og eymót
 móti þó i kröftugasta máta, að nokk-
 urinnar rökna ártáta þó þaus hálf
 veit. lekin lit síma minnum grein-
 a, en sí. sem mestis einnastind. að
 aldrjanda að þvergröda Elidaánum
 eiu og þaus gýris. Eymót móti þó
 þannig fastlega, að 5 abridi. með á
 41 flo rittarvjal A 34 um að Elidaánum
 ar eigi naf: átt að vera laxgengar num
 a 100 og 100, sek. get. niðast við ann
 að áttand i ánum en þvergrindungar
 áttandid, sem áttur eiu þó það, enda
 segja þeir menn, hver áttu (þeir) er
 leitast sem þetta, - þó áttandid þetta
 áttid er eiu um eigi vttur eða vttur
 þannig að þala, niðpartinu megi
 in, og móttuðs egi þó þannig átt-
 um slíkum áttu skiptum af þeirra
 heudi sem niðpartinum þeir leitast sem
 vttur, hver sem þann það þetta það átt

vannar uppgöngu laximum i þor. Allt
 svo og skora á mótpartinum „at molde pro-
 cessual stand“ og láta sig eigi rekka á seid-
 anum fyrir lífsakkeri sínum taxaver-
 gindingunum og þeim rétti til þvergind-
 inguveitinnar, sem hann hefir byggt
 þetta mál á þá fyrstu upptökum. —

Þyðka mi ef mögulegt verði, að sam-
 fara mótpartinum, og það sem þvi
 lítur, að sýna minnum meðroða réttir
 meir og ljótleysa (mótparturinn minn
 rétt á undan, láta sig dreyma um lög-
 mót þvergindinganna, það skal eiver-
 a lengi) — að þó að aðalstýgandi aldrei
 nema hefti — sem aldrei verður til ei-
 líftar — ein karéttindi að tögum til
 laxreit: í Elitáum, þá verður forboðid
 þá 3. júlím. f. a. á eugan mögulegum
 hátt réttloft fyrir þá.

Allt svo er þessu, að hin einar sök-
 ar ákærta mótpartinum verði rétt og á lög-
 um byggt þá samt er forboðid af 3. júlím
 f. a. á lög ólöglicinnilað, og þetta ein-
 milt eftir allri málsökun mótpartinn
 gálps undir þessu fáheyrda justifications
 máli. — þetta vil egi fáin ord um sýna
 og samna með óvefengjandi sök-
 um.

Hinn margi ^{nefndi} ~~smáfréttir~~ LVI Cap. Gís.

bókar byrjar með þeirri aðalgrundvok
 arveglu, sem af þessar benti á í fyrsta vana
 ar og gagnrökisarkjal; minis N: 10: Hver
 maður á vötn og veidistöðum þeirri einni
 jörta og á, svo sem að formu þess verid
 nema með lögum sé þákomid. Mót-
 pasturinn jatar þó, mi sem þess að
 þetta sé lög; laud. hís, enda deudur
 mis á sama, en hvað seggur; þessum
 ordum? Þeirnt og Mátt á þess þó þess
 þess segja: "á vötn og veidistöðum, sem
 fimmast á landi. Éða þess landi einu.
 ar jandar, sé einu blut af jörðum: gálfrí-
 stur að hver eigandi jandar, semles, so
 ipso eigi vötnin; laudáveign einni, og
 að þetta nafn verid form lög og verja á land.
 í hís: "hitam landid byggidit; ordin:
 "svo sem að formu þess verid" þessa hís
 eigi fastlik áttand" þess mis gömlu land-
 lög vor þekktu euga þess (um capio) held.
 ur meinsat hís: þess elstu lög "leges
 maiorum", eius og rest af undantekn-
 ingum: nema með lögum legitime
 justo titulo, sé þákomid. Þetta stílur
 mótpasturinn ekki, og þó er hann so
 breyktinn að öðrum ordum: þess skal
 þess öðrum veiti spilla áður barna, þó

er hann hefir að formu nafn 1: sem eig-
 andr edur á annan hátt eignast með
 lögum legitima justo titulo, eða orð-
 in, allt í sama kapitula: En þin skal
 þinn veðitöð þanna fyrir einu
 laudi og euzi auvar veðitöð epilla
 (B. utan þvergarðar sé þeir sem fyrir-
 botnis em) með áluum þessum skýlaun
 u lagaretingum er allt hegrer um
 heft úti lokod, og það er fyrst Jónsbók um
 admitturas Þegrebek heft, en aldrei um
 titulus, hvad ginnul sem þins er, heldar
 sem presumptuo titulus 1: það þrúum
 erast, að tá sem eignarhaldid hefir heft
 með skýlaunum þaganna á 'Aaki: amka
 ars manns laudi nafin þengid það með
 lögum, legitime, justo titulo, enda kall
 alt ninn sammi eigandi ardentur eig-
 u ninn, geti ninn 1: handhafi (Besid-
 aren) eigi sammat eignarréte ninn
 með lögum góðum h.B. Cap. XXVI
 in fine.

^{hefir}
 Niðri mótparturinn ekki veid svo
 djarfur, að hann hefir fund þvi þann,
 A vatnid gálfh hefir veid undan tilid
 1: solu eignarjarda um gótaunda minn
 eftir ninnu þraunlögðu kaupbréfum
 þinnu, né heldur að það hefi frá omimma

Þið factisk verid undanþegid af nokkum
 leigulda og eigenda jarða umþjótanda
 míns, að laundáms maður Ingólfur, nafn
 sem áður þrotur þrótt af fyrirliðing-
 u við lögis tekur vatnið burtu frá jurt-
 unum, etur að tíms geistlegu hennar á
 katólku tímnum nafn brot þegar ley-
 lög og setning þeirra er við Ellidámsar
 þjuggu, með þi að meina þeim afvot
 vatnið; mótþæturinn segr þvi
 og eigi, að kunnuga voris nafn; litið að
 eftum þenna rétt, eða að aðaldröjanda
 si heimiláms manni sem Regalies með
 afsaltréjum M. des. 1853 Eður að hann sé
 ólur þum jarðlika innimna ástand.
 hann kóður. Þeirddes af vatnið i þu
 íðáms, nei! ekki af þurum gldilega
 juridiska máttarþáms fyrir þver-
 girt ingunnar eta réttara factisku ax-
 ankóþums þvi þann að þum, né gekurur
 þum þvrit i vdugiun forboðum 3. júlíam
 þ. á. þil átyllu þvi ^{sem} réttlösingar þil-
 dörskulgis, erda meundi þad nis ve-
 andi factiska ástand, með þillu þil
 eignas haldsins i vatnið i Ellidáms
 þafa þerit eig þloyilega úk gazvart á-
 aðskjanda Eður þann þi gazvart þvi
 daginn áður þ. e. 2. júlíam. er þann þvrit

sem forboðsbrotandi að fara upp á Ellda-
vatni til að vífta umgötunda sinum
gfiráðum og afnotum eignar sinna
honum til ábótans þess tjóns, hefur hann far-
— id fram á slíkt. Af þessu flíttur þá öldung-
is, samkvæmt motpartnum eigis vitar-
Kerningur (Indrómmuldu) að kaupandi
Elstavatninn hefur árið 1815 orðið með hon-
um gæpi heimild eiganda eius vel að
vatninn sem áð landinn, að uppsprettu
um eius og að hverjum íðrenni. Blóta
jardarinnar og samna er að segja um
Kaupanda Hlekkisvots árið 1838, að því er átróðis
vatnið sem sprettur upp í þennarar
jardar landi. —

Af þessu leiddi þá afhjúpaning að um
götandi minni sem hefur ólátt allan þinn
sama eignar og afnotu öðru vatninn í og
á eignarlandi sinu, sem minni þess
heimildasmenna hans hófu, hefur al-
veg óbundinn og frjalsan rétt til að nota
vatnið samkvæmt því sem landstjór-
in hefur, þá er Kerningur seldi jar-
innar og hefur en í dag. Til þessa skýlanti
setninga lofanna um þetta efri beði um
götandi minni þegar á fyrsta þings máli
inn við forvord gjerdina ⁽¹⁾ þá. f. á. sjá
óttbarkejal Me og ritan þess og ífarlegar

haldit henni fari fram andliti rættis
 málsins (N10 og N24), ein þess mótpart-
 urium hafi veitt henni eitt eirasta mótl
 móti sta líkust við að tvekkja henni á
 nokkurn veg - annað mál er það, að þann
 e afari e þess vörð til Chr. V m. h., sem er alög
 mólmoti að tákist til nokkurra greina í þess
 u þess, þó þau eru annað ekk; þó þess á
 handi. Þessi ætning er, sem áður sagt í Jóns-
 vel að bók L. L. B Cap XXIV, sem hljótar um skóg-
 umprættar vörð og eirjavörð, og er það ávörðun
 hluta á rásfari capitulas landslaganna um
 a um jafnfulluðgjandi (udtörnende og um
 þróðis lútt jafn skipuleigis (systematike, sem
 raras ein snútu þess, enda er rættan um þjóð og
 ein skuld, að um hana verður einum
 þ um vafi vaktinn, heldur en um línsar áðar.
 allankinn nefndu ávörðun laganna L. B. C L, VI, um
 eins í og sem um og er vörð og þess afliðing af
 is þess og skal egi þó þess lúta um rögja að vörð
 , þess til líkildennar minnas alra þess í vörð
 að nota og gognóttu minni rættarkjal N10 og um
 landstjór mótparturium nefnd til að jafna að se öld.
 L. jafn angis rétt og opis þess eins og rólina
 a skýlaun loptinn þess rættis hljótar vöna í þessum
 vörð, um meiga veita vörðum þess, er apperretta
 þess mátt gjalps haus þess; jafn og þessum landi þess.
 f. á. eja þess þess er brunna manna, þó skal þess

fella í himm þenna farveg af sinni jörðu.
 Eftir þessari skýlansu þagarskuingju er appu
 spröttu vatnið atvög og að öðrum leyfi á völdi
 laund eiganda til eyngrja veitlinga, sem eign
 hana þrjáls og ótakniðskud, með þessum ein
 metu stlilegu þakniðskum, að svo smiklu
 leyfi vatnið er conditio sine qua non þyr
 is lífi þeirra, sem þessum vetan lína (ef
 það er þessum mamma, þá mi ekki
 leita vatnið í annan farveg, þessa þess
 vatnið kemur út úr laundareignu manna
 þá mi eins og lögin strax í eftir segra eigi
 veita svo, að þessum verði meins að, er þessum
 þessum lok þess þessa. Mótþakurinn ver
 ur að gjöra svo, ^{vel} gáta sér skiljast þessum
 djúpsetta stlilega mun á vatnið sjálfu
 sem írum fjárulegt lífshilýrdi manna og
 a (absolut þess betingellic) þessa að þess
 um vatnið til annara afuota, sem
 það þess í þess með sér svo sem verð. de
 Þessa þess þess þess, svo þessum
 fundamentale þess þess og þessum unbjót
 andi þessum til að veita ^{þess} vatnið
 á eyngrja eitt, og mið og mið þessum mótþak
 minni að góða vel að þessum þessum
 afslættis þessum klidavabni þá 1815. III
 þess segris einmitt þessum aðalatriði mealt
 ús þess þessum vörðgjand. "raa at þess

(1: Kjöbesen) i Overeensstemmelse med de om Jardegodsernes Behandling og Lonbedring i Lland ergangne eller herefter udgivende Anordninger, maa gjöre den sig saa nyttig, som man beder ved of Hans Emfremars skender: Minus kongelige afsalbrif: "Hi erklöre Hi endyderonere for Os og Vore kongelige Arveuccessorer i Regjeringen ingu videre Lod eller Ded, Ret eller Rettighed at have til forbermedte Jord onen at samme som foranført, med alt hvad den tilligger skal tilhöre - og til e. vindelig Od og Riendom."

Um leid og og eni tek fram þau utprykk-
 legu orð i afsalbrifinu fyrir Slektskoti
 (N 12) frá 1837: "á samt ákunn þjóðarinnu
 af Heilögbeikum og ritig-
 klitum til lands
 og vabur til ystu ann merkja", þó vil og þessi
 a mótþarinn, hvort þann er svo djaf
 us, ofan i landslogin, ofan i ^{svó} skýlanis orð,
 sem onann þy þunga getur ljóðast og skid-
 merkilegast áttalad, og ofan i þaus iigin
 málsrókis og málsforlis, kröfur og róðo
 senda vil ~~leita~~, mi fyrst að seuta þó,
 að Lidrik kemur þess minn O háloflegr
 a minn iegar þafi eo ipso og undir
 eini með utprykkilegum orðum, með
 þessum Ritavoti 27. Sept. 1815 við vord.

selt og afsalad frá sér og hinum eftirfylgi-
 andi Danakonungum til fullkoma-
 nmar eignar og afnota-um ráða vata-
 id um sprettur upp og rennar um Ellid
 avatustandi, esur ad afnot vabennis í
 Ellidaánum sem sprettur upp í Hella-
 holslandi og rennar um það eigi sé es
 ipro selt við verdi, afhent og afsalad af
 Danakonungi gjalfum á sama hátt,
 með kaupbréfinu 26. sept. 1837? in. hooð
 letris þá af þvi, ad þvi rittind: hooð
 vatnid gjalt í Ellidaánum meðis, es
 selt við verdi 1815 og 1837 þvi þenna löggj-
 a jasta land: þá eigi mölparturinn
 þat? þat skal es þá þetta namn um,
 sem virðist hola sér af, ad namn sé d-
 þrotur: lögun, es hann bregdur með
 um ad es sé löfþrotur. þat flýtur þar af
 1^a ad eigi Danakonungur gat selt
 þenna vatnasafnota rétt nokkrum
 þorum manni seinna og 2^a ad hann
 heldur eigi gat selt nokkrum þorum
 manni seinna meira þann rétt,
 sem inrytti eða skuli þenna adur seldu
 og afhenta rétt. þat er ein ómögulest
 at lögun ad skenda eina og alveg ad d-
 rígtu lögnu uppreffa þina eins einni
 löglega gjertu sölu og afhendisgu með

seinni sólu edur afsaltréfi, til ammars
manns. Eý vit minna mótpartium
á, ad heí stöti um kenningum eius og
hvem annars seljanda eftir almenn-
um og gildaendi borgaralegum lögum,
eius og eý hefi áður þótt hann ann!

Eý ten þá fyrst og fremst þann ad af
þessu flýtur þá 1° ad þó mótpartium
hefti: i norðum kenninglest afsaltréfi
þess, frá 11. desember. 1853, sem með þessum
og úþrygkilegum endum afsaltri: þess
um og afsaltri: þann þetta, ingnar og apról
arett af vatnum i Ellidaúnum fyrir
Heliskots og Ellida vatnus laudi, sem ár-
it 1815 og 1837 um seld og afsaltri með
um umspidum afsaltréfum, þá vdi: þó
um séð seginann Góvara ad réttur um þótand
a minn eigi ad situr stöti alveg og ad
öllu óþoggatar fyrir þess bréfi. 2° ad þó
at mótpartium i þessu sama skjal:
vdi með þessum og úþrygkilegum ordum
ad hann heimilatur réttur til ad þvergrinda Ellida
ánnar, sem þó er þvert i móti, þá þess
sa þvergrindinga réttur þó hann ad öðru
lyfti eigi stridd: móti lögum, samt
sem áður ad þola þá sakmerkum, sem
leitir af vissum ^{löngrum} þrasubla og seldu ótak-
markaða dispositionsrétti eýis vatnum

þris Ellstavabur, Eldskots og Artojar
 land: til engjardtar og jardabotus og
 met þri mi motparturinn byggir allt
 sitt mal a þri, - og annad er honum
 ekki udyt - at þvergingu veidimati
 ad alrotjanda, eins og hann heldur hon
 um fram i þessu mali, i osanninnann
 leysu setti umgjotanda mins til ad veita
 þar mid a og bota hin murgu og stinn
 engjardti sin i Ellstavabur land, - eft
 is þris hann best veit og getur, svo
 at motparturinn einn mite byggjand
 a þessu lotur leggja nider annad eins
 total forbot eins og þetta fra 3. juli on. f. a.
 er, þri ydi þris sveigum manni þver
 gindingsveidimati motparturinn, - gagna
 vat umgjotanda minnum og gagnvart
 þriin vafalanis eignar afrotum til
 vatrusins, sem hann hefir þing þris
 ferjit lojleq aftal og afhendingu þess
 þing sjalfs þris, og það alveg skilyrda
 land og ein bakmarkana, - ad verda
 bakannan eða irkja þris þessum eld
 a og rikara afrotla setti jardeizandann
 sjalfs, - allt eftir reglu þris þris þris
 þotior þris. Nei motparturinn mun
 ónotu, ef hann þykki þafa ríkt þris
 þris i vordum þris sem það er mi þris

andi (sic!) Éða með eins berum heim-
 illdar ordum (sic!) sem honum á að vora
 heimiladur stíkur rættur, Éða þá honum er
 að maus álit: heimiladur þvergjörðingarett
 urinn í bréfi þó, með þeim bestum ordum
 sem heimila honum þann (sic! og sic!)
 sjá rættarokjal N 34, - honum mun þá áhósti
 að einn sé til einhvers annars en um-
 bjótanda míns, með armad eins forboð
 og þetta þá 3. júlím. f. d. Egef vil í bróðerni
 biðja mótpartinn, áður en hann leggur út
 í þá ferð, að minnast, orða þjóðskálds
 ins: „maður þvi horfina þrum, eg lít
 eftir veðinann þrum; maður horf þu þvi
 ndr, liggur í góðummi steini“. Ma og rypji-
 a mótpartinn: Er hann svo djarfur að
 fara þvi þrum: 1° að minn hárdli þau
 akunnigur Íritök minn T., hafi minn
 11. Dec. 1859 selt honum þau umráð og
 afnot valusins: Kludáannum, sem und
 hinum kemungu af rálitrefum 1815 og
 1837 og samkvæmt laudstíjunum Jóns-
 bókas d. l. B Cap I, VI. sbr d. B. B Cap VI
 „um lajakaup á jörðu“, þegar var seldur
 og afhentur heimildar mörsum um-
 bjótanda míns á samt með jörðunum í
 itavarni, Meliskoti og Stob? Éða þá 2° að
 hann hafi selt aðalitefanda með þessu bréfi

heimild til að viðhafja þann þvergið-
 ingar veidimata: Elidaánum, fyrir
 lax og silungsgöngu, sem miðurbjót og
 si ósammanhengur mið áttu sem bjótand
 a minn að gjera þorjardabotur o' fjörðum
 sinnum, mið vatnum: Elidaánum, sem
 greind bréf veimlinis heimila i sam-
 bandi við laudslögin L. B. Cap LVII og Cap
 XXIV? Egi er samfordur minn að mótþak-
 urinn verður hís ragnar við breina og
 heina afleitingu sinna eigin röksemd
 afdræla, þá, að vötn og veidistödur fyrir
 Eltavabnis Helvikoti og Arðjarlandi:
 si annaðhvort breis lega hvíseiddar, eða
 svo gott sem hvíseiddar af Danakonungum,
 þannig að hann, ádalstakjandi, segi sem
 seinni kaupandi skadabótacetti til rök-
 isgjótains. Vildis mótþakurinn máttkei
 ekki lesa betur af raalbréf eitt hver veit
 nema hann þykki geta þann orðid: Re-
 galies" (sic!) eius ut yfis vatnuid: Elida-
 ánum eius og yfis þvergiðingarnar;
 engagnvark umbjótanda sinnum er þá
 mi um seinar i þessu máli. Um þessu
 þá sinnum lot eg mótþakurinn. Egi held meir
 að einu til þess, að þvergiðingur ástoda mót-
 þakurinn er: gjálfur hís og uverrið sem
 a hanna er litit, verri en ekki: neitt tilat

ötte löta forboðit 3. júlí. f. á. af þeirri ó-
stetu sem eg mi hefði ífarlegar fráskipt
en ^{áður} ~~með~~ ljóslegar hent á (N 10 og 24). -

En einnig í öðru tilliti er söknað á motta
mótpartinni, þvergið úngaveiðivælar
haus alveg og öldungis órógar til að ötte
löta forbotit 3. júlí. f. á. þó þó vör aldri
nema lögmáttar; forboðit er neprislega
sva almennt og yfirgrips mikið á all-
arlandit, að það er andvott, að það ekk:
at eiss yfirgrips verra ^{ar} einokun arveid
í motta aðalstokjanda í Skítaánum innan
^{ákvæðinn, skynsamlegra sta mögulegra og mannsögulegra}
einkuvæðstakmaka, heldur alíftu þat
eiss og það liggur fyrir að meina hon
um og frissinna yfir hófuð sissaveja
hina minnstu Disposition frá um bjót-
anda minur hálfu yfir vatnum; Skíta
ánum allt árit í gegnum, eiss og y ræsi
ífarlegar ákittat; hinum fyrir vana
ar og gauquvokis aritjólum N 10 og 24 og skal
eg þri eigi orðleggja um það hís þekur,
en að eiss benda á það til betra yfirlit
yfir málit.

Í fjórða máta skal eg einn leyfa mér að
benda á þó mottulegu og ópólund: afleið-
ingar, sem dinn helgi forboðaini 3. júlí. f. á.
þlyti ómflýjanlega að nafu fyrir land og
lýð; með því gró neprislega skabliuðin

setning, að sá sem myndur við eð við
 vora undir sig veidi frá áleum sem þyn
 á ofan húa, með þvergjörðingum, eins
 og atalsokjandi gjörir, hann sth. að geta
 hin, urað er ipso alio þess ofan hann frá
 þvi á nota vermaud. ást of lok. til vatna
 veitinga, og með þvi nú vatna veitingar,
 ást alio eða eð. áflugaða og ein hlutasta
 með at þil þess að euka gras rokt of föður
 af þá á Íslandi, i hverju tillit. þil ást.
 korbeyja euy ^{veitinga} þess. um þjót anda
 nú er gjóartur vottur, of föður aflim
 aftur er eenditio sine qua non þess
 framfarum laudbinnádarinn á Íslandi,
 sem er aðal atvinnu eys þess of mun
 verða, þá er and sth, að setningin sem
 þjótat þer fram á yrdi, almennt þekin,
 þannorasta við urdrep þess framfar
 is og vitoeism Íslands i laudbinnádar
 leyn tillit, þar sem á hinni bójinn hin.
 ar útlitudu grundvallarreglur lauds.
 laga vora, em byggðar á þvi einu est. laga
 ritlotis hlutfalli um afnot vermaud.
 vatna, sem gefur áleum sem við ást þin.
 a þannan úr-gang til þess at of oftis megn
 i að nota vatnið þetta áfluga of þessum
 arrika ~~þessum~~ ^{Fiskab} þessum medal
 þess þannorastim, of þessina, sem ást.

25

un mannsins er að fara eit: nyst og
 odkta samkvæmt edli og lög mál: nátt
 risinnar, enda byggur það apud fyrir,
 at þat stritaboti gegn edli. Áruma og grund
 valla og lunn lojarma, að reinnandi:
 vatn vdi þeim eins um hús, to mduar
 vit jó byggja, i stutinu fyrir að koma
 öllum þeim til góða, sem með þvi þúa
 og byggja, i þeini röt sem edli. vakuinn
 gúlps herdis til, og má með samíeyf
 a, at eiss og áinnimtar ákvæðum
 lajanna þvi um sem gripnar - að eg
 kemist vo að orði - eis byarta og þuya
 nátt úrumar. Þannig áinniheldur for
 botit og. Þreina og þeina appreissn móti:
 lojssamur þennar og mduaróðun, sem
 öðru á hvejum einstökum og almenn
 inyi til heilla. I þessu samband þeiss
 það og þeint vid, me sambod i það
 munu tilgæyi og vísdomi kunniga
 verra, þetta sem forboðid og mótparkur
 eins fer fram á, og sem að minnsta kosti
 consequent ölli að koma mduar i állu
 um þeim, sem vid Ellidaámmar þúa og
 kuma að þúa fyrir ofan veiditakvörk
 aðalrokjanda um allan íkennim þiss.
 a, að hindra þvi gjorsamlega frá, og meiss
 a þeim alla jafnótt með vatnum: öll

vabur augit. Nam getur labid ses udgr
 a litit eita lit pess ad fa noyu engjabot
 handa ses - Nam geti of tekid vatruid
 is thotvotruinum" Vatrus idur Vatruend.
 avabur of s. fr. - Afrotu malverkið eignir
 oiu reynda ad iu hvil lidaaina sem
 er miklu vabur meiri of dymma repr
 ith. fyrir utan ymgar minni kvistir
 of loki er i votruis fuka! Slit avabur laudi
 myndas votruis of reinnar yegnarinn fan,
 svo ad of jafnorkit vabu sem gagnatyr
 audium það i enyi eit epti tekid ur votru
 um pessum, þa orakad: það audirid
 jafnorkla vaburpurd: ánum ad med.
 auverdu ita fyrir medan utrasina þri
 votruinum, eius of þri það vdi tekid ur
 gjalfri þenari hvil (dymma), eftir ad
 þinn fellur ut vaburinn, eius of mi er
 gjest fyrir þotodid; það er þri vorandi.
 ad motparturinn skilji þetta þegar nam
 gair betur ad, þri ad nam; inn leggir sin
 a þessi - gjalf sagt ^{gvart} ~~avotru~~ - þinnid med þina
 lokleypuna eius of goda of gilda aldru
 En ad þri slepptu, þri lit overmadur, ad
 annad livst þessir ann gjotandi minni
 vett til ad bruka vatruid sem appi þaus
 laudi sprettur of þinni þaus laudi sem
 ur til avatru i enyi eita, þri lit utvotru.

unar og umbóta idur ekki; hafi gagn
 stjandi ekki þenna rétt gagnvart veldi;
 rétti aðalstefna anda sakis betri og ríkari rétti
 at henni í motum þessa veldiréttar, til alls
 valdins sem í Klitaváttum og eftir þeim
 felur og nvar sem það svo yfrettur upp, —
 og þann áinn betri rétt til valdins veldi
 ut aðalstjandi að sama fylgilega að
 þann hafi, ef forboðið á að geta stað ísb. og
 náð dóms helgi, — þá þyrfti engum orðum
 að eyða að þessu þannar, undir eies og
 forboðstjandi; þess áinn að þenna sion
 betri rétt til valdins í ánum þri fyrstu
 upptökum þennar ^{einstakrar} þennar es mynd
 ar þá; en það á þann eftir gödi m ann.
 En sé ninn fylgi og ríkari réttur til valdins
 eies í ánum gagnstjanda megin sem
 laudeiganda ~~eiegin~~, — og sem haldhafi
 þinn kunnuglyga afsaltréps sem eigandi
 Landsins "mid öllum gögnum og góðum" og þun.
 í þess þessione valdins, sem þess þann
 laudi þennar og appprettur, eies og að
 laudinn gjalfr, þann þann aldri til
 eilíftar að sama þenna áinn betri
 og fylgi ^{afnota} rétt til valdins í ánum þri fyrstu
 is Klitaváttum og annara jarda
 þann, alru síð mi þegar þennar em
 meinnuð aprot valdins með forboði;

þá hlýtur hver maður sem nokkum
 skilnis og hefir, að láta sér stílfæb, að hann
 gagnstjandi, sem hefir vatrið þannig in
 þonessone, getur ekki; afrotum hies
 E meira sta minna af vatrium, verid
 hátur neimni velþóttis andeyri afkinleim
 3ja maus etur neimni reglu nauos; þennu
 tilliti, neimni mati sta álitis eins etur ama
 ars um það hvað mikils vateris megris
 hann þess: uppá eugi og útgróðslur; þó
 þóito þessum ótakmarkaða eignar og
 afrotarétti, sem grundvalladur er í þessum
 i heimsildarstjóluum haus sem i lauds-
 logum um, þá verður ekki þar við sam-
 rýnd meir takmörkun af hendi; 3ja
 maus. - Gagnstjandi þarf þennu
 ekki að gjöra mótpartissum ne neis-
 um edruum grein þess þó og rist af ölu
 þarf neimni reitringkap þess þó þóð:
 krefjanda, er ák sinnunar byrðis vólit
 a i þessum tilliti, hvað mikil eugjastýkki
 og úþjórt að namu leggur andis vateris
 veikingar og útgróðslu, hvað mikil vateris
 hann þess: til þess ris ánni þau 2-3
 dagar i sem. þá er samtakerat að þáð
 vateris sem hann veitir a með stíplýgjórt-
 umum, þó getur hann ekki haldit þess
 þá ánnu verra 2-3 dagar i sem, gjáttum

gagn
 2 veid
 kur rétt
 til alls
 þess
 upp-
 ius ver
 ga að
 3. 1. 2. 3.
 m ordum
 ies og
 ma sion
 i þessum
 es mynd
 m am.
 til vatri
 s sem
 naudkap
 n eijandi
 m² og þess
 þess haus
 ius og að
 erid til
 m betri
 s þess þess
 a jarda
 um em
 þessum

sér og engjaveitningum sínum án stór-
 skada. — eta hvort áveitnað ferð sí sem
 hann viðhóf hefir þessi sumrin sí hin
 besta og nagan teygsta sem lúpsark getur
 eftir þvi, sem þar stendur á landslagi, og
 landshalla, afstöðu og falli valuanna off
 Egi að síðer hefir mi umhytandi
 minn fengid eyjameitlana N. Jónsen-
 sen, daukan manni, sem þingad er bund
 ur að litlulubum Hjómarrinna og þiis
 þunnuglyr dauka laudbinaðarfelag,
 til þess að leiðbeina Gleudisgummi
 vaturveitningum á Högjalörð, og Eðm þvi
 er að eyjarokk þess, manni & þiis
 hefir mi dvalid viðvejar um bund
 ur bund hait á ammað missiri og þess
 iþul þá þmittla alid í þess of þun
 arverkum sínum eiri og grundvall
 ada kunnáttu; mennt sinni, — til
 þess að gjöra nákvæma skóður og upp
 undlingu á þvi eygi og vaturveitninga
 evdi gagnáþryganda, sem þiis um að
 is og að skrúsetja um það þarð lúh
 andi orðsamlegt alit sitt, sem eg þiis
 mid framlegg dags 3. Marsm. þ. árs. A-
 litigjert þess, — sem í hinu theoretiska
 kemur þiis vid og þyrskid af þiis
 ágða vits: „Þemdrkningar um Engvar

ding af E. Måter Floth, Kjøbenhavn; fra
 det kongelige Landstems holdnings Selskabs
 Beretning 1853" bls 12 og vistar (efr
 "Des rationelle Wiesenbaue af Vincent"), i þris
 ni og sammar: 1° að vöð: það, edur gms-
 ar skákar i Ellidavakustandi, sengap-
 estjandi getur lagð og mefir þegar maff
 stórkortlyan viðbúnað við, með stíflur-
 gortum afþleypu~~er~~ð~~um~~ = ("Kusor") of-
 rennis vartveitinga engi og stöggjaland
 er til samans 380 Td lands; þaraf að-
 al engja skákar, sem ungetur! þessir
 skýrdu sama engja meistarara. (rethar-
 skjal N 31) og sem ni af engja meistar-
 annum gjálfum er einkennt og afmörk
 ed i afstöðumálverkum N° 25 með stöf
 unum A. B. C. D. E. 250 Td. lands, en hin-
 er övritu stöggjuskákarar naf 130 Td. ld.
 allar til samans. 2° að stöggjaland þessi
 myndu öll tilsamman laglendi edur mik-
 ad flatar dölur er báðar hvíttir Ellidáanna
 liggja að vidad i tvo vegu (efr afstöðu-
 málverkit N 25), og að öðru legh. liggja
 að laglendi þessu sta döl: halla og hótadrog
 sem myndunna i alla vegu svo að ~~engja~~ engi
 þarf lengri stíflugarda en þá, sem þegar
 en gjortis og málverkit i þris, til að klyppa
 ölu þessu laglendi undir vöðu og gjöra að besta

engi 3² At auca á þessum er gagnstj-
 andi þess þannig tekið upp, og sem þess
 nafn; þú mættir áð eina nálega 600^{mt} kostna
 áð, geti eigi áð eina orðið sem einn lítið
 til áð nafn fram wo góð og grasgefin vafur
 veitinga slóðjúlund á álu þess vóðs, sem
 andi er, heldur verð: þú áð taka nafn
 laugt þess yfir. Vauðledding vafur áð
 eig Ándi; sem kallad er, auk annars
 rakis þess, áð vafur þessins áð og þess.
 vafur áð vafur með, vafur lítið Ándi
 heimtis, munda þú áð með þess eigi min
 i kofuáð en 2, 500^{mt} einungis til þess áð
 góða áðalflóttu Áð áð júlukomnu vafur veit-
 inga engi. - þess áðli: engi annars
 N. Jónsen er og samkvæmt annað vafur
 sem þess áðli er og þess legg fram frá júl-
 yrtjunnanni Ólafi Sveinssyni (áð vafur
 bróttis gagnáþjanda), er jafn þess lítið
 is og veitir þess rök áð þess, sem Jónsen
 þess lítið þess áð segja nokkuð um rök
 is ókunnuspeika hans; þessins grein,
 en sem liggur beint áð; þessins áð
 þess þess áð, áð einungis með þess vafur
 veitinga áðfest gagnstjanda, sem og
 vafur þess kostnaðar minnstu og af-
 jarabesta vafur áð veitir þess sem vafur
 þess þess áðstogi eina og þess, og eina

margra manna. reynta sammar og engi-
 ammentarinn nú stöðfestis einnig með
 álit sinni, - einungis með þessari áveitun
 aðfent geta menn innán samman eyti þess-
 innu úr vaburveitinga engi sinnu, með því
 vatna löngan seft og fylkis upp milli þess
 anna, - en ekki með „det naturlige skilj-
 sta með skurda og smágyrisstöðugard-
 a áveitunni, þvar allur þessi vatnsdý-
 runnar lundir renjulega. skurðunum
 mest allt, svo að þar af missis þess
 frá ábundi á engis og þá þvi að eyða
 þessu min þessu. -

Ég bið þess vel góðs ~~and~~ á þessu böginum í
 sambandi vit það, sem er þessa þess sagf,
 og einna mun ljósa kenna þann jafn-
 vel oftis vitnaleidsleu jafn mót þessu gö-
 N 34 bl. 41 s. at. að umbjótandi minns ekki
 eitruleysis gjört. ámar ólagengar í svip,
 at þessu at mót þessu einu jafn þessu jafn, að
 umbjótandi minns góðs ekki, og þessu þessu
 þá þessi ekki, haldit vatninu inni nema
 mest 3 sólarhringa, einu innu stífla-
 garda sinna (og alis ekki) lekid að einu nokk-
 um hluta vatninn að einu þessu þessu
 af þessu þessu, sem þessu var þessu
 að nota það allt til vatnsveitinga sinna,
 þá þess þessu nema um ávæntis: vóts

Sem
 # bñðis snáls partur heftu nafn japans veta
 lit, að votta: Jó h L B. Cap XXIX að aðal
^{skjöldi}
~~stafnum~~ nafn allan himin þinn
 mun meira vata, að vatasveitingu þinn
 inn stöð og venna yfir árum bñ 1/3 af
 laxreitabinnunum, meðan hann stædur
 og yfir, og að hann mótþatunum hjálfa
 mungjafar Jó h L B. N: 24, að hann i sum
 ar nafneitt mikið meira en 8 undanfær
 is ái að meðaltali, náttúruþega af þeirri d,
 stötu, sem er þess tilfordi (ritkastga N10) að
 breytingin (Variationen) sem við áveitum
 ar og afþreypunnar í snis oruakodish, á vatur
 meyni á ströumvinnu og i árum gjálfum
 gfið þess, hlaut og þessu japans að hef
 a sínu verkun á laxum og uppþingum
 i þó, eins og alkunnast er og alis þekktu
 um, ríkjum, eins með að vífa og sta lax
 inn til uppþingis. Ad þetta nafn kemur
 fram, og eitt síð stað undirbúðunna við
 laxreit. Jó aðalitefnauda, eins með um Jó
 dýrana sta þó bñðar vikunnar votta fyrir
 og votta eftir þerbodid 3 júlíam. - eins með
^{bñðar}
 þó, verkunnar sem hann opti aðst, og orlad
 it með út af veid og öllum um r hann gñð
 fyrir og út af þess að árnar vðri orðnar olax
 gengar (!) þess vikuna saktis vaturveiting
 a umþjótanda minni, þess vikuna saktis

er (eintusain einkunn) stíflugardrjú þrjú
 fjórir ofan kerlingastólina, er þeir þó eru
 sitja, 9. júlím f. á. fimm úti á mótum með pol-
 tilaganna alþingis, aðalrotgjöld og áinn
 skýndi fjöðti, og rífa mýdur, fyrir assessor
B. Þveinsson (politískar gjöldin 9. júlím
 f. á. 7. ad N: 24), sem aldrei hefur átt neinn
 minnsta hlut að stíflugardi þessum, eins
 og þeir er sýnt og marguinnis mótum, og
 of þó áir þess að honum sé gjóðt með að-
 vöð um þetta politísktök þeirra, - en
 að átt þess ótkóp, með áttgjörðum góðum
 alitellum o. s. fr. þafi aldrei verid og áir
 ekk. annað en "Blind Mann" út og ó-
 lóti ein úr mótpartinum, til þess laust
 að öðru, þad tínis beði dagbókar upptækn-
 um sjálfs mótpartisins yfir laxveid: þau
 1869 - ritarbrjót N: 11 (áfast við 16) ad N: 2;
 þetta skjal tínis, ad víkinga uðka á undan
 forbotinum 26. júní og 2. júlím. með veidd. þann
 samtals 244 laxa, þar á meðal 2 júlím þeg-
 ar vatnubrestisins áttis ad vera lívað með
 og ánnar sem óveidilegastar og vatnsmið
 ar", 101 lax; en áttur daganna 3-9. júlím
 með. 103 laxa, og engi er sá dagur ad ekk.
 þaf. veitab þess og þess laxar, og samt áttis
 ánnar ad vera ólaxgengar í þess þessadag
 ana? þad er sannalega réttum af-

brygði.

Þona er þá forboðid 3. júlíu. Þá ritlosthaf
mótparlinum, vona leitast þann vid ad
vinna dinn helgi, blás þann: fyrir ein-
hverri þinni nauðsynlegustu fram fara
vidleitni Glendiinga: laudþinsadar eru
um, fyrir fyrirlokki sem gætt dök
legast hafa verið gjörð þis i landi af ein-
um manni: þa slepu, og sem gaf verra
von um boti fjöð þingum og miklum and,
hefði það eigi verið vona hindrad af
adalstjanda um forboðum qu þver
afan lög vor og laudreit, etc ritcerisjal
N° 31.

Eg hefi áður ýtarlegar sínu ad þessu lík
erit kleyfingardá afritid adalstjanda
nitar: Aðstjarland: fyrir afan vid: tak-
svok haus: Norduránni "den store søs
vid Gaarden i hvd Strakyl kaldet," Vith
aleitlam haus hjálps sammar þetta heft,
af þann vdi notkun ad marka, sem eigi
er ein sem kemid er. —

Eg leggur fram rituistard Jóhannesar
Oðrunar þannum bindo i Bistotum, sem
enfremur dreigur allar efa af um það, ad
Skorakylur hefi aldrei verið kallaður Skar-
kylur, kvat einu i þodferkil af 2 ed
þeir ritnum adalstjanda (þudua einar

syni og Jóni Halldórssyni | er aldrei teygja
 hafa heyrð neptadan Skórahyl í Sudurámmi
 fyrir en mi á sínni árum, eftir að þeir voru
 farnir þaðan 2: eftir 1853; enda hefi ég í A24
 ómóðulega sést, að með „den store
 Sois ved Gaarden Abbd“ getur ekki verið meint-
 ur, 20: Sudurámmi laugst uppi í Brúðkoll-
 lands líjjaud: Skórahylur. Og ma er
 spyrja hvort getur mótþakurinn ímynd-
 að sei að nokkur dómstóll, að ólefdum
 þeim, sem hlut eiga að máli það Kirkj-
 ystina Brúðkoll meiris, eiganda, um
 gjáarómum og ábúanda, heft. sei að
 líduna aðalstjanda veidireto fyrir þess
 arar jarðarlandi frá Alþingis og Hafa
 aðjarðarveginum upp að Skórahyl? og þess —
 hi fram heiguból ábúanda í Brúð-
 koll: sem best sést það lík, mynd:
 fráleiti og umfræm atter af apralbréfi
 og veðmála bók kullbringu og Þjórasýslu mun
 og framleggja sína. Hvad Álesjælund
 meiris, þá sést þess framlagd: vikuis-
 burðar Jóhannesa Oddursonar, að mót-
 þakurinn kallur den Store Sois ved Gaarden
 Abbd, Kinnváfosar, Skórahyl eða Abbd-
 arfors, og vilji mótþakurinn ekki hlita þess,
 þá verður það hans að séna annar foss
 fyrir Abbdjarlandi, upp að hverjum hvern á

veidi sem, den store loss ved hauden for
 bo", sem eigi er til ella minn ^{mega} hain, lúta
 set nojja með að eiga veidi uppá Lillamel
 við Ráðskard, sem er landamark milli
 Abojar og Articus enda jafna mótparturims
 mi og A 34, að hann hafi hláð þá hleypun
 gartinn í Abojarlandi, en það átti hann
 stækt með, eins og síðar mun verða sáun
 á. Eý vit ráða mótparturims meir þessa
 frá, að reyna til að sanna Breidholt land
 í eða laxveidi rétti uppá Skorastupl: Lúdar-
 ánni, og eins veir eftir að fara eitt hönupl
 í laxveida eður laxveidaráun itanni upp
 þess högveindan fori: Abojarlandi. Veru
 um er best að halda sér bókstaflega til af
 salsbréfinu 11. des 1853. Eý veita áður þess
 mótparturims segit um þetta atviki.

Vid vitjandi gagn þess minni um skada
 botu og þess forbotit þjótum. for þá nefrey
 áttid að atkuga, annað en framleggja viku
 bardi Jóns kreppitjóra Mattiassonar oc. oc.
 sem alis signa að skadabola veitningur
 minni þess grasuissisinn á klidavabur
 enji (Kortit A) er vor samgjarn sem vorð-
 a má " of i eyan máta afhátt settes, þess
 er utan skadans i alinn eujastotum
 um bytanda minni. —

At á Drakstjandi o þinn hóginn hafs alis

engu smáabótakröfu hit umlyftanda
 mína, þýttur bein línis af áls þús sem
 sagð er og rötis, ~~myndar~~ um álögsmoti fer
 botinn 3. júlím. f. a. og þvergröðingur veði
 mótum þý smólpáttinum (ef Jumbók
 L. B. I, VII) og minum ófaulega rötis um
 lyftanda míns boti hit vatnveitingu og
 laxreit: a' og feris hauss laudi: lílida á
 um. Svik þessa von árnar bátarinn lof
 laxeygar hefti: aðalstjandi: ekkar þóll og
 hindrat laxinn sjálfur með kibumum
 yá ökkis burt þriggja stítrikra manna
 er og hús með framlegg - og ofan á allt
 þetta jafar smólpáttinum og þess ríps
 með stjálum N10, 11 og N2, eins og fyrir var
 tekið fram, að laxveidin haf: veid meðlang
 meita móti: i ummar og eigi sá dagur að
 eigi veiddist, og hver wo hauss. - - - ?

At ötu þessi vísa er tal minna fyrri vana
 og gagnvokna N10, 23 og 24. -

Smólpáttinum a' ein lof wo báte með á
 skilja, að með það, sem þógetinn autók, sé
 álögsmoti, ^{veð} sem boti af lark og áður veidsetti, og
 þar hit einmitt sá heitur, um hvorsprot
 an er: málinu, þý einmitt er spursmál.
 it um vork sé þess virdi, sem smólpáttur
 inn sjálfur gefur nam út feris. þetta skilj
 a allis þó verna smólpáttinum. það er bál

skilningu lepi! mótþingisinn getur þess
 vegna heldur eigi skilið: þeir, að y orul
 laxueidinn wo háte mid tillit til skáða
 bólauna fyrir laxueidar sinn ádalstjanda
 a ríðan árið 1863. Hann álitur þetta
 mótþing, en það er ekki. Þegar oddur um
 veð fyrir forboðinn 3. júlí. s. fr. a. gáka eng.
 in eign lögleysa orð ^{ur}stekins ruma ein, 1°
 sem vdi eius og þinn var með rith, vafa
 laus eign ádalstjanda en það er lax
 ueidinn eius og þinn var tekinn, þvert á
 móti og löglega tekinn eftir rögn rögn mót
 þarð (14 og 34) eigi eign, 2° vdi. áveð rith
 áttum áður, en það var heldur laus
 frá ei og 3°, á þinn í jafnarmatinn edur
 áttum lögleyn maki vdi þannig lögn,
 1/3 meira virði en veð þ var, en það er
 þinn heldur eigi, og allt wo alveg ölvög-
 legh veð. -

Þegar þar á móti. sotið um skáðabót-
 umar fyrir þvergrindunarnar ríðan 1863
 þá rith eigi að eius um þinn lögleysa
 að af laxueidinni, heldur inn þann um
 þann. quola deil hennar, sem ádalstj-
 andi má, eftir állum kringumstodum,
 landsháttum og veidslóðum o. s. fr. á-
 litur og álitur að lafa rith og ríðar
 þá inn bjótanda meinsuun, þó þessum

quodadeit á hann að afturkita, vel að
 mestja fyrir laxveidarrámið, sem hann
 sjálfur indireccte hefir ákveðið, en ekki sem
 lokur fyrir forboðið 3. júlím. f. a. Herin leið
 itann föget. að allokjanda er þó eins lög-
 lega stefndur og krafinn subid. stt til bóta,
 eius og ef hann lit að geta orkut umbjóð
 anda minis fjálsunn. afuotunn. nálp
 Mitavatur lauds, hefir. með forboði hann
 að honum afuot hius klutaris, sem
 gefit var og antekid: með fyrir þessu barn
 á hius fyrnefnda kluta þó laxveidarrámið
 laxveitirétturinn; Midaáinn er eius
 vish, eim klut; futeignarinnar Mida-
 vatur eius og hver partur sem vera skal
 af laudi þessara jarðar, að minnsta
 kosti verður það de lege að skáðast svo, þann
 að lit þessu máti er lokid.

Þegar það mis þannig er kettid eign og
 sammat, að rökmarástoda mótpartinn
 þvergingingannar í Midaáinn, hvort ein
 þó eru lögligar eða ólögligar, er alveg og
 í alla stadi ónóg lit að justifisera forboð-
 ið 3. júlím. f. a. já verða en eigin ástoda,
 þó hlýð og að fara nokkurn orðum um
 þuma margum þráttáa. meir loku
 vátimáta ~~oc~~ mótpartinn, en þó fer bet-
 ur, að eg þarf eigi að fjólyrða svo mikid um

þetta augljósa akvæði, því þetta er end á þvo
 ýfarlega ákveðið í álum varnar og gagn
 sökunar skjölum mínum frá því fyrsta
 lit hins ríðanda, og sivilogi þess mótþarð
 urinn í þessu geyptauza skjali. N° 34
 (það er se vera fríðjungsi leynu en þang
 a innleggjst sem hann kallar wo) ekki
 freyft sí til að nefnugja eða usekja, min
 a ljósu ákveðnu mína og röksemda
 fordu í ríðaraskjali N° 23 og 24 þar áð þú
 audi; enda áli lokar þúis allt, sem minn
 segja — „lós Inak^u frem og tilbaga“, sem
 innlegg mótþarðsins N° 34 er va and
 ugt af.

Í mótþarðsins vild: góða nokkurs
 hóf í þessum óendalega völdi þinum um
 facta og „factu kar þringum hódur“ og „forhold“
 „Táland“ — og eg man sígi woð mark
 og markskinar proceßuall, og juridisk
 ástand er hann þar með flókis sígi, =
 „Táland“ og „forhold“, sem aldrei hafa átt
 sí stad, og sein þú þóð hefti átt sí stad
 kemur óldungis ekki þessu máli við
 og seleva ekki. Þúð allra minnsta hon
 um lit málbóta, til sökna eður vora,
 þá myndi hann gótingurinn, stiles sí
 fljóti a góms blaupum sínum, er eg
 vaka get innýndad mál ad hann þessi

ihugad þvar lenti, ef þeim vdi haldid fram til stitu.

Þetta mál er sammarlega afur einfallt. Egi hefi bent mótpartinum í þeim a' brotra hrúts áður luvring þann eigi að leysa hann, áður en hann verður að þeim reubi hrúts edur snarvendi er losi sig þvi fattar og tilfinnar legar utanum og innanum málstað að alidkynda þvi þrákeltislegar, sem mótparturinn streitid í móti með þannalaginu; mi dlla eg þvi að reyna til að gjöra það en betur.

Tu þess neþilega að komast til þann leikans vidurkenningar þar mótparturinn ekkert annað en lesa með þeim samlegri og rólegri yfirvegun L. L. B. Cap. I, VI. str. Landabrigðabálk VI, og á þinnu bögium þinn þvissiggiandi afsalbrif gefin út af Danakonungnum þvissjóðum umbyótanda míns morguns árum þviss og þviss þinni nokkundu þaxandi: klitáum morguns árum þviss.

Þetta fyrsta spurnmál, sem þvi getur komist þvi fram er það:

En þinnar neþudu lagaákvæðanis: Þvissbókas Cap. I, VI lög á Íslandi eda þittar þviss það lög á Íslandi, er þinn eldri konunglegu

afaltrétt voru gefin úr, sem umbjóðand
 minns hefir i höndum? Já, „sem almenn
 regla laganna“, segir mótparturinn þó
 gjálfur gott. Þy með þó meir lauds yfir
 rithardinn frá 1864 staðfestan með þolla
 rithardinni 10. apríl m. 1867, og yfirbúfer
 það, að sem þetta getur euzginn naf. verid.

En þessu meðh. kannski þyngja, hvort
 nokkur vildi efak sem, að dauðanum engi
 er, sem seljand. jarda umbjóta andu
 minns nafi þekkt þess bóg og „Heimöld“ til
 þeirra viljad selja: lazarólu og getad eel
 lazarólu þessara jarda? þessu velt og að
 mótparturinn dírþik ekki að meita, þess
 afanú alit, sem auðgjörara er, en að
 hann gjálfur er með réttu ráði, sem þó lax
 euzginn getur efak og úr hann gjálfur?
 En hvað þekkt þó af þessu? það að það er
 eini velt og veltis er á himminnum að
 laxreitiritturinn - sem þó er og verður
 eitt af þeim „állum góðum og góðum“
 sem þessara jarda eint og verjar að var
 en seldar með yfir búfer að kala -
 er seldur með jörðum umbjóta andu
 minns eint og aver almenn þess þess.
 a, eta aver emmar áttindi - sem laga
 þessuptionin og ekir ordabillók: afatr-
 bréfauna gjálfrá er þessu að fylgja fast.

eignunum með á landi samkvæmt greind
 um Ragnartótunn, þar sem dök réttind
 eru þó ekki með berum sýnum undan
 stálin í kaupinum, og í þessu tilliti & afsals
 bréfið fyrir Skelliskots útgefð í Kennungu-
 nafni 26. sept. 1837 samkvæmt ályktun
 um útskipti 17. maíam s. ó., og sem nefnir
 áh réttind og herlegheit til lands og
 vabur til gyltunn mestja" og afsalsbréfið
 fyrir Arðnum 14. maíam 1839, sem einn
 er útgefð og orðað í þessu tilliti og er einn
 áfullkunnara en afsalsbréfið fyrir Ell
 Davaki 27. sept. 1815, sem er útgefð og und
 er skilfát af Kennungunum sjálfum, Tridra
 ik hinum b. hálaþleggrarmissingar; þú
 sá sem eigi skirrist við að neita þó, að
 lausidarréttur eftir reglum og grundvallar
 setningum laudstuganna um jardaóls
 a Zlandi og fadignar réttind og þessu nafni
 sé seldur með jöfni, þó seljandi eftir að
 hafa sagt að hún sé seldi" með alle de Ret-
 tigheder og Herligheder, "som den fragam
 med Tid fulgt have udem følge og need
 Rette følge bør" wo em fremur þessu þó
 yfir að hann framvegis hafi" ingen
 lod eller Deil, Ret eller Rettighed" til flirr-
 arjardar, so' hinn sumi getur einn sagt
 að orðin með öllum réttindum til lands

i þar sem hann er ípro er erhvervet með
 með jörðum og spálfum, sem ein þess
 eða litur af eignarvæðingum yfir þeim,
 eða totum, er afhentur með afsalbréfi
 um. Gafu þáleiti er það, að laxveidaréttur
 um nafni geygð undan jörðum, þó
 hann alskilur; nafni verid notadur um
 lengri tíma, þó e' eigi verid is eam, þó
 eignarvæðingur gefur aldrei þegar um
 um og e' einu getur furid þessum jur-
 diktis iðendodoms um á þó, sem um
 að hvort eigi skilur, eða þá eigi verid kam
 að verid þinas ein földur, af þessum
 af eðli eignarvæðingum.

Það er samarslega blögslegt, þegar mót-
 þaturinn er is þessum vandræðum þó
 að útlita þessum Regalier og regis að
 það er þó þó eða innibindi is laxveid-
 arétt (ie!) þó þó ekki líka þessum
 um and laxveidaréttis i afsalbréfinu
 fyrir Kleppi 17. sept. 1817, sem er með þessum
 leggst i notarial útskrift. Ekki litur það
 er íb, sem notadur er nafni álitid þó
 10 apríl 1867, er hann telldur eigendum
 þessum jörðar þessum laxveid. rétt þess
 is þessum landi, og er þó Regalier með
 annildur i sölu þessum jörðum með þessum söm
 ortum, sem i afsalbréfinu 1815 og 1820 (Nll)

351. "Gud þvann Os" alla frá þeim axur-
 sköftum að "Königliche Regalien" og "Höf-
 der" og annað sem nefnd er við hliddina
 á þessum í öllum afsalstrifunum er nefnd
 von mín, komist nokkurn tíma, hend
 er að aldrkjörda eru málsforðum manna
 hans, þá þá á þó að vera allsinnigju
 með þessu "geniale" neyðarís aði! Þessi
 eini Karlar höfðingjum. Þy keld bara að
 miðparturinn sé farinn að hódast að
 sé gjálfum og stjól stöðingj rísum og
 snúttuð hans; þetta skaka og aflaugst
 jarð, til að gjöra, gode Minni til slit
 "Spil" Annars velt og einu tíð og ef miðmáli þá
 í þessari frábæru uppáskindunum, og öllum
 þess, sem miðparturinn rannar upp
 einu sílfur náms annar; Norvegi og brenn
 steinmánum annar; þingeyjar ríki, og öð
 belygts náms annar; Helgastað afjalli, sem
 i engan máti getur átt við þetta miál, vísa
 honum til að líta. Meyers þennu með
 Orðboj 2. Udgave Gyðenskravns 1853. þar er
 hann hvort Regalien þýðit. Ad eigi nafni átt
 að leggja ofaná jörðina Arbd ed. Kuzild-
 in sem þessi fylgdu, myndi við eigi þau
 ríkiandi; öll til lauds og vabes, sem jörðin
 var seld með eta reitar miðparturinn
 að svo nafni vinn! þess nokkur meður

heyrð önnur eius undur, og þetta: að afan
á lag á kúgildi sí-laxu. D. s. itter og "Terri
teriallwi ledet" Konung?

Skilji mi niótþaturinn^{em}, ekk. þetta, vitji
hamm alt þvrit þetta ekk. afláka að hald
a þvri fast fram að með ordunum. Rega
lier of blóit ledet' re. sí þvritunum undan
thitit of Konungi eða Konungdóttirinn
áttitilum laxu. D. s. itterinn þvrit alra þvrit.
a þvrit^{Konungu} þvrit lónduun er mi von meþdar,
- þvrit á vóturittit, of svo vórit, þvrit þvrit skemmu
reya of þvrit reit: kleppurmalinn eiss of þvrit
vaxt, - þvrit vót of að þvrit á niót þvritinn
þvrit of þvrit að þvrit reitinnun þvrit þvrit.
niót þvrit of þvrit vót of þvrit áttitil þvrit: sí
of þvrit univertit erfingji eigaun eða þvrit
þvrit að þvritinn "Regalier of blóit ledet" re. þvrit
þvritinn eða undan þvritinn: sí þvrit þvritinn
of áttitil þvritinn Konunginnun of þvrit þvritinn?
- niót þvritinn, þvrit þvritinn of þvritinn
eiss of þvritinn vót á þvritinn þvritinn, eiss
of þvritinn eða of þvritinn þvritinn: þvritinn - þvritinn
eiss þvritinn þvritinn of þvritinn of þvritinn, of þvritinn
meit þvritinn: "áttitil þvritinn" þvritinn eiss þvritinn
of þvritinn þvritinn þvritinn þvritinn "Regalier
of blóit ledet" i of þvritinn þvritinn þvritinn
af þvritinn 11. des 1853 (vóturinn 8 of N 2). Þvritinn
þvritinn þvritinn niót þvritinnun eða þvritinn

hann ekki, að einmitt þetta Konunglega
 afsaltréð fyrir laxveidi; að aldrögunda, und
 annars þá þessi og áskilur Konung
 dinninn, „alle Konunglige Regalier og
 Glöðveder“ með einum góðum ordum
 eiss og; ells afsaltréðum; innibind
 þann nið laxveidirettinn eiss og þalsins.
 „er þess fortolkar“ svo rétt og skaplega (!)
 þá leiddi þar af, að aðaldrögund; o. meg-
 an laxveidirett; Meðanum einn stöð-
 ar; og myndar kemur það samur líkan
 um miklu vax, heldur en að þann eiss
 veidirettinn alþáðar í ánum og um
 útlökandi rétt. -

Allt svo eiss vist og það er, að engi pri-
 vatmaður, hefdi getað verið þekktur að
 þvi, eða hefdi getað komið upp með það
 á eftir að þann hefdi undanþikið laxveid-
 ina fyrir laudi; jardu umþótanda einn,
 ef þann hefdi gefið út þvitt afsaltréð að
 ordum og innihaldi, sem þess Konung-
 lega afsaltréðum, að ordum og innihaldi,
 eiss vist og miklu óþaulega er það, að
 laxveidiretturinn er ells og afhentur
 með þvittum jörðum svo af Konunginn-
 um gálfum og umboðum einn þess
 itotu eiss, og með því nið Konungurinn
 sem seljandi, var sá sem átti að þessila

þenna við vandi seldu og afhenta rítt, þó seg-
 is það eig með öllu gjálft, að lauceidirittun-
 um frá Konungi þáls hálfs, hefir álot
 id að vera alveg ókörtur allk fram ad 1853
 það er með áðrum orðum, það segis eig
 gjálft og þarf samarslega menn af vörum
 lagi til að efalt um það, að Konungur
 þorki gat ulla lauceidirittum fyrir laudi
 jána umbjótanda míns, mínnum á
 leigu eftir að afsaltsbréfin, allk fram ad
 árinu 1853, ni áldur til eignar aðalstý-
 anda idur heinsaldar manni hanc
 þetta ár, og þó mótþasturinn vdr: vva au-
 dax, ad fara þessu fram, þó hefir þessi
 sala ekkert við minnsta gildi gagnvart
 þissum þinglestu konunglegu afsalts-
 bréfum umbjótanda míns, sem hís heft-
 is hafi vafalausan rítt rítt. Og má gni
 spyrja, i hvegin skemsi og með vada rítt-
 i. þess mótþasturinn sís ad vera, mís
 liggur við ad segja vo þiflajartur og d-
 skamm þitum ad berja það blákall fram,
 an þess ad geta borid fyrir eig nema hina
 allra minnsta skamsamlega álotu, reitt
 eitt einasta satt ida samad factum, þort
 ofari: rítt þrykkilegustu ord og ummudi
 siss eigis konunglegu afsaltsbréfo frá 11. Dec.
 1853, ad hann með þessu einnute með þess.

a) afralettréttur hafi keypt við verð: alla
 laxveidi: Ellidaánnu, eða einu eða öðru
 við sama laxveidiu: ákennu Ellida-
 ánnu fjörn og fjall: miltu? og spyr
 hann að þessum og öðrum á þessum að
 segja það breint og beint, hvort hann sé
 voðjarfurð að halda þessu til kapps,
 því þá heldur hann því svo ípro eina
 vilt til kapps eina og loylen 2, að þann
 ákennu þessu nafni töiull laxveidiu: Ell-
 idaánnu fjörn eignar löndum með jöf-
 anda minni. Getur verð að mót þess
 eina þessu sé með þessu, — eina og
 hann ágrar með á nokkrunum stöð-
 um í stjálum N 34 — að myndu þessu
 heldur einu eina: álit þessu að ábota-
 niál mótis ríkisgjötnum, því mótis
 annbjótanda minni þessu alit þessu
 „Spil þessu“ alit þessu að þessu, gagn-
 vort þessu verður hann að halda sé
 til L. h. B. L. VI og vortar þessu áris 10 apr.
 1867. Annars þessu og: N 24 gfarlegar árit
 og það þessu mót þessu og áfrags þessu
 velþessu þessu, ekki leitast við að þessu
 með eina orði: að afralettréttur aðalröðanda
 N. Des 1853, með þessu orðum þessu þessu
 þessu þessu að þessu þessu þessu þessu
 avestimatann: Ellidaánnu, að það ekki —

einu sinni heimildar honum neim dís-
 skildan veidimáta, heldur alla þá yfir
 hófuð, sem samkvæmt en Jónsbók §.
 §. B. Cap. VI., en vel að merkja að eitt
 meðan þessi lög stauda óbreytt, þá komi
 út drangari lög um laxveidimátum,
 en Jónsbók er. t. a. m. yrði þrumvark al-
 þingis 1867 að lojum, þá yrði aðaldrög-
 andi eftir beinum orðum kauptréssins
 að haga veidimáta einum eftir þeim
 sígn lögum, sjá orðin í Överensstemmelse
 med herafter udgivene
 de Amdamingses". Af þessum þá hver
 heitvota máður, að það er beinlínis "enbor-
 gisk umulighed", að aðaldrögandi hafi
 fengið permanent þús gæðitum til nota
 um til tekinn veidimáta: Meðááms, þá
 sést ólöglagan veidimáta: þess, þá það
 er lög eitt og dagurinn sjálfur, að þá kom
 mazar voris þessu undan skilid veidina
 þóttum þeim sem þess hafa sett fram með
 Meðááms þess meit, og þá hann: þinn
 mi gældandi leigubréfi þess Kolms, sem
 ein s. kenningu sígn þann dag: dag, þess
 látit undanvilja laxveidarrett. Meðááms,
 og þá hann. þess getað tekid og: saunrettin þess
 tekid laxveidarrettin þá Þess holti sígn
 dinstkirtis þess holti þess í Reykjavík, þá

er það segi eg einu Góð og dagurinn
 er á loftinu, að all þessi laxveidarætti
 verða aldrei til eitfðar álitin gegnir
 hendur aðalstjanda, svoð hann er sigi
 að situr alveg of; alla stödi ólöglega kom
 inn að þeirri laxveid. sem hann son
 er og nefni svol með þvergiðingur
 veitinnáta; og það ma gegna þurdu,
 að hilt vörubera ef sigi vegna hinna
 þröptiver ávandanana laudslaganá
 (skr. eftir at með eyruggisgu ráða d
 Yslandi) þó þó vegna hinna þveggja of
 inbern eignar, eigi skuli hafa gefið þessu
 máli meins gausm, heldur lath þad liggj
 a úfagnargildi; ein þum eftir að hadda
 settar dómur 10. apríl m. 1867 þill, sem ein
 ungis getur afsakal með ómunuþleika
 um þad hvernig tilhogar og mid umkvört
 unar og uppburdasleysi luguðanna sed.
 ilags, ein þis meins þakka á umþjóðandi
 minn skilt, fyrir það, að hafa liti; Góð
 þetta gífurlega akrofi aðalstjanda með
 laxveitinnátann; klidáun, og þó
 meins kvob og Augvergis nefis aðalstjandi
 til þess, að góta þó einuvers ráps með þetta
 laxveitirán sitt ein þó; til alvörn þeirrar
 og komid sem mi er.

Eg nefni min skul sem á mig, hvernig soð

aráttala mótpartisins er fyrir forboðinu
 3. júlí síð. og svo er niðan áttala
 sekur sig úr, sem varnar áttala fyrir
 gagnsókn minni. Þessu máli eftir
 lögun vorum og laudsrétti þeim er gitt
 þess frá fyrstu byggingu laudsréttis (Gráps)
 og allt fram á þenna dag (Yousbók, og
 eftir skýlasmun áttólfurum aldra
 hinna fornum konunglegu afaldröf-
 a, eigi situr mótpartisins gjálfs, en um
 fjótanda síns og hef. lýst að þess general
 áttala mótpartisins þvergrindar veidimát
 inn í Elitáans er einmitt líd gagnsóta,
 sem tekur getur til greina hvert heldur til
 sóknar eða varnar í þessu máli fyrir nokk-
 um þeim dómstól, sem dómur eftir isl-
 andskum lögun og rétti, og er þetta einmitt
 óumflygastæft áttólfurum af þess, sem mót-
 partisins þó veidist til að jáka, að verða
 leudingas háfum gildandi lög og laudsrétti
 um þessu d. á Elitáans.

En hvað er niður mótpartisins, ex-
 ceptionelle áttala? Hver er niður er
 þess, fastá sem hann er að staga á? Þy-
 um er þau. Þygin skilur þau þau er
 eftir mótpartisins eigin jákningu status
exlex er niveri til nema, hindurum á að-
 aldrkjanda og í augarburdi og hataþruma

mótspakliens. Þáð stóð: og öldungis á sam-
 a hver þann vdi og þvott þann vdi, þá
 hann verður að reykt og þissu: þess afti
 laganna, sem þrópa viðan þessurim
 stendur: „mid loyunn skal land bygg-
 a“ og contra legem nulla auctoritas. Þessi
 mótspakurinn getað þróðit sei eundis
 loyinn, þessi þann sýnd þann á að þann
 „exceptionelle Tilstand“ þessi þessild
 h.d.: ákvottinnun landstaga anna
 ann. Þessi, þá var þvi þvi orði að skifta
 sem gat hugrast að vera á ein þessurim
 orðum byggð. Nei mótspakurinn byggis
 einmitt allt á þvi að þessi „exceptionelle
 Tilstand“ eundis geti þessurim eundis einn
 á þvi „Ekkomst“ reina þann „titulus“ áður
 „lagaveinsild“, sem loy og landvittun þess
 á vitkannast eundis þess þá landrinn bygg-
 ingu þann á þenna dag, eundis góð og þessi
 eundis þess bókas loyunn þess eundis þess á,
 eundis og eundis þessurim áttíttáð i ritbar
 stjál: N 24, þegar af þessurim áttíttáð að þessi
 „exceptionelle Tilstand“ þessi er gjer mulega
 mót, eundis þessurim og þessurim, eundis þess
 sem eundis eundis: þessurim algjörlega vanda,
 og þessurim þessurim þessurim eundis eundis
 eundis. Þessurim Landst. B. Cap X X IV. —
 Eundis þessurim þann að eundis þessurim eundis

ing tímabilanna frá landnáms tíð,
 allt til 1853, eiss og eg eftir málförnu með
 mótpartisins gjúfs gjónds; réttar^{af}skjal:
 N 24. Og enn tek eg það fram, að eg mót-
 parti; kröfzugata mæta, að nokkur
 þitt minnada líllis veid; haft til þeirra, at
 refta", sem mestu þusta", sem mót part
 svinn þennur min fyrst með; eðkaar
 og varnar framhaldi N 24, eiss og eg líka
 þveruitta að þessi þusta re minn eða veid
 i sinnuð i þessu máli, samkvæmt þessu
 vallas reglum réttarfarlaganna sem upu
 aut Evendat maxime of mót partisinn
 stílus það erð, allt wo l^e við vörjandi líu-
 abiliu frá landnáms tíð fram að þess
 að kríbbi var lögleidd þess a landi, þó wát
 mót, og að það þustinn" þó eitt vdi, að
 landnáms menn þess veid (t. a. m. Gy-
 álfrs landnámsmeiður) (re!) þrossu-
 þrodla" frá tvegi eða annar tadar að,
 þakitt tilgreina til rökna eður varnar
^{notkurra}
 mót partisinn i þess i þessu máli, re
 veldur minn það, sem mót partisinn
 um þetta tímabil þóttis, þess minn eiss og
 þessu þessu til eðfna a veig-
 ar minn og vörjandis, heldur minn
 og og þess, að þessu þessu wöktu
 þessu i þessu eðfna minn þessu þessu

cedure" mótpartins sé að leita á hin-
 u mosta 1: Kapólska tímabil: 2° við-
 viltjandi þessu tímabili: Krefst ey að mót-
 parturinn sé bundinn við þá sína
 eyri setringu (Lögma. als grundpötu-
 as kjal N16 bls 1 að máldögnum 1223 ibi
 mald. 1224 innihald: reflu. um
 þann veidimáta á lax: í Elliðaánum
 sem til fjara var viðhafður: Elliðaáns-
 um, en mót mót: Kráflingur máta
 að mótparturinn hafi leyst til að byggja
 á á þriðjungi á fastum sem alveg
 er gagnatötu máldögnum að Elliða-
 ánum hafi verið þvergjörður fyrir afan
 voggardama, sem mótparturinn jábar
 að mörk sjáist enn til þann dag: dag
 ritur við sjó. Ey krefst þess að erum verð
 staturat um veidimátum: Elliðaáns
 á þriðjungi tímabili, erum á þá
 sem ritur nokkur verður leita til af
 máldögnum hjálferis, sem var gefinn
 erum part til að þriðjungi á lönglegu ey
 skadlega mót: ey veidimáta: ánum
 hjálferis, og erum part til þess að skilla
 þinni lönglegu veidi: ritur blutfalli í
 milli þeirra, sem blut áttu að þinni
 eius og máldögnum hjálferis best sýnir
 it, að önnur leysti veldu eymer til álist

unar þeirrar á mál dögum, sem
 er þannig. Á 24 og sem alit þú að
 er alveg rétt, sem geta og vilja þannig
 það, sem liggur, augum því. Átt Op-
 domning" sé eitt og mið sama sem afvit-
 a þú alit, sem heilbrigðu skynsemi þafa,
 þegar það er um að hláða; reinnandi;
 á, þú það er óumþyngleg afleiðing af Op-
 domning að vatnið verði af því "væðan"
 hann; sama moli; sem það stígur því
 ofan hann opdommer. Átt svo "Opdom-
 ning" sem veidinnati - og sem stíkursta-
 i því merkingu er orðið "Opdomning"
 brúkað í "vornveggi því stíkmáttum"
 9 a 2 og N 17 & 2; það er: maa þrey-
 þar og lörðu. Þannig - - með þann, Augur,
 "Hilur og Elvur Opdomning, er áhug-
 leg; reinnandi. vatnið er um mið þvi að
 vatnið verði út á farvegnum því væðan
 1: vitið af þar á moli þótt; Augur ser af-
 vitið á "Opdomning"; mið þvi að grafa
 vatnið umman og dýpi farveg, en um þetta
 getur og því aldrei getað verið að ræða í
 Ellitánum, sem semna í höfðu því,
 sem enginn þó grafa. Átt svo þvi þvi
 sama at "vitið vatni af" og "opdomme"
 þannig þi vatið vitar í umman farveg af
 opdomme og opdomme er "hv." þi þannig

olli þú fremur, að kenna ier gæfum
 árinu en mæ, þú hann re þá þá þá þá
 us. Þessi i þessu máli sem áður er að
 sum leikamum lýtur, að þess. Kapóletus
 hennar og harráðgjöms", sem mótþastur
 ius vepris ro, hafi veit undir sig lax
 veidinni gegn lögm. Meðaláms. stað
 þess að þessu með máldegumum 1235
 í mótþastur og fróðu laxveidina lof
 umum samkvæmt, er illgjarn heilögum
 mótþastur og máldegumum 1234, sem
 uppi að Meðaláms hafi einloft nafn
 allar veid. samkvæmt lundlögmum
 þann á þann dag, og eigi hildur eftir
 þann tíma máldegumum 1235 of um
 mentalis historica þess þann á hna
 Meðaláms útgáfum: af þrágás § 32
 hlo. CXXV "fund. domino^{ex} regula venari
 et piscari licuit. Exceptio abbasuit ei
 alius finto tistula nos jus acquirit. Si
 quis nas venandi et piscandi leges violare
 rit poena coepius ex arbitrio lor. statuetur.
 hui." hja laudabr. b. cap 47, 48, 49 II. p. 343¹³⁹
 350 of þess CXXVII: "usurpationem non ad
 mittit eodex noster; neque his acquiritur
 modus receptus fuisse videtur", þo er mót
 þasturum, af þessu um eitum í mótþastur
 at all veit, inni bindu líka laxveidi, að þess

at fyrir því að máldaginn 1234 und-
 anskilpi nauð (sic!) og tek það en fram,
 að engum nema mótpartinum ein-
 um getur dothit það i hug, að form mem-
 hafi verið, eins og aðalstjórnandi og mótp-
 parturinn, foddit með þeim sökum,
 að vilja eyðileggja fyrir síð þess að komast
 u hlumind; fara þú þess að öðru þau
 sittum eigendum, 3² kunnabíli. 8 frá
 secularisakinninni fram til 11 Dec. ^{1858. mánudag} Merk-
 lega, að, kunnugar voris hafi tekið að eft-
 um, eins og mótparturinn orðar það
 (t 34 bls 17 með bls 18) frá Kapóletku linnun-
 um allra. nokkur riskur. 27. maí 1775
 mótmóli og þess þessu máli alveg og i
 alla stadi óvirkkomandi og þess að síns
 seldrar Hjáltaþakka prestakali nokkurn
 kotapost af vaualegri itakveidi sem þing-
 eyrar klandur átti þar fyrir Hjáltaþakka
 laudi, - og mótmóli segi og að kunnugar
 voris hafi tekið að erfðum útlókandi. lax
 vestrikt. Elidaans, af því þess Kapóletku herr.
 ar og nardskjórar hafi verið alkunnis að því,
 að setja sig til fyrir áli borgara lög og setiind
 i leiknanna óðri og loysi með vinstokk-
 um yfirgangi og afbeldi. 2. að kunnugar
 hafi tekið að erfðum þann útlókandi
 setu (sic) til laxuenda. Elidaans, sem þessu

veftis mót parts: „Begrundellie“ var aflað
 með broti gegn borgaralegum lögum og
 réttindum manna með einbótum, efts-
 gangi og ofbeldi. Hvornig gat þessi rétt-
 ne = stósti; öðru sem mótparturinn
 diklar upp, gengit; erftis til Konungs?
 og hvornig gat hann landsfóðurinn
 verið þekktur fyrir hann? Nei Konung-
 ur tók í erftis við Secularisationina
 laxveidirettinn: Midaárum og laxveidi-
 máttum efts máldaga 1835, aðalmátt-
 aðholpa mótpartis í fornáld, og
 jástónas með Midaárum og evisu
 laxveidirettinn, sem þannum állum
 jöndum nafdi fylgt öðru, samtöðut
 landslögum sem og þessum þanna veidi
 rétti hilt hann fram án þess að bjóðalög
 á þegnum sínum. Kardinar voru manni
 fram af manni og Konungur fram af Kon-
 ungi leigdas á samt állum Midaárum
 um tit. lands og vatna og þvi einnig
 með laxveidi réttinn, enda játa og
 mótparturinn að evisu þessum nafdi orit
 í þessu evisu við Secularisationina, enda
 skna og á mótpartinn, að evisu eitt
 evisu leigubréf Konungs fyrir jöndum
 þessum állum, sem að Midaárum liggja,
 þar sem laxveidi fyrir landinn & und

skilinn frá vaualegum leigulíða af-
 notun. samkvæmt lögum úr Jóns-
 bóndi L. L. B. VIIe "Ef þú verðar eða þú
 veitar, eða egger þú þú leigulandi, þá
 a leigulíði þad ald, nema þá si skilti
 kaup þeirra", úr. hin nýja veitilýð
 Utlandi dags. 20. júníen. 1849. þetta átti-
 sei eigi ritur það, áður en konungur fór
 að selja jändinnar fram með Elidaarn
 um, en eftir það, euda gat samn eigi,
 það minar óseldu jändis mudi og þetta
 á sei um þann dagi dag það, með
 þá einu konungsjórd, sem umr eft-
 is óseld af Hólusi Seltjarnarvestreppi,
 sem eg sei með þeg þann staðfestan
 réttur úr, en þó eigi til að taka upp á
 mig sammarbyrdi smót þarinn,
 úr. þú áður þannlagða byggingarþref
 þú. Þreitholt.

Eg vona nú að smót þarinn annað
 kvort verði við áskoran minni, ella
 þann sei að óðrum korti alla þrikeltun
 um þetta árid máttinn. A þinnu bög-
 inn þessi eg í N 24. línu þanná, að þeir
 um leigdu laxveidina af konungi þú þú
 aldrei þú þú þú veitar veit þú þú
 til að þú þú Elidaarnar þú þú þú
 úr að við þú þú veit þú þú, sem veit þú

u lacinum ad gunga appetit animum,
 breuit app til fjales. Plinius fram loydu
 leignskilmálar 9 og 12 og 11/1 megu ekk.
 skiljast svo, þri þá hefdu konungar voris
 brótt loy á leignskilmálarum, sem þeir
 hefdu leigð með vendi. Lacordina fyrir
 leignslaudi þeirra, og seino á kaupend
 sem jandanna, sem þá hefdu sett við
 vendi lacordina eo ipso með jortunum
 á og fyrir þeirra laudi, og þri geta eigi
 skilist svo, þri að ^{and} leignskilmálarum en
 svo langt þri þri að benda á þri lekas ákvep
 andi framgangs máta að þau ein mitt
 með herudu og skirudu ordum vitna
 áll til þris þri loylega veidimáta
 (máld. 1235) í almennum ordum á
 þess, að nefna einu einasta sirkiddan
 veidimáta, sem inni bindur óloylega
 og óheimilada vudi. á laudi loyru
 og af þri þri að tala hefdu leignskilmálar
 arnis átt að veirida leignsmálarum
 eigi ritur lacordina máta máti loyru,
 eða þetta, sem máttparturinn e allaf
 að stazall á og þri þri « úti loyru
 veitirétt, eða veidi máta, sem úti loyru
 og fyrir munadi állum ótorm laudeig,
 endum og leignsmálarum heggja megin
 áma, að máta loylegrar vudi, animum

hver fyrir sínu landi, - til hvers ást. þá
 verid, að takmarkaðu vora leiguvæðing við
 ákveðin föð localstakmark og það að eini
 á rás litlu svæði „þrá helgju þanga og Artdj-
 arkafta - iudtl den store Löss ved Gaule
 - Arde „kerkyt kaldet“?

At þessi er áhróðis orðmæli og ávarðing
 mótþáttisur um rétta þýðinguna á orðinu
 Elucus Opdæmning, þá lot og mæi rogya
 að skiptknota til þess, og eg áttist að: fyrir
 ákennuðu, að eftir réttum skilningi á
 orðinu, þá er in áhróðis, og þá áhróðis, og
 það áhróðis í leiguvæðingum, þá
 getur það eigi táknað eða þýtt annað
 en einn af þeim réttaklegu veidimætti
 Da veidi áhróðis, í ein skilningum
 heimsila leiguvæðingum. Áhróðis Op-
 dæmningu þvergrindung, eigi veidimætti
 í sjálfu sér, áhróðis Opdæmning = afþreyping
 ur eða til afþreypu, leidis til og þess í sér
 Jólguva eina lína þýðingur og ábatalu
 veididæfingur sem leiguvæðingur áhróðis
 þá gátr veididæfingur. Þessi þáhróðis fram-
 burð Gudsmundar Jakobsonar við þýng-
 ritna réttis 12. þ. m., og get þessinn leiga
 ritna að þessu er nafni veididæfingur á leiguvæðing
 frá 1793 og til dæmudags 1826, nafni eina
 og einnig stóðfestið, með vörðingum þess

mundað Jakobsonar, mjög litla veid. í
 kirkjunni sínum, nokkra veid. þegar
 hann kleypti „pöllið“, en einnig með
 a þegar ánum var kleypt; man ég, og
 það sambandi við sama „Buckdote“
 sem er í eldri manna minnum,
 að við eina kleyptu 1818-1819 var sagt að
 hann fengi 1800 laxa á laud annarsfrá
 8-1200 þegar vel veiddist. Mótparturinn
 má gjöra svort ánum vill að reuggja þessa
 „Buckdote“ minna, en ég get það ferk með
 eiti, en minni mitti eða eftirsteðs rudi
 ekki lengra fram í þessu efni, en frá 1817-
 1818, þegar ég var 10-11 vetra, eða kafta
 heimi; en vitnispramburður Gudmund
 að Jakobsonar, sem af mótpartinum
 er víðtekinn eiss gildan og vðri þann
 eitfestur, sýnir að laxakittu-girðingar
 Scheels 1797-1826 voru ekki þvergirðing-
 ar, heldur upphöfðar einsklóðnar
 gáðamyndis, er laxinn gat farið í gegn
 um allra síma ferða, eiss mitti þenoeppu
 var þá all aðalveidis fölgis í Hloenu
 Opðumning = afkleyppunum; að bœddur,
 sem fyrir afan bjuggu veiditakmörkin,
 „den store Lox ved Guarden Stöð“, gjörðu
 þá og allt fram til 1852-53, að veida lax,
 og gæfist þjálth þó á að veida lax fyrir

um löndum; bœð með vœtum laxa-
 skingum, og ein þrið ad hleypa ánum;
 Ad yálf, þetta vitni veiddi eit sumarið
 á Simabildum 1838-39, sem það bjó
 a Vatusenda, um 630 laxa, annað um
 ar um 500; - þetta eignir best wood þver-
 gindugaveidi; leigumanna allt fram
 til 1853, lefis veid eiss „þann mörri“
 eiss og veidur til ad þess byggja allaði.
 lega göngu laxius app þess veitaknoti
 þeirra, og ad gjöra veidina „útlökand“
 þess þá, en þess muna þess, sem áttu
 laud ad ánum þess ofan ad veitta veidi.
 veitar síus, ad veiddu eignir og þann þess
 ur þessa vitnis, er kem yálfur ad þvergind-
 ingum D. Thormund (fóður adalstjanda)
 ad hann var sa fyrsti, er fór ad berjja á
 ad þvergirða Hlidaármur und nýð sam
 byggjum þóttlotnum ida marglotum
 um gnetgirdum, sem eugim lax gal
 app ofis komist og app eftir ánum. -

Stotparturinn, sem er vid ad þakka fram
 þess þess til góð þessar ofisvegunar,
 sennkaulega með tellit þess, er hann er
 svo megin af i fyrstu málsáttun
 sinni N° 2, þess eiss, ad eugi lax munn
 nokkum sinni i þá doqum þessna Kapótsk.
 þess og þess tjóra, þess und ad komast

upp yfir veiditak miðkin, den store foss
 ved Gaarden Arde (stli þús lækunnir
 hafi átt að vera þannig, af þeim
 herrum" frá að fara lengra? - mótpart
 urinn hefur meðal annars fram firi
 sölfkinga vits-speki: i hindaða skjali einu,
 að það sé og verði, og hafi verið einögn
 segt að hafa nokkra veidi: i hindaða
 um nema með þvergrindum, og
 allra síð með netum. -

Egi hefur mér mit með að útkastil
 N° 19 upphalds skjali mótpartins frá
 honum Niels rät Horrebou, "Eller bruge
 de og raa Madde (= Garn), hvor med de
 trække og fauge Laxen, paa tvitken Ma-
 de de bekomme stor Mængde Lax", og
 það er áhætt að skiptkosta þu til alura,
 erleudra og innleudra manna, sem
 vit hafa á laxa og silungaveidum, að
 þu meira, sem lax og silungur er þrið-
 áður, og þu meira ráð rúms, að leita
 á þá stödi: i vötnum og árum, sem hann
 getur lagh þrogn sin á, þu meira vex
 gengd hanc, eius og hverjum einum
 gefur að skilja, og um þetta ber vitni
 min nýri löggjöf hinna menludu
 þjóta t. e. m. Nordmannna Englend
 inga og margra fleiri um þriðna lax

140

Éða um sakmörkun á laxveidinni,
 og áð þetta sé viderkennit á Islandi, sýn-
 iz og best þorum varp alþingis 1867, sem fer
 þann á að skerpa laudslogin, og setja ríkari
 skuldas fyrir, að einnastakis menn af heimsta
 vegri áginnd skemmi laxveidina fyrir
 sér og öðrum, enda er það notorðkara en
 þá þarf að segja, að laxveidin: Elldáans
 má heita á ferum, þjá þvi, sem hús þafð
 áður verid, áður en þinn þauvdu: veidi-
 máli áðalokjanda komul fyrir alvörn
 á og er það þvi samant iðgð, að hann
 einniz að þennu legði, heldur hís eigi eppi
 rétti sínum sér til góðs, heldur raugjund
 um sér og öðrum til aðþaulegskada þa-
 sem hann þó alla jafna iður þvortur fyrir
 allri þeirri löglegis laxveidi, sem þafa má
 í Elldáans. Þ þennu samband: tek ez það þann
 að ez mótmyndi þvi, að það sé satt, að mót-
 þarkurinn einninn hleypi þvi álin, sem
 eldrid: laxakittur þaus á þennu dögum
 eppi: ámar, og mótmyndi ez þvi ^{vitnisburðinn 5} ~~notkun~~ ~~stíggab-~~
^{rettarskjal} N 40-41, það er líklega lík, um þetta
 og þar sem mótþarkurinn regis, að hann
 geti lekið stíflautmanninn og laudfö-
 getann til vitnisum (þa N 34 bl 7 til bl 8)
 þad, að þeir þaf: séð fjölda laxa fyrir ofan
 kirkummar, þegar mynduránni var hleypt

og á líkum lögum hlaupti ríður eftir ánni
 í til gjáfar, þegar þeir finna að vatnið
 rímar, allt svo í gegnum þvergið í geg-
 arnas ríður eftir ánni, sem enginn lög
 getur kemt í gegnum upp eftir ánni
 1: sem enginn lög á að hafa farið gegn-
 um hitan laundánnið. Ná er spyrja
 er mótpartinn annars alvara að leida
 laudfögdann í á dinnarann sem vitni
 reglur hann strax til þess!

At öðru leyfi: vita er mótpartinn
 til gagnvagnarinnar N° 24 um þetta átt.
 Eð. —

Um það, sem mótpartinn reglur um
 hin framboðu reulu kammurbréf, skipti
 skota er á ölu leiti: til N° 24: að þau ölu, það
 veðimáttann mestis, sem þau að öðru leyfi
 euga áttotu hafa til að nefna, reurnera og
 benda til hins giddandi laudroga.

Ná er það enn á mig rípt, að mótpartinn
 inn lefir all eugar minnstu líkus þessi
 ritu eönnu fyrir þu, að kemur og vort
 hafi gefit leiguminnu sinnu leifi
 til að þvergiða Ellidánnar, enda það
 hann eugar sattu til þess, eftir hann til-
 getur afals og leigubréfum fyrir jöndunum
 upp með Ellidánnarinn. Þvert á mót. Egn
 a áttuvert eitt og einasta rökna og vanna

gagn mót partius það gagnleða.

Þó er einu eftir að minnast lítið eitt
á það, sem allra minnst þó skiptis þetta
mál, hvort leigumenn kunnings nafn ver-
ði svo óvísu, að þvergiða Elísámar
svo laxinn. góli eigi uppeftir þeirri geg-
id. - Ef mót parturinn verður einfaldur
að hann hildi, að á þessu megi byggja nokkuð
að lítið minnsta. laxveid aránni hans
til vettlinga eða afbótunnar, þá er þá hann
@ sama þetta, en það er hvort annar sig,
að hann skotið alveg laga rímsu þess
þess enda komi þús tónum að eugu
minna en eugu haldi. -

Um vitna lúðlus mót parturinn er
þófuð að tala, og að þú leyt. þú liggja lítið
þess, einu alls teldu til þess, að þú ~~leyt~~ einu
óidfestar allar samant, þá er það að segja
að þess er lítið eða heldur alls eugu gæm
er gefandi; meiri bluti eða meður bluti
þess er iðvídelt álí (þess) en ekki öðru-
sburður um þau ind eða þau fastu, er hoi
þess þessina (ekki vitni o þú den er lúðlus
som of veed) gefur. Þannan stað er
þetta allt samant eugu menn, menn
hverra eftirtekki og þá á byggja minni einu
og fleðis þessir hafa gjálfir játað - eigi und
állu lengra en 20-30 áir aftur þess þess

tíma, sem mi hefur gefit þ.e. frá 20-
 30 hri frá, alis ekki til tíma minna eldri
 leigumanna veðarinnar t.d. Skúls
 (+ 1826), heldur einkavæga til þess, er D. Thom
 sen, fadur Adalsteigjanda, byrjaði fyrst að
 einoka veðina og nafa með vindum,
 eins og sumir haves, Adalsteigjandi, sem hét
 "lokandi rétt", - hris var þess útb. Adalsteigjandi,
 "á eplit felli laugt frá eikinni". Alls-
 frambarður þessara avokalladra vísna
 mótpartur, verður þri aldrei að veinu
 mark: hafaandi í þessu máli. - þá er að
 minna á skýrskotunir mótpartur
 til eldri manna edur eldri nota edur
 skýrbla áhranda málið, og þá er vel að
 gataandi, að E. Olfsson, B. Pálsson og Skúls
 Magnússon sá aldrei veinar þvergrind-
 ungar í hlidaánnun, eða samni mót-
 parturinn það með einu hvergi á þessu en þess
 einu blóðum, þess nafa fandi eftir þess, einu
 Hornboru sagdi, en sá þá aldrei gjálfur, og um
 þess blóð þessu áll og til vitnunar marklega
 ein í málaferlum, þar sem lögekipaðar
 sammanar þarf við og um þessu sá þessu
 er að gúka á, og geta vo til um blóð vo
 eða vo, að eða leuti þess N° 36 Gjör vitni
 um að þessu landfögeli: Magnússon þessu sá
 þessu til sem skýrði með hlidaánnun

er hann segir: Mellum Gaardene Vatne og
 Vatnsenda ligger en liden Torskvauds Ind-
 søe. — Fra denne Indsøe udflyder den
 liden Elv Kelluraal, der er Grøndrekjøl mel-
 lem Gulbringu og Hjõe Lysel, hvorudi og ha-
 ves Laxefangst med udsatte 3 Hæder: Vand-
 et efter forbeholdte 557". — I liden Torsk-
 vauds Indsøe" herunder ligger: Stadien fyris
 to temmelig store Torskvauds-Indsøer,
 gja' afstødt mælveskið, og þessi vötn til
 samanstekins, en þau laug stöðdu: Hjõe-
 ar og Gulbringu ríptu, og stöðdu en með at
 stöðuvatni á Islandi. — En þessum, der
 er Grøndrekjøl mellem Gulbringu og Hjõe
 Lysel" þetta er líka alveg raugt, þvi Dymma
 sem kemur út vötnum, er einsmitt
 ekki þessi Takmarka lína, heldur Þuzða
 sem aldrei kemur í vötnin, og kemur
 þvi ekki út þess. Þetta rignis afstødt mæl-
 veskið, og er þar að ekki notuð en öll
 þessi bygðarlög. Skiptummar en þannig
 óarsidaulegar og ónógar, enna ef vera
 skylar til þess, að þinna allt um af inngyrdum
 arapl möt þarþins um þessar fingurðu
 og lögforbóðum þvergingu veidivélar möt
 þarþins, en enginn lifandi maður með þess
 heilbrigðri kynni, þer lengra með komum
 en svo, að hann alíti þóð ef til vill lík þess, að

einstwes leigu manna konungs hafi síns og
 eg hefí áður álitit hugsaulegt, í bils og um
 stundarsattis þvergið Elisavamar í full
 kunnasta álepti konungs, og af meinslegri
 þeirra, og fyrir afan þinggu, en þetta vele
 veras minna en ekkið fyrir mótþar
 em. —

Þá á móti hefí eg áður hit að þrumar,
 jafnframt þrumleggingu þess þingvotnis,
 minna á iðrisburð Gutmundar Jakobs
 sonar; í sama þingvotni felst og þrum-
 burðar beggja annara ritna: Þrandar Jak
 obrunnar og Valgerðar Pálsdóttur (konu ritn-
 isinn Gudmundar) sem ^{fódd} 1798 feldur en
 1800 og uppatin í góð þröggra ferldra ákunn
 þar á Elisavabris (fadis nemmar klaustur-
 valdar; Páll Jónsson var þrinus þriual
 þonessur þeirrar jandar og kaupandi af kon-
 ungi 1615 eftir kunnleggu afvalþrípí 27. sep.
 1. á. ritharstýjal N° 11), og hefí eg skrif þá aðal
 umihald; vidurtoða einskum þrumburð-
 ar Gutmundar Jakobrunnar, en þrumburð-
 ur haur og einsk beggja þeirra Þrandar Jakobs-
 runnar og Valgerðar fðra loflegar ronnur á
 hit gagnitota, þri að leigu nemur konungs
 hafi á þeinn þrimma vidhast þá þvergið
 eingu veidi og gjerð þrumburð þrum, ut lok-
 andi vidirétt, sem aðalstýjandi vís

fulgja þess

Eg er mi þúinn að rekja það til hlýðar,
 að það „exceptionelle ástand“ sem miót-
 parturinn byggir á er í þessum máli, er og
 verði bót með tilliti til þess lagalega óregnu-
 leylika, og þess factiska tilvæna frá gírshum
 þínum, argvirkandi úngaburðarlaus
 eiri (Krimore) og að tilkoma þegarburðar,
 sem þessi er ekki góti á nokkum hátt gefist
 nafnið réttindi, eftir vonum lofers, klár-
 er miót parturinn að jó yálfur, þó hann
 er frá nafni ekki viljád kannast við það. Þeir
 a koma eumist ^{dagar} (og koma þó. Góti miót partur-
 inn að þess innra grundvelli þessara
 kannast, svo kökunda gírshu réttinda, sem hann
 yálfur þess valid þess, gegnum alla þess
 löngu vel þessu máls rökum kannast! Góti kann
 að þess að alundisthóða, sem kann leggur
 í „den exceptionelle ástand“ lofþottodinn
 veidimati i kláráttum. — Góti kann að þess
 hvort kann eigi þess byggir þess eitt ó kannast
 Góti kann að þess að byggir kann þess
 eigi i kannast kann, da þess klárte kann kann
 veisir kann og að kannast þess klárte kann kann
 þess klárte kannast of kannast, sem kannast
 i list. —

Látum oss þó klárte þess innsta kannast og
 önnur kannast klárte (klárte) klárte

(Skarpsissaiðge) De Austrii motpartium, hon
 um fjund hann uort ed er einlogh vera
 ad deducera, þegar hann er ad deducera
 setningar ein artub eius hettus O. -

Motpartium er i vidauka roknaresjal-
 einu. (N° 34) svo einkar tid taladur um, hadd-
 a setu, er ad bera fram a' epulum, og mest
 mid dinnu stettum, voad sid se arntume
 ad haddi settur ekilji sig setu en misokji ekki
 og þessuena veru. hann ad yproka vid okk-
 ur hina medlingjanda vana meduegnis
 haddurkis, "tiggja" upp aftur og aftur "appa
 dinnu"! Og vorkemur hann einnig mid
 hina iklidum "Fotokning" af haddi settar
 dinnu. 16 aprilis. 1867 (setharsesjal N° 26)

Eg vil nu þurlega tosa motpartium, og ekker
 er onaduhann i þu mid neinu onosi ad
 upo da danna i þeiri draumavillu einni,
 ad hann ekilji og villeggja þenna dinnu ad da
 dinnu haddi settur einnig settar og skarpostrar
 hadduris haddi settur ydalfur. En haddi veru og
 ad allta þeinnar a' þarfa þau og af motpart-
 ium ad vera nu vo faktura ad ota dinnu
 einni i edum þueyns ordi hris þeinnu settinum
 til þess haddi settur einnig ekki einnig
 hann, innlegg og matsofndu i þeinnu eok af
 þu haddi settur til þos einnig arannast
 þeinnu notkun annars tidan, ad hann ekilji

þyðilega þreinu í meöku mótpartium. —

þá er lokinn eftir að minnast á lítið eitt,
þá er það abótó kröfu, sem er þessi gjörð þess þann
óþvílega ekka, sem aðaldröndu þess gjörð
um gjöfanda minnum, með þess að þvergrind.
a Ellidaámas, um þess að strid mállinn
skal egi gjöfanda — þess þlytus af skýlaun
innihaldi af þess þess 11. Des 1853, þess er
þess margtekid þann, að aðaldröndu (þess)
með þess minni með vitund um betri
sitt umgjöfanda minnum, þess með þann
ár eftir á þess og þess minna þess
þess þess þess þess landi. — Þess að
með þess grundvallarreglu þess
er þess þess eigi að þess skýldur til, að þess
þess þess veidimata þess, þess er
er að þess minnum (umgjöfanda minnum)
þess þess þess þess þess
þess þess þess þess, þess þess þess
þess þess þess þess, þess þess, þess
þess þess þess þess þess af völdum
aðaldröndu þess lítur regndar wo it, sem
mótpartium eigi þess þess þess þess
a grundvallar setningu þess, og vit er
vita þess. Ad að þess d. landsþess þess
vita í máli þess þess þess þess og þess
þess þess þess þess þess þess þess
í þess þess þess þess þess þess þess
að umgjöfanda minnum gal þess þess þess

his um vöddu skadabóta, hóad Elid á
 vöðum meiris, frá árinu 1861, er hann
 varð eigandi þessara jarðar, þar þessi skode
 bótaréttur hans varð til eo ipso við það, að ad
 alrotgjandi þvert ofaní hann eigin heimild
 og þvert ofaní þinglisis eldis kaupbréf um
 bjótanda mínu og amara er við ámar
 þjuggu, og sem hann var skyldur til að
 þykja sem slík, vöð: hann vísitand: lax
 veldimí þess hans laudi, ein þen að kdra til
 látta vðri á mínu bóginu á nokkum mátt
 nauðgynleg, til þen að grundvalla þena óad-
 skilgarnlegu afleiðingu af hans ólöglega veid:
 máta. Til þess samt sem áður, að ganga sem
 vðkilegast og myndir eius sem lögformlegast,
 móti þessari lögleyri mótpartinn, skoraði: gagn
 vðkjand: ástand ónem þess er jarðir áttu
 að Elidámmu ó adalrotgjanda með hinni
 framlögðu þingtarðefnu (ritanngjal N° 30), ad
 taka þvergingummar iis ássum og með
 því þess framgangs mátt er ein mitt ad, um
 lögis i þessu tilfelli, yð þing. L. B. Cap. I, VI
 og N. L. 5-11-12 þingtarða, til þess ad áþeimila
 hverjum þessu, er heitir ólöglega veidimáta
 með þvergingum og með því þingtarðefnu
 þannig: um lög ákvæðid "Processmiddel" er
 hið lögákvæðna lagabann, þá mun móð.
 parturinnum alveg óhott, ad kalla þessa þing

arstepni svo almáttuga, að skadabotnumar
 reiknað frá birlingu heimar eius of t. d.
 frá komdegi til eðla ueljudar í þórum civil.
 máttum, sem bótí eftir Alestaricus edri of lag-
 anna "Fundrohuing" i mii huddur, þó full
 komarustu löglega áttorur frá hlutad eig-
 enda nálfu til loers þess manns, sem á ann-
 arn hluta gæfir mid þvergrödingum of spill
 í þarum hlaut löglegum veidirettis, eða
 þess munar að neitta hlaut, að hann talt
 þvergrödingarnar sí ánum, of um leid stj-
 laust barn þeirra, gegn þessari lögleghaus
 of namu getur að eugu beður veid þessum
 nem að ver í, þess þad, load skadabotnum
 ar mertis, þó að hann þess munur meals-
 þessu manns síns, hollist mi um að hann
 þess haldid áfram laxveidarnis síns eftir
 sem áður á sama hátt, euda er þad and ved,
 að möt þessum áttur þad í síni Ordu,
 að aðalstjandi bótí um þóðanda missum
 laxveidi missisinn, me svo "naiv" að halda
 að skadabotnumar eigi net að reiknast frá
 dæptningardegi komummar til ráta, af þró
 hús var nauðgulegur grundvöllur þess
 þessum til binnadi of þessum þess ordi-
 nare civil máts, sem þessum frá rötum
 þessum eftir þessum almennum reglum. Þótt
 þessum talar þess eius of namu er vanur ít

í hött, er hann segir að hér sé ruglað sam-
 an ríttarfarstöguum fónsbókar og ríttara ríttara
 í hína, vitandi eigi, að st. l. og svo quoddam fínt-
 arstefnumi sínu og áður þó óðum er áttóðis
 ríttarfarreglumar og ríttargangsmát-
 amur in casu, um hís í fíntu laga gíldi og
 hlýtur, sem sagt, eftir tilgangi ríttara og
 eðli að gíra það að verkum, að aðalstef-
 audi mala fíde og í barni um bjöðaud-
 a míns, vóuti hann laxveid, þess ríttara
 laudi, að minnstu kotti þó þó sínu fínt
 arstefnan var útgefin, enda vitnar állx unni-
 þolla mótþarlaus ríttara og vinn þess
 laxarans hans, að það um „bona mala“,
 sem hann hefur þess að halda í.

Þykir áður árepið í þessu þraparlega
 minkitring mótþarlaus, er hann þess
 er sé það til, að hann skuli eiga að bota
 um bjöðauda mínsam laxveid, minkit-
 ring eftir þess ardi, sem hann gjálfur
 segir, að laxveidir þess gefid apríl = 900⁰⁰
 álega, en eftir þetta vinnu gjáð þessum minkit-
 ring, að svo minkid af þessum ardi, er ó-
 löglega aflað þó um bjöðauda mínsam,
 sem hann á aftur að bota, eftir þess veid-
 hóðva þessara, og að það gjá eigi, að blanda
 þess samarvid þessum bluta aflaxveidinni,
 sem getur álitil að alrokjanda lögley eigi.

ur lögliga afláður áður, þegar rötis ein
þóð veð, ein áðalokjand. átti að setja eft
is forboðinn 3. júlí. f. a.

Á svo þessu málta máta gólu óörnu
of óörnuðu þá mótpartinum, skiptuota
tú undan þessum gagniðkas og varnar
stjala minna of þá réttar krafanna, sem
þar em upptömar, og leggðu rök í dóm und
þessu vara.

Reykjavík 20. apríl 1870

Méðvirðing

Þú

Jóns Guðmundsson

Aukahéðs réttar áskringu og Hjóraríplu í
Reykjavík —

N° 44

Lagt fram í aukarétti Hjórar og kullþringu
í júlí 20. apríl 1870. —

Althorsteinsson

N° 45

Eftir at þú underteignede tugmeister N
Görgeudens nu í fleiri daga haver efter seel og ni-
veleret de forstjellige Grundstykker paa Kler
Arrensen og Landoverrettdommer B. Loendau
paa Ellidavabud, kiendomme, hvor paa huan
aels har deels agter at gøre eigvænderinger
i sine kullþroking vil þú ur efter Kler
Arrensens Regjering afgive følgende Erklæ-
ring og Anvisning i Forhøllse af min tidlige.

de foretagne Erklæring til ham i December
førre Aar.

Det bemærkes at jeg for Tydelig vedens Lygd
har sat adskillige Marker og Prograster i det
Kort, som Arresoren har givet mig til Afbe-
ryttelse, hvor til der vil blive bekræftet i det
følgende.

De Eugestrækninger som jeg her har af-
maalt og nedteget ere fem: Næmlig, som ere
betegnede: Kortet med Prograsterne A. B.
C. D. E. Med Henne til Længde og Stæde
indhold af disse Euge sa udgjør den største
af dem nemlig A, som tidligere anførte, om-
frent 250 Tønder Land og de øvrige Eugestræk-
ninger til sammen omfrent 130 Tønder
Land beregnet efter 14000 pr. Tønde Land, de
saulede Eugestrækninger saulede 380 Tønder
Land.

Hvad Beliggenhed og Beskaffenhed af disse
Euge angaaes da er de, som Kortet tydelig nok
viser, i Retning fra Ost til Vest. Nordost angiv-
et af tvende Aakøb Elisavaen kaldet, der
omsluttes paa begge Sider af forløbende Hoi-
der med den sydlige Elv ved Siden af A og
D. derne større og mindre Indløb hvor-
fra den forløbende Elv i den angivne Ho-
vedretning.

Af denne Beskrivelse sees nu, at

Eugtørkninger udgjør flere naturlige
 Lagers mellem uretalte Høides, hvor iggen
 mere Elveme løbe og dannu Indrøerne fra
 de laveste Sæder og hvor der ved Hjælp af
 parrende Dømminger og Løses Kan opdan-
 nes saaledes, at Eugene i en kort Tid over-
 alt Kan stiles under Vand og iggen bort-
 lede samme efter Frukt ved Hjælp af be-
 medte Løses, at logge Eugentør bliver
 her saameget desto lettere, da Undergrunden
 i samme, som ses at bestaae af den saa
 kaldte Lava og Vand bruger iggenem,
 som det kunde være en Anledning, hvorfor
 saadanne Euger ere mindre udsatte for det
 længe Stilstaaende og Sordorvelige Vand.
 Lavan ligger mange Steder saa høit, at
 den tydelig ses fra Jordens Overflade
 Det bemærkes endvidere at de ovennævnte og
 vigtigste, nemlig de to Indrøer, hvorfra Hu-
 ved-Eugen eller den første Eug faaer sin
 Bevanding ligger noget lavere end Eu-
 gens horizontale Høide i almindelig Vand-
 stand endog maatte nogle og tredie Tom-
 mer lavere end Eugens høieste Punkter
 Med Henblik til Hovedeugen A's Sald
 dannes sammes høieste Punkter langs
 begge Indrøerne betegnede med Bogsta-
 verne a, b, c, d, og som er den horizontale

Fløide lige fra a og til d deruden findes
 et lidet Stykke fra x og til a som ligger 8
 Tommer høiere end a, b, c, d. Laddet bli-
 ver altsaa fra a, b, c, d, og b eller som ~~den~~
 den horizontale Fløide, der fra til B ved
 den nordlig Elv 40 Tommers Fald, fra
 a, b, c, d og til den sydlige Elv eller til Bog-
 stapel C 24 Tommers Fald; altsaa fra den
 sydlige og til den nordlige Elv eller B og
 til C er 16 Tommers Forskjel. —

At dette foranførte seer da, at den be-
 tegnede Domning fra Kortet fra B til C, naar
 den har den tilstrækkelige Fløide efter Regner
 høieste Punkter, da i en kort Tid sødtes hele
 Leaden under Vand og bortledes dette ogsaa
 efter Behag ved de i de toende Autøb an-
 bragte Ruser B og C hvor for begge Elve naar
 en Opstemning skal finde Sted maa af-
 spæres.

Paa ligende Maade Regtbroeningens
 B der har et Fald af henved 3 Alen sødtes
 under Vand ved Opstemning og Afsperring
 af samme to Elve og en passende Dom-
 ning ved Bogstaplerne b b. —

Med Henyn til Ruser C der har 24 Tom-
 mers Fald kan den sødtes under Vand ved
 Sperring af den nordlige Elv ved Bogstaplerne
 c c og Regtbroeningens D, der har et Fald

af 60 Tommer sølles under Vand ved en Op-
domning i den sydlige Elv ved Punktene
d d, ligeledes Engstrækningens E ved Op-
domningen af Bøkken Middelstok ved Punkt-
serne e. e. —

Efter at jeg saaledes har beskrevet de an-
førte Enges Beskaffenhed og Beliggenhed saa
maa jeg paa det Spørgsmaal om, hvilket
Maade Vaandet her bedst kan benyttes, be-
mærke følgende — Vel er det betænkeligt, at
et Kunstværk er det bedste og fortrinligste
men om saadan kan der paa saa store
Strækninger ikke være Tale, for med det den
lange Tid og store Omkostninger som der
medfølge, efter som hele Jordmønstret maa an-
dannes og planeres efter Kunstens Regler
hvorfor saadanne Arbejder kun gjøres paa
Sted hvor der ellers er en megen udjævning eller
kun liden Engstrækning paa nogle paa Fjendes
Laud, prisen paa en Tørde Laud ^{af} ~~af~~ Kunst
arbejde, anslaaes til 40 a 60 Rd. ja endog højere
alt efter Engens Beskaffenhed. —

Her paa saa store vidtløftige Strækninger
maa det indskrænke sig ellers til den sa-
kuralige Oversigt med horizontale Proter
eller et Opdomnings Arbejde, som betæner
der; at den hele Eng sættes under Vand ved den
vinger og Elver ved de is overløbes og afledes

saadenge som Vandingen skal vedblive
 Med Hensyn til disse to vidkudonte An-
 loy foretrakkes idet Tilfælde af, at Bekost-
 ningerne er nogen lunde ligetore, det saa
 kaldte naturlige Auloy, hvis der haves den
 tilbørlige Vandmængde. Men der sees
 ogsaa mange Steder hvor man ved en Op-
 domning kan Juddkomsen have Vandet
 i sin Magt og Raadighed og auvender det
 paa dette Maade, kan give et udmærket
 udbytte. - Hvis der nu skulde vore Tale om
 naturligt Auloy saa maatte først en af Sve-
 ne, hvilket der saa kommes fra de store End-
 over sporet, fordi det Vand udses for det
 bedste formidlet det: Aarhundreder
 saaledes frugtbargjørende. Minder og
 Dynd og Rugen maatte overalt fornyes
 med de tilbørlige Vandings og Saadnings-
 Grøfter; hvis vi nu laot anlægs Omkostnin-
 gere til 10 Rd pr Tinde Land foruden Ombest-
 ningerne ved ny Damsinger og Luies, saa
 vil de alene til den udonte by A medgaae
 en Sum af kun ved 7500rd, naar alt saa
 skulde udføres nøiagtig, saaledes som det
 burde, foruden den aarlige Vedligeholdelse
 som gødem kunde anlægs til kun ved 100 Rd.
 det maa ogsaa bemærkes, at der paa denne
 Ruger, som paa de fleste Ruger her i landet,

sat med de saakaldte Sluser, eller maa
 til hinanden thodeude Isthøiuinges, hvor
 ved Vandet ved det naturlige Andog kun
 kan risle mellem Turne men ikke berøre
 disses Overflade

betrægtes man nu det af Hver Assessoren
 allerede paabegyndte Arbeide og at disse
 ved Sluser og Damninges, efter hans egen
 Ord, udgjorde Bekostninges, om trent 600 R.
 vilde ved et naturligt Andog, vore spildte da
 disse, nemlig Damninges og Sluser herre
 anbragte ved Ruzens havede Punkter og
 et Andog med Grøfter udtrøves en Damning
 med Sluser og blouedgrøft fra de høieste
 Punkter, og man tillige tager Hensyn til,
 at den nu saaledesom benævnte Sluser
 og Damninges ere, kan røttes Vand over en
 stor Deel af Ruzen, saa er det vel saaledes,
 at Damningerne maae bliøe noget forhoiet
 og givet en større Modstandskraft, overens-
 stemmende med den af mig udførte Kine-
 lerings Plan, for at lide Ruzen røttes under
 Vand, hvilket endelig maa finde Sted om
 Tiraaret og Ifteraaret, men de dertil gaaende
 de Omkostninger og aarlige Vedligeholdelser
 er intet at regne mod de Bekostninges
 ved Andog af Grøfter, og da det ikke med af-
 gørlig Sikkerhed kan indstaaes for at der efter

de stedfundne Forhold, at det aarlig vilde
give et større Ledbytte, end det for største Del
den fuldforle Opeldnings Aulog, som, efter
min Mening, bliver for Herrens Aarsen set
sidstnævnte at forebrøkke. -

Meddelelse N° 3 Marts 1870

N. Jørgensen

Eugenester

N° 45

Fraamlæg i aukarættis Gjæms og Guldbrijsyn
i ejlus 20. april 1870.

A. H. H. H.

N° 46

Efter Anmodning af H. Landoverretssas
sessor B. Sørensen paa Meddelelse, om den
af ham allerede paabejendte og tilkjede Frem
gangsmaade at vande og forbedre sine Luge
paa, maatte efter Omstændighederne vore den
rigtige, vil jeg hermed hjerntvilligen beundke.

De tre ovennævnte Gaarde horende Luge
ere af en aldeles heldig Beskaaffenhed saaledes
at de alle sammen ere frie for det uore
stikstaaende Vand, som man har med at
gjøre paa de nævnte Luge. De frembyde saa
ledes en meget god og sund Grøddet, og kan
alle uden aynnderlig Besværning af Grøfles
roges tørre, idet de fortrinvis ligge høit
over de paa begge Sider beliggende Stø
og Indrørs Overflade. Nu disse Luge ere opaa

blive nødvendige har man kunne regnet til
 800-1000rd, men saa vil man ogsaa kunde
 sette hele Høien under Vand. Det vil let kunde
 indsees at hele Høien kan blive overdekket
 af Indøerne, hvis Bundfald er ~~indvædet~~ gjen-
 nem Aarthundredes blevet til et 2-3de tykt
 Lag, som upaatvibelig maa indeholde en
 hel Del brugbargjørende Stoffer, hvilket Pau-
 stand Erfaringer her allerede har godtgjort,
 idet den Del af Rugen, som saaledes er ble-
 ven overvandet, har givet tredobbelt saa
 meget Gød som det forrige. Desforuden
 vil det Vand, som Indøerne fere paa Rugen
 navnlig blive liggende paa de laveste Ste-
 der. Saaledes vil Rugen som en Marerods
 Tjærestilling i Tidens Længde blive gans-
 ske fion og plæneret af selve Naturen, efter
 som man ser det bevandede Stykke er blevet
 betydelig fionere end det andet.

At lade den mindre Elv ijsjemeint
 og lade den rulle over hele Rugen, kan her
 knap odre Tale om, idet Rugen $\frac{1}{2}$ har alt for
 ringe Fald for at dette kunde med nogenlunde
 Held udføres. Horizontallinien a. b. c. d. har til
 Quers C et Fald af 24 Tommer, til Quers B 40
 Tommer's Fald, som gaudike forvinder
 med $\frac{1}{2}$ der ligger højt over med Horizontallin-
 ien a. b. c. d. - It som har en Floide af 8

Tommer over Horizontallinien har saaledes et dobbelt Fald og udgjør kun en meget ubetydelig Deel af hele Rugen 2° vilde de uendelige Grøfter og Rønder, som man ikke knap nok vilde lade sig udføre, paa Grund af det fisentatte vulkaniske Lavaunderslag som paa nogle Steder kan gaa endog helt op til Jordskorpens, komme til at gjøre en Omkøring af idet uvisdite ~~1000~~ pr Tude Land = 2500⁰⁰ - 3° vilde man her, idet denne Elv kun fremstaar af et klart nederende Kilde Vand, ganske gaa Glip af det i Underverne fæst hængende Skudler, som ogsaa den, paa den paa den Maade disponible Vandmængde vilde oienlyktig, med Hensyn til Rugens Størrelse, blive alt for ringe, og endelig 4° kunde hele Rugen aldeles ikke i dette Tilfælde blive overvandet, idet Tuerne og de utallige smaa uregelmæssige Forhøjninger utvilsomt vil udgjøre det Halve af hele ~~Arbejdet~~.

Gaardene anderledes vil det nu foreholde sig, ved den allerede foretagne Foregangsmaade: Idet man nemlig, idet skaffer begge Elvene ved Hjælp af Lunterne B. C. kommer den mindre Elv til at stige op ved Lunterne B. imedens den større Elv bliver ved at rinde ind i Underverne, hvorved disse vil meget kort Tidrum komme til at stige op over Ho-

intantallinien abed. Hete Indvorne kom
 me saaledes til at danne en Hovedvand
 lednings Kanal, hvor ud af den selv samme
 Vandmængde, som den store Dv indehol
 der strømmer ned over Rugen. Paa denne
 Maade bliver hede Rugen overvandet, dels
 ved Opdampning dels ved Overristning, det
 vil nu let kunde fortæles, at naar Ind
 vorne have naaet iis fornødene Hoide,
 vil den paa samme Maade liggende
 Mudder, naar den af Vind og Storm kom
 mer til at aprives, umiddelbart føres op
 paa Rugen. Denne Landbrugshand har
 Erfaringen alt som sagt ved de antatte
 de Proves vist idet man ved Vandets af
 løb, har paa de lavere Steder haat et Mud
 derlag af 2 a 4 Tommer, som stillet for de
 Mosbegroede Tuer, efterhaanden vil da
 en ~~st~~ jern og ligelig forbrænd, med en
 ordetis frødig og sund Vegetation. - Ved den
 ne Fremgangsmaade staaer man heller
 ikke Fare for det alt for lange Hvide staaende
 Vand; idet man foruden betændig tilstrøm
 vende nye Vandmængde, kan ved Hjælp af Tusen
 ne befordre Vandets Afvanding. -

Paa denne selv samme Fremgangsma
 de, kan man ogsaa helt overvande de and
 re Ruge B. C. F. E. hvilket her ogsaa vil vore

foretokke, paa Grund af de ved Hovedingen
A auførte Betingelser.

I følge det foranførte vil jeg derfor tillade
mig herved paa det indseende og med stør-
ste Samvilde at anbefale den af Grundeieren
ved H. Landsogverets Assessor B. Loimeus
paa Skitavaten, allerede paa begyndte og
tillystede Frengausmaade, at forbedre
sine Ruge paa, som efter min Forsøgning
ninge, vil være den laugst Til-raade lig alle

Olafur Weimus justisprotector.

N 46

Laugast: aukarite. Þýras og Gullbringu
dags 20. apríl 1870

Athorsteinnur

N 47

Þy andisatrisfóðar sem lefsvind abiaud.
a: Biskopum i Seljarnarnestreyppu um
Tara tíma, gef þér með þeim víkubard,
Cestris bátur herra ofiralmara B. Loimeus
ar a: Skitavaten, ad eg þessi alitaf heort
nefnda Hermíða skamt fyrir kunnar, þess
u gróf, og fyrir vordur fyrir nefnda móða Her-
míða fous i Sudurkvist árna og kyllim fram
an vest við fossinn Lavarkef, þar sem eg
hafi eitt ánd laubabergi mitt við kyllim
vo heyrir og stit nefndan Arbojar fous i
Vorduránni, rétt fyrir vedan bleypugard.

1. Elitaárnar
þyn ofan svo-
nefnda -

inn, en stíra hylt hest og heyrst nefndan hylt
inn í þeim sama fossinum, sem hvergi
getur heldur þar annar toðar ualdur ven
id. -

þennar vituistundar og veðubáinn
ad sama með eiri ofkráft veður.

Staddur: Reykjavík dag 4/4 10

Johannes Oddsson

Lagt fram: aukarétur Guðfríðs og Kyros
ujls 20. apríl 1820. Stankinnur
(retur)

Nº 48

Ég undirskrifadur geri hér með kunn-
ugt, að ég byggð hest og hest með byggi jörðina
Breiðholt, liggjandi: Reykjavíkur söku og
tilagða Reykjavíkurpreitakalli, Þondanur
Ána Jónssyni, með eftirfylgjandi skilvæð-
inu:

1. að hann haldi jörðinni vel við að
húsum sínum, vegjum og ristkerjum, sem
ig kemur innibotu kúgildum á egin kostnað
að, en uppótar af landsdrottum, og eranast
ur: fullgildu ástandi, etur afanálagg ella.

2. Hann kappkorts að betra hím og saggar,
sem framh hann getur með gírdingum stétt-
unum, vatnsvétingum, ís þvorn þveggja og
vokk, sem þekkt honum umt er.

3. Ekkerst má hann tjá, ísa afbyggja af

Jórtími; au legfis húsbónda síns, ekki
selja hey burt af henni, né leiða burt sloppi
úr hennar.

4. Hann láti skilast undan jörðinni gang-
a þá, sem henni fylgt hefir og fylgja ber á.

5. Hann staudi boerættina! þeirri skilast
sem lög bjóta og almenningi heilt atkref-
ur af hverjum dögum á bánda.

6. Hann borgi dönskirkjuprestisenn
í Reykjavík heins til hans í laudskuld
stírt hundráð ólúis, þar af sé borgast klu-
ingur í þessum en heiti: fríðu. —

Eftir þau þögur kúgild: ^{5x} og jörðinni fylgja
betalar hann líka til oss sama 80te af kreim-
u velverkudu smjör. Gjaldþaga til lúks-
míngar á þessum skuldem en þeir venja
legu. —

7. Hann eignu húsbónda síns lög-
botna kljótis, hollubru og ulvild. Nij þann
þara frá jórtími, þá segi hann henni
látti vinnu hantvötta vestri á undan.

Met þessum skilmálem er honum jörð-
in byggd.

Til stadfestu nafni mitt og úmsífts

Reykjavík, þann 21. Júní. 1848

Afjörðum

Truman skrifoda skilmála lofarod hald

Arni Jónsson

Sankljóða þrumntúna
 Óðinn

Lagt fram í aukarætti Kullbringu og Hjórarægt
 u 20. apríl m. 1870

Þorsteinn
 (setur)

Staðfest 2/4 70
 art 665 666
 070

N° 49

Því bádni herra Messari B. Sveinssonar
 a Eldeavabni þá gef og lés skriflega skurðu
 um, með minni egin hendu og bjóð til að sam-
 a með eidi ofkræft verður, að af þeim
 hluta oddagjensæmis, sem liggur fyrir
 umas vaturveitinga gæðum að stóð allt
 að vegja dagstættu þellu, sumas þessum
 20 bestar af þunnskegi, sem áður undan far-
 in á lufis af lés gefid, meðal ári Óleitta, allt
 svo víð þrefallt umra heg, og kemur þessi umhl-
 i grasvöxtur andyáanlega til af þeim leir og
 áburði, sem bent úr völlumum þauzad
 úr Djurum líka skal og geta þess, að af
 stíktu udfell vid líka á illdó, sem þjá þess
 vedan gæðum fekk og af, sumas í heita
 þar náði vatnið ekk. til að liggja á, um feta
 gðti og of fólki það, sem þjá mæt vaim í sum-
 ar berit útsi of með þyrfti. -

Staddurí Middel 28. mars m. 1870

Jón Malliann bindur, þótförverandi þvepp
 stjóri, Morsfellsveit. -

Lagt fram í aukarætti Hjórar og Kullbringu

20. aprílin. 1870. -

Althorsteinson
(settur)

N° 50.

Skafh 2/4 70

- 685 W. H.

Af eugjum þeim, sem eg fekk til stögnar
sumandi árið 1869, þjá herra assessor B
Lveinsyni & Sleidavabni, feli fullkennliga
þveini þóttur meira þey, þar sem vatnið
og leitinn er vötrusum, fyrir alvörð kafi
kunnist á, heldur en þar, sem vatnið alio
ekki kafi summið þyfir, svo gætur staturad
ur þeyði slegid eiu vel 15 hesta af þurru þeyi
á þvi þyrnefuda eugi, eiu og 5 á þvi eðarnefda
a. - Eg hef þorgað assessorinn þja hvern
hest af þurru þeyi eða 1^{mt} fyrir hami; eugja
toll. -

Þetta vitna og of þvi þadur assessorinn
þetta biddi eg til að þanna ef krafist verður.

Jófnidarstöðum dag 27. maí. 1870

þorvadar Olafsson

Þagt fram i aukariter þjórar og þullþing
u síplu 20. aprílin. 1870

Althorsteinson
(settur)

N° 51.

Að grjótgardar þeiri; Sleidavabni, sem
hlaðni er við báða euda á Þarokistunum,
og ná algjörlega til þurleudis, svo vel; eudur
anni sem norðurámi og em svo háir, að

sjaldan mun sá vakusvæður siza sér
slad, sem gæfir laximum mögulegt að
geta komist yfir gaddana. En ef það myndi
eð, kemst hann ekk. leugra - svo líkur
seu til eni þá afkoma sem en fyrir ofan
gaddana, og virdist þessi undirbúningur
og gætur til þess, að hindra laxium frá
því, að geta gengið leugra app eftir ánum
en að góðum og svo; laxakirkurnar
sem eni bádum ánum, að gaddar
þessir, afkoma ánum fyrir ofan þá, áraut
laxakirkurnar í bádum ánum, algjör-
lega hindra laxium frá edlitugi ferd upp
í ámar, það er okkur sameiginlegt álit
eftir þessum við stýringu lekt.

— Hvað vatusdeyflina í vefnum ánum
mættir, virdist minn að vísu vera álit. — en
ekki þó svo álit — að laximum þess vegna
ekki sé mögulegt að fara upp ámar — of
hann vdi áhindradur, þó vakid tök. lekt.
fullt: midjan legg, þar sem leik liggur
yfir þó; okkur virdist þó ekk. ástota til að
álta, að laxium vatus þurðar vegna, ekk.
geti haldit ferd ánum upp eftir ánum,
ef hann að ómulegt vdi áhindradur

Reykjavík 2. júní 1869

H. Jónsson

Eg undirskrifadur þessu þuð varu bnd

a Keldum : Mofelluveit var og einn af þeim
 3 mönnum (ofan nefndum smykkarn Helga
 Jónssyni og Líquði Hauksyni múrara í
 Reykjavík) og aðressur B. Sveinsson á Hlíða-
 vatni, kvaddu réttaklega og heitdu að skoda
 vatummequid : Elitadinnu skiflogardana
 og kirkurnar þar í ánni n. n. ofangreind
 auðag og fyrirfaun og og áleit alveg í sam-
 a hátt eiss og líer að ofan er frá skipt af
 Helga Jónssyni, svo að eg gef þessum kaus
 skotun jákosti mítti állum atvöldum
 nema þú eiss einn kinnana fyrir ofan
 gardana, þú þessa kinnu álit eg eissa
 kinnann áit af fyrir sig fyrir þú, að lax
 eiss geti gengið upp eftir ánnu, svo
 þraut hann heft getað komist upp fyr-
 ir Kirkugardana, en það álit eg að haf: von
 Þ mögulegt fyrir laxinn þenna dag,
 er þessu skotum okkar þú þann.

Gutni Gudvarson

Lagt þann í aukarætti Kjölar og Gull-
 þrisquijli 20 aprílur. 1870

Althorsteinsson
 rittr.

N° 52

Eftir beiðni þerra aðressur B. Sveinssonar
 á Hlíðavatni þú gef eg líer með þann vitnis-
 þund um það að eg: vor leid þú aldrei yfir þell
 iránnar no lítlar að þú vðri minni að vátus-

vortum en nésun bil i miðjari fötlegg
 á vöðunum og voru þeir þó einu sinni
 svo óvenjilega litlar að þeir hlutu að vera
 stífladar, enda vissi og til að um það leyti
 næði aðresserinn stíflað þeir uppá einu eitt
 þetta get og stöðfest með eidi af krafim vör-
 ur.

Míddal 28 mars 1870

Gudmundur Einarsson Mæppuhöfn: Þrosfelssveit
 Lað fram i aukarætti Hjórar og Gullbringu
 úþla 20. apríl. 1870

M. M. M. M.

N° 53

Vi Frederik den Tiette

af Guds Naade Konge til Danmark, de
 Vienders og Gotens, Herky til Slesvig, Holsten,
 Steermark, Ditmarcken, Lauenborg og Ol-
 denborg. —

Gjör vitterligh. at Vi ved vor allerhöieste
 Resolution af 11. Septbr. f. A. allernaadigst
 have approberet det paa den, Os forhen tilkønen-
 de, i Seltjarnarvestrup og Gullbringu Systel
 indes Landa Linder Amt, beliggende Jord
 Klette, kaldet, af Dyrled 20te, ved Hjöbmand
 Knudsen af Hjöbtaden Reykjavik, gjörte höieste
 Bud, med 400 Rispbankdaler Vordi, paa de,
 ved den under 27 April f. A. af holdte Auction
 bekjendat gjörte Vilkaar, hvorfor Vi allernaadigst

have tilladt, at denne Jord maa tilstjød-
 des Os skikkelige Conferentsraad og Justiti-
 tarius i Landroverretten paa Vort Land
 Island Magnus Stephensen. Og da bemeld-
 te Conferentsraad Stephensen, i Følge her-
 af, efter Vores Landfogeds Sigurds Thorgrims-
 sens Quitting, dateret 14. Januar d. A., har
 indbetalt fundrente Høje rum Fire Hundrede
 Rigsbankdales Navne Vordie til Jordbogs-
 kassen i Island. Saa er det, at Vi herved til
 Conferentsraad Stephensen ^{skjødtes} og afhende til
 fuldkommen Odel og Eiendoms ovennævnte
 Jord Kleppi, med alle de Rettigheder og Her-
 ligheder, som den fra gammelt Tid fulgt
 have, endnu følge, og med Retten følge vor,
 saa at han i Overensstemmelse med de
 om Jordegodsernes Behandling og Forbe-
 dring i Island ergaencque, eller herefter ud-
 givende Anordninger, maa gjøre sig den
 saa nyttig som han best ved og kan.

Thi erkende Vi endydermere for Os og Vore
 Kongelige Arvesuccessorer i Regeringen
 genvidere lod eller deel, Ret eller Rettighed
 at have til forberemelte Jord, men at sam-
 me som foranført, med alt hvad den nu
 tilligger, skal tilhøre og følge merberemelte
 Conferentsraad Stephensen til evindelig
 Odel og Eiendom. Dog Os og Vore Kongelige Arve-

Successorer i Regjeringen alle Kongelige
Regalier og Høiheder, samt ord, uaire og
extraordinaire Contributioner, som enten
allerede til Os eller offentlig Brug ere paa
budue eller herafter paa budue vorder, ufor-
krøukede.

Forbydende alle og enhver hviimod ef-
ter som for skrevet staar, at hindre eller no-
gen Maade forfang at gjøre, under Vort Myl-
dets og Naade.

Givet paa Vort Slot Frederiksberg
den 17 September 1817

Under Vort Kongelige Haand og Segl
Fredrikus R

Mösting (L. S.)

Wormstjöld u Erren Mollke Vorudrau

Stjóde for

Conferentsraad og Justitiarius: Landsover-
setten paa Island Magnus Stephensen, paa
Jorden Kleppe: Gullbringu Syssel og Islands
Sinas Amt, for 400 Rdl. N. 4

Den ved Forordningen 8. Februar 1810 at-
ternaadigt paa budue 1/2 p.c. Afgiort, 2 (to) -
Rigsbankdaler Navn - Vordie, erlaadt til
Islands Jordeboyskare, hvorfor quitteres -

Reykjavik 6te Julim. 1818

J. Thorgrimsen

Oplöst i den kungelige Hof Landrover.
det den 3. Aug. 1818, samt protocolleret,
hvorfor er betalt, 5 Rbd N 4, ender fem
Rbd N. 6.

Septemur

At eftir rit þetta ið alveg oð fyrir oð ogy
állu samþýða þvi mæi sýnda þrumritsvoti
a eg hvi með eftir nákvæman samtuburd
Notarialiber. —

Notarialskrifstofu Reykjavíkur 25. mars 1870

Athorsteinnson

Þingun:
Einnalutsvottar 121
töfupildringar o. m.
þingad Athorsteinnson

(L. L.)

N° 53

Lagt fram i aukarætti þjóðarkeypis, og þvullþringu-
eypis 20. apríl 1870. —

Athorsteinnson
(setur)

N° 54

Til fylgju

N° 55

Eftir beidni arressors Þ. Sveinssonar,
get eg þess, að eg heyrði konuna mínna
sáluqu Gudrúnu Maríusdóttur, er var hjá
föður sínum í Breiðholti, seinni árið
er bókun Ánni Helgason var þar, og þriðji
ár þar í eftir, oft tala um það, að fadur
hennar hefði veitt lax í Elidárum fyrir

Rettinum uppræf

A. Thorsteinsson
(rettar)

Vitni-

Skuli Magnússon Pétur Jónsson

Á 1870, þinn 1. júní m. 1870 kl. 4. e. m.
var aukarættur Kjórar og Gullbringuneyptis
rettar á skrifðu bójarfögðeum: Reykjavík
og haldinn af þinnum eðli dómara laud
og bójarfögðe, Kunnleiræði A. Thorsteinsson
með vottunum P. Jónsson og Skúla
Magnússon, þvar þar var fyrir tekið
Málit N^o

Kaupmáttur H. M. A. Thomsen

geym
Arrestor B. Sveinsson

Tyris hænd ádalstejanda meðtes herra
organnisti P. Gudjónsson, skiladi afturstej-
um þeim, x hennum vinn. tíð 20. apríl m.
þ. á N° 54 inef og lagði fram róna s þau
hald og vinn dag i dag, sem ný var N° 6 og
er svo tiljótandi - - -

Herra organnisti P. Gudjónsson hjáði þar
undt frá, að hann yrði að beiddast þess að, viki
þau, sem loftu vendi afheyrð þau 20. 10
febríam. þ. á. vðm lätin stöðfuta þau þess
sinn með eid. -

Tyris hænd íþynda og gagnstejanda
meðtes herra gfiðsettar-málforduannadar Jón

Gudmundsson, sem gjaf þá að hann fyrir
 eitt leisti hefði ekki unnið í máli því að gjalt
 eiddfesting vituanna frá fram en hann
 yrði að geyma eir rétt eina fullkennlega og
 alveg í öllum tilliti ókennilega til undir aðal
 rökunni að mótandi innihaldi og fram
 burðanna hennar einskis bók í heild eina
 og reidklega, að þá leisti sem fram lund-
 us þeirra leisti að „innyrdum“ þeirra eða
 „álit“ um þá kluti eða aðrir máttur, sem
 þeir hafa verið spundir um, þar sem þeir
 eir til þess „vitkaðlig“ kvæddis af aðaldrög-
 anda áis lözlegrar tilmutunar og vanalegrar
 ar af réttarinn hálfu, og áis samþykktis með
 þotinn. upp. Hadf.

Mótti þinn réttinn vituinn Jón Jóns-
 son, heyrð upplesinn framburð eina þinn
 réttinn þ. 2. febrúarinn. þ. a. og skýrdu eina
 af 15. júlíinn. þ. a. og stáðfesti hann á ugg til eidd-
 festingar. -

Mótti þinn réttinn vituinn Kláus Björn-
 son þá Blíkastodinn, heyrð framburð
 inn frá 2. febrúarinn. þ. a. upplesinn og stáð-
 festi hann með þinni brestingu að svo hann
 til 11. spurningar þyrfti að brestaði þá leid
 að það vdrí af mikið raqf, að euginn thepna
 þá hefdi getað gengid upp í endurána. Vituinn stáð-
 festi einnig þá unglegru skýrdu réttarbjal

5 at 22, sem nam heyrð upplesinn, es þá
hefir gefit að eignu lefði en einu ogis um líp-
ingum: a ánni þann. 3 júlí. f. á. uppl.
skóful. -

Móth þyrir réttinnum Þjarni Þjarnar
inn, heyrð upplesinn framleund rínn, es
nam gaf þyrir réttinnum 2. febr. m. f. á. og
skófuli nam a ríj, sem samleikan-
um samkvæman. uppl.

Móth þyrir réttinnum fátakra fulltrúi
Jóni Árnárin, sem heyrð upplesinn skýrdu
þá, es nam gaf þyrir réttinnum 2. febr.
f. á., kveja nam skófuli a ríj, umdæ-
is var upplid þyrir umum réttarokjald

N 4 at 2 e umkeldur skófuli vísissur
og mat ofis útlæfingur kírskófuli saraur
af 30 júní f. á. og skófuli vísissur framleund
þenna og skýrdu til eirfetingar með þeirri
breytingu að vakurkófuli i norðarinnu
vísissur skófuli saraur líttekis i skófuli saraur
inni með ordum: "i meðjanlegg i gar-
inum" keldu en i svarinn es þá upplid gef-
it sem vísissur og brúkað ordum: "numid uer-
a en kálfa eta fet." uppl. skóful.

Móth þyrir réttinnum Guðni Línarssenn þá-
arsen i skófuli heyrð upplesinn skýrdu þá
es nam gaf þyrir réttinnum 2. febr. m. f. á. og
kvaðh nam. ergru kafa vid að bota eta breyfa i

heimi. — uppf. staðf.

Mótt. fyrir rættinum Jutni Línarson i Mið-
holt, heyrði uppleiða skýrslu þá, er hann gaf
fyrir rættinum 10. febrúarinn. þ. á. rómuleidis
var uppleið rættarskjalid N° 5 að 2. dag 15.
júlím. 1849 og staðfesti hann á ný skýrslu
sína sem og greiðt rættarskjal og kváðth
eugu nafna þar við að breyta. uppf.

Mótt. fyrir rættinum Jóni Halldórsson, sem
heyrði uppleiðis framboð sínu frá 10. febr.
þ. á. og staðfesti hann á ný sem samu
leikannum samkvæmtum og kváðth eng-
u nafna að breyta; honum.

Mótt. fyrir rættinum víbni Línarson
heyrði uppleiða skýrslu þá, er hann hefir
gefist hei fyrir rættinum 10. febr. þ. á. og stað-
festi hann hann á ný og kváðth ekk. þessari
að breyta einu; heim. uppf.

Mótt. fyrir rættinum Oddu Halldórsson
heyrði uppleiðis framboð sínu fyrir rætt-
inum frá 10. febr. þ. á. og staðfesti hann á
ný og kváðth eugu þessari að breyta i hon-
um. —

Eftir að hin lögbodna áinnmizas
vota eftir töluk 22 ref. 1846. hafði verið upp-
leis fyrir víbnum og þau löglega undir-
búin, staðfestu þar undir víbnum:

Jóni Jónsson,

Kláus Þjarnason
 Þjarni Þjarnason
 Jón Arnason
 Gudmundur Þóðareyri
 Gutni Einarsson
 Jón Haldórsson
 Einar Jónsson og
 Ódla Haldórsson,

með sínum sálsgálparsíð: vitnisfrámu
 þeir þess og skýrðu, er þau hver um sig
 hafa gefit í rok þessari og fyrir þessu ástíð
 verið upplasin í dag. —

Vitnuleitandi ótkáði að vitnið B. Oddsson
 sem ekki gat mott í dag, seinni gðti orðið
 eistfestur.

Herra yfirvettarvaldforðunumadar Jón Þóð-
 mundur ótkáði að fá 3 vitnafræk og stjólun
 sí líð. — Þetta er veittu á minn mabedna
 þess til 22. j. m. K. H. m. d. og líði stjólun-56
 ínef. —

N° 56

Þoknarframhald og vörn
 í máli: Kaupmáður H. Th. A. Thomsen

gegn

Arrestur B. Sveinsson

Eg skal og ekki láta mig ^{hunda} þessu þess
 mótpartins þess hent í vama- og gagnvörðun
 á þessum þess frá 20. j. m. og líti er fyrir þess

. að egra hinum bit 1/7 eða 1/8 af allri lengd
 þess, til að votta, hvorsu "Keróðriteteni" getur leitt
 manni til að gjera sig sjálfan sekum í þó, sem
 hann, hvort heldur með ástötu eða án ástöt-
 u finnur að hja áðrum og skal og þó skent
 a mótpartinum alla þó ándýju, sem
 hann getur haft af þessu 8 síðum um-
 getins vamar - og gagnstæmarrskjals þess
 þar á mót: man eg verða að svara einhverj
 u appó sumt af þó, sem finnst á minum
 eftirfylgjandi 55 síðum þess, en skal, svo
 sem framast er umt sveda hja öllum
 mótpartis Exclamationsum og norou
 se Kraftudtryk, euda þó þetta gangi eigi
 allgjöldun inn á "Þessendighedens Ansæd
 Eg verð einungis með tillit: til hins lang-
 a inngangs skjalsins að leyfa mér að
 mótuddla þó, að eg nokkur stödur haf-
 þerit minni þessum mótpartis sem
 embottismanns, og að eiu þó að eiu
 sem privatmanns, að þau facta sem
 fram em komin í málum hafa gjört
 það óumflýanlegt fyrir málstað min-
 bjótanda mins. -

— Mótparturinn hefir tekið það fram,
 svo að segja í annari hverri línu iðgn-
 um innganginum alla rínu löngu máls-
 forslu, að forboðis af 3. júlíon. f. á. skgð.

ekki við neitu eða verð: með neinu rétt
 löth, nema með þörgjörðingum að-
 alstefnanda, en eins og eg hef. áður grein-
 lega tekið þáð fram að vatnsveiting-
 ar 1: stýflur gagnstefnanda eftir fardaga
 ómögulega gátu miðað engi gagnstefn-
 anda til annars en skemmda, svo
 hlöta þó að álitast einmitt gjörðar í
 þeim tilgangi, sem fimtarstefnan hafði
 bótad fyrir fram, en héri liggur þá önn-
 ur ástota, sem réttlotis forboðis, nefni-
 lega 1, í þeim tilgangi, sem gagnstefnandi
 hlýtur að álitast hafa haft með stýflur-
 um sínar, 2: vel að merkja 2, með þó að láta
 þó liggja svo langt fram á sumari;
 það er þetta boð, sem eg jafnframt
 veidirettinum umbjóðanda míns hefi álit-
 it og álit en mögilegt til að réttlotu forboð-
 is af 3. júlím, eins og það héri liggur fyrir.
 Það hefi: ef til vill verid ástodulitid fyrir
 umbjóðanda mínum, að krefjast forboðs
 ins t.d. fyrir fardaga, þó þá hefi forboðis
 eftir mínum skilríngi - og það hefi eg
 áður óbeinlínis sennederad - gjört gagn-
 stefnanda verulegan skada, en líkast
 til ekki umid umbjóðanda mínum veru-
 legt gagn, og í þessu tilfalli get eg vel skil-
 id að gagnstefnandi hefi getad átt sam-

a heimlingu að umbjóðanda mínum um
 skáðabotur; en þar sem umbjóðandi forboð
 er ekki birt fyrir, en það var búið með
 vatasocitingum og stíflum mótpartis
 í fullan mánuð að spilla veid; umbjóð-
 anda míns, og þar að auk: að spilla
 grasverti á engjum gagnotefnauda,
 þá er svo langt frá að þessi með nokkurn
 sanngjörmi geri heimlað skáðabotur fyrir
 forboðið, að mikla fremur má vera að
 alskafnauda og fögotanum þakkláður fyrir
 er það hefur er hann í sumar þykist hafa
 fengið af engi sínu fram offir hið venj-
 lega. Eý verð að veltja athygli réttarins og
 mótpartis á því, að það er af mótpart
 inum vidurkennit, að hefur af engjum
 hans hefir í sumar verid $\frac{2}{3}$ meira en að
 undanformu; gott og vel! þá hefir forboð
 it factisk engar skáða gjörð honum og
 hann getur þannig engra skáðabóta krafinn
 ist; en hvernig fer mótparturinn. að sein-
 a, að hann mundi hafa aflað svo eða svo
 miklu meira heys, ef vatið hefð: feng-
 id að liggja á engjum um þá mánuð
 leugur, eða t. d. til 3. ágúst? Eius og þess
 an þurringur ómögulega verður svar
 að í sjálfu sér, eius lytur allt að því og
 allar nátturlegar tildrögur tala hátt fyrir

is því, að engið í þessu tilfalli hefð: ver-
 ið gjöræmlega spilt. Hlúð fram lögða
 stjál N° 45 frá Engonester Jürgensen tekur
 það líka berlega fram í niðurlaginu,
 að vatnið egi endilega að standa engin-
 u haust og vor, og er þar með indirekte
 gefið í skyn, að vatnsveiting á engið á öðrum
 um tímum eigi ekk: við, eiuð ogjád und
anformu í málsforstu minni hef: ofl og
 síð staklega tekið fram. Eins og eg þvi í
 þinu fyrsta röknaustjál: minna af 11. sept.
 f. á. hef: áskilið mér að breyta og nákodun-
 ar að formulera réttartröfus minnar í
þessu máli, svo skal eg og hvi taka það
 fram, að það hef: aldrei komið umbyð-
 anda minnum í a mér til hugar að
 þerju forboðið þrekara út, en til árstím-
 aris frá furdögum (1. júnim.) til rétt á þá
 hvi umbil til septemberm. loka; og þar
 sem nú forboðið er birt á þessum tíma,
 finni eg að svo miklu leyfi: ekk: áitðu
 til að breytar réttartröfus minni í rökna-
 arstjál: 11. septemberm. f. á., heldur til að
 formulera hana nákodunar á þann
 hátt:

Að gagarstefnanda verði met dómni
 réttarins álitis óheimilt að stýfla vau-
 ið eða á nokkum hátt hindra það í þess

edlilegu rás gegnum Ellðaáarnar á
 tímabilinu frá 1. júní til 30. september.
 ár hvert. —

og hefir hann þannig til vatnsveitinga
 sína 43 af árinu, en á fessa 8 mánuði
 fellur haust og vor, svo að segja með heit
 u og höldnu. —

þar sem mótþarburinn á 10. síðu gagn.
 sökunar skjaliens af 20. f. m. fer þeim orð.
 um, að eg í frum sökunar skjali: ~~erinn~~ frá
 11. sept. þ. á. haf. gengið út frá þó, að engin
 önnur jörð við „Flodgebél“ Ellðaárna
 en jörðir umljóðanda míns, öllu setti
 til lauveidi í þeim, þó er þetta annaðhvort
 þraparlegur misstilmingur eða þó eitru-
 smingur er orðum mínum, þó í 1. síðu
 sökunar skjali, er beinlínis gengið út frá
 þó, sem gefit er, að lauveidin í ánaum
 er seld og keypt, sem sístök réttindi, á
 sambands við nokkra jörð eða jörð eign,
 og aðalstefnaudi hefir í aldrá þessari máls-
 sökni með einu orði gefit í skyn, að hann
 hafi komi fram sem eigandi Arlins og Þú-
 stada, heldur einmitt sem kaupandi, eig-
 andi og handhaf; þessara sístöku og
 vit ~~at~~ alla jörð eign óbundun réttinda
 Lauveitarinnar, og mótþarburinn, sem
 máské hefir hugsað sér, að eg mundi

láta þessu ómólmolt og af því skilad sér
 að draga afleiðingar fyrir hinar áðvar
 jarðir við Ellidáarnar, verður að hafa það
 afsakad, að eg mótmodli harðlega slíkum
 skilningi orða minna, og þegar hann
 strax ó eftir kemur með það, sem hann á-
 ur er búinn að segja, og held 100 sinnum
 að vatnspurdin í Ellidáam, sem vituim
 og Gudni Rinarsson, Jón Jónsson, Kláus
 Bjarnason, Gudmundur Þórðarson, Rin-
 ar Jónsson og Oddur Halldórsson hafa um-
 barit, hafi kinnit af þvergingum um-
 bjótanda onins, þá getur maður ekki
 nokkamlega dæst að þeirri "Hardierre",
 sem fer því fram, að þvergingar þess-
 ar verki vatnspurd fyrir ofan sig, eða
 því, aðalstefnaud, stíflti hjálper vatnið þar
 frá laxveidimmi og spilli henni þannig
 fyrir sjálfum sér, eunda virðist þeir kom-
 a einhveris kinnar fál á mótpartium,
 þegar hann ó þessum stáð er búinn að
 koma þessu ráðaleysis árrerki við, þar
 sem honum gleyrnist algjörlega að
 hetma hvað þeir menn segi (sja bls 11: "enda
 segja þeir menn" — já, hvað segja þeir?
 Ne tibi desis!) herra álits aðalstefnaud.
 i hafi leilad um ástandid í ánaum, gleyon
 is alveg eftir setningum til þinna tilvitn-

eða orða. Mötparturinn vill ekki láta
 þau söknaargögn, er um bjóðandi minn
 hefir forl. heita vitni heldur Sjónsmynd
 en eg skil ekki hvað hann vinnur við það
 Eða þessis mötparturinn ekki, að þar sem
 þóta er um að vatni kummi skada að gjöra,
 þá skulu "Syns eða Sjóns mynd" það álíta
 og eins í landaþrófum, stáðabólumál-
 um v. v. og þeirra atkvöð; en til greina
 tekur af dómstólum; þó mér þar miðli
 standa það á sama, hvað mötparturinn
 kallar vitni um bjóðanda minn, kann
 eg samt einhverjum vegjum ekki við þessa
 sínu Distinction mötparturins fyrir eatis
 þess grundvallar, sem minn er byggð á,
 nefndlega að þeir hefðu átt að hafa séð árnar
 án allra girðinga, ef þeir áttu að geta vitni
 að um hvort þeir voru laggeugar eða ekki.
 Þetta er þannig ný variation yfir síja-
 minnst Thema að kirkugirðingar um-
 bjóðanda minn sé það, sem ^{hafi} þessu átt uppá-
 ar fyrir ofan sig sjálfar og hef; eg bent á
 hveru absurd þetta ástættum er, og þegar
 vitni segja að unduráin hafi verið þús
 upp að Kerlingarhólum. Og þegar hann
 segir, að ekki geti orðið spursmál um
 vater þeir i Ellidáum, nema að ráðgjörð
 um (under Fundstæling af) rétti umbjó-

Þá er það á undsökt
 að kirkugirðingur umbjó-
 andaminn í þessari
 kvísl ekki gat átt
 nein þátt í þessu, með
 þó hann sé morg hundra-
 ut þatma fyrir netan
 Kerlingarhólum

anda míns til að þvergríða Elldáan þó er
 þetta: ölu tilliti slík þ. "Paradox", að það er
 hlögilegt; það ráðgjörir nefnilega sumpart
 að umbjótandi míns með ástíningi stýfl:
 þannig vatnið frá sími egju veidi, og á
 sínum veidistöðum, að báðar kvistamar
 fyrir neðan kisturnar verði þurrar og ó-
 laugengar; en: öllum þónum! hvað á
 þá að verða af vatni, sem óastlátaleg-
 a streymir ríkulegu, að ofan allt niður á
 kistunum? sumpart ráðgjörir það, að ó-
 mögulegt sé að stýfla vatnið upp nið ofra
 svo að áttar verði þurrar allt niður á
 kistugöndunum; en eg vildi spyrja mótpart-
 inn, hvornig stl: útlitid hefði orðið í Ellda-
 ám fyrir ofan kistugöndana, of hann hefði
 framkvæmt það, sem hann ef til vill hefði
 látið á sér heyrja að hann mundi geta tek-
 ið allt vatnið frá ánum og kleypt þri: nið-
 ur: Grafarvog? enda hefði og mótpartur
 inn sýnt það practick möstliddið sumar
 að hann er ekki beudinn við eit meðal
 til að taka vatnið frá ánum, þó ekki í
 nema um 2-3 daga: sem. Hg er fyrir-
 fram búinn að sýna það og sama að
 umbjótandi míns hefði rétt til að veida
 las í Elldáan á þann hátt sem hann
 gjörir, og að slíkur réttur er stofuadur frá

laudnámshíð, og líka hef. og sýnt það, að
 þessa réttur hefir ekki staðid einn síns liðs
 á Íslandi, og þessvegna er enginn veigur í
 öllum declamationum mótpartisins á
 móti þeim veidimáta, sem það auti
 er keyptur við veri: af haus lozlegum hand-
 hafa. Eg er nú búinn að heyrna svo aft og þra-
 stagað fyrirlestra mótpartisins yfir grund-
 vallaorregluna: Lb. 56, að mér er nú fund-
 að leitast það, þó er það sýtt hjá honum
 þegar hann nú leggur út: „vo sem að
 þennu hefir veri“ með: e legibus majorem.
 Eg ótla þér sé ekki minnsta áttáða til að
 skýja þeirna stað. En viti en hann skil-
 ur yálfur orðatiltökid á eftir í sama kapi-
 tula: „þá, sem hann hefir áður að formu kaftgild: þ
 og ef þetta eius og eg ótla og hann hefir sam-
 sinnt, að ginnul veidi og veidimáti sé fríd-
 helg- þó það sem hann bétir inn í:“ sem
 laudeigandi: edur á annan hátt eignast
 með loquens“ stendur als ekki: lozbókinn-
 og það einmitt þó evgi eignargögn sín, held-
 ur að eius fastisk Þeriddelle- (bókis regis
 ekki: „þá sem hann hefir áður átt“) — orrét-
 skilid, éda ef þessur liðs líku ákvæðanir loz-
 bókarinnar hafa einn þýðing þá er það
 alveg samkvæmt Lb. 26 í niðurlagi, að lík-
 veit: éda veidimáti, sem frá ömunnna tíð-

hefir verið áttolulaus, staudi óhaggadur. Þy
 þó ekki skilið, hvornig menn mi á þessum
 fara að segja, gagnvart ljósum orðum lög-
 bókasinnar, að hún þekki enga hefð, og eig-
 heldur þó ey skilið af hverjum sökum þug-
 myndin um hefð, að sönnu áis ljósrar
^{með vitundar}
~~hefð~~ hefðar um það tíma bakmark, sem
 hún er bundin við, er vor inngróinn lands-
 lýð vorum, að jafnvel ekkert af laganna „Be-
 greber“ heyrir eius oft nefnt, eius og síns,
 meðal almígans, ef það vori ekki forn mál-
 vitund sem gengin er af manni fram
 af manni frá þeim tíma. Er lögboðin var
 í fullu gildi, sem að hefðin hefir átt sér stað
 hér á landi og verið álitin löglegur „Eðroer-
 velles maade“, enda er það eftirstekktaverð, að
 gildi hefðarinnar mun aldrei hafa verið
 smáttmólt hér á landi fyrir en alþing 1845
 kom upp með þá spæki, svo sem upphaf vilk-
 u sinnar, að hún vori ekki til hér á landi,
 en þeir lögfróðu menn er þá sátu á þinginu
 munu þó hafa verið annarar meiningar
 flestir of ekki allir. Og þar sem ey þannig
 verð að halda þvi fast fram að bði leigu-
 menn krunungs og sanna kaupandi og
 eigandi veðinnar hafi rekid þana í kraft
 í 26. 26 cfr. 56 kap. og mótparturinn ekki
 hefir leitt nein lögleg vitni til að hafi hafi

nokkum tíma átt edur eigi laxveid: fyrir
 sínu landi: að þeir hafi nokkum tíma
 verið veiddur lax, en laxveidiretturinn þar
 á möti hefir factisk verið: amara kvíð
 um frá minna tíð, þá hvílir ofalaust á
 mótsparturinn að sama það - og það
 með öðrum gögnum en almennum regl-
 um landslaganna - að hann eða aðrir en
 umbyrdandi minni hafi nokkra hlutdeild
 í heimliugu á hlutdeild í laxveidinni
 gu. þegar því mótsparturinn á 12 bls gagn-
 soknas og barnafráunholds síns af 20.
 f. m. fer því fram að umbyrdandi minni
 egi ekki annan lax í árinu, heldur að eitt
 nokkum hluta laus og að eg eigi að samna
 að mótsparturinn hafi rýrt þenna eignarhluta
 laus, þá er þetta "Torrudóttir" sem að nokkuð
 u leyfi ber fyrir sig áður nefnd mótandi
 gegn gildi heftarinnar þess lands, að nokkuð
 u leyfi tína oft um frátöðu almennu regl-
 um landslaganna; en ef eg vild nota mót "Thorir"
 mótsparturinn með tilliti til stöðu umbyrdand-
 a minni gagnvart veidinni, þá góði eg sagt
 að hann, sem eigandi Articus og Birstada
 átti - hvað þó stundis möt þi sem er notor-
isk og factisk - þegar áður um hann keypti
 laxveidi í Ellidaánni; en odgi mótsparturinn
 fótta mig um hvað það er, sem stjórna þá

hefir selt honum fyrir 1250^{ort} - þá skal eg
 vera honum þakklátur. það, sem þannig
 er selt og keypt er þó eftir Thoric mótpartius
bergríslega eitthvöð annað en það, sem um
 bjótandi minns átti áður en kaupin gjör-
 ust, og hvöð er það þá? Eg segi einn að einn og
 eg nefi: íflastlegar bókir fram í frumvotum minum
 11. sept. þ.á, að það hef verið lá lax veðirétt-
 ur, sem konungur hafði áskilið sér sem ve-
 gale og sjálfur notað þra secularisationinni
 fram til milli 1750 og 1760 með útlökum
 allra sinna eignarjarda: allra jarða með
 fram Ellidáans. þegar nú mótparturinn
 gagnvart þessu, sem er óþrotjaulegt þer
 þis fram að bati Ellidavatu og aðrar jarðir
 einn með þrum áttum leggja egi einn laxveid-
 i fyrir sínu laudi: þá leggur beinlínis í þess
 u sí átlökum að konungur hef hef selt það,
 sem hann átti ekki; en þegar mótparturinn
 sé að hann ekki getur komið upp með þetta
 sem hann þó óþögulega með þrum er að gjöra
 gildandi, þá grípur hann til þess að áráka
 umbjótanda minns um að hann veði á Dr.
 uvis: þvergríði óðanvís; en konungur og
 hans leiga með gjördu á sínum tíma; en
 sammanin fyrir þessu, sem hann vafalaust
 á að láta íti, verður honum óþögulega ómög-
 uleg, einn og of sínum minn sýna, þegar til-

oðk veður ein þingviti; hauss af 12. martim.
 þ. á. þu þau factisku „axarköfð“ og þá glesi-
 legu juridisku mættar skólpa er mótparturinn
 kallar svo á bls. 14, og hann hefir fundid svo
 sem til að ofa og sína skarpleika sinn, má
 hann gjálfur eiga, og get ekki notað þetta og
 hef ekki notað þetta, en hoi er hann þá, mót-
 parturinn, kominn á bak sínum Rosinante
 og farinn að berjast við þetta milluodugi?
 Allt nátturlega til þess að sína, að hann egi
 ein samall erabund; illidáinn, að hann
 þessveyna megi brúkað það eins og þorum
 þoknast, án alls tillits til, hvort slík brúkun
 gjöri eðrum skada, eða ekki, og að hann eftir
 vill, megi leða það gjörumlega bust sí-
 ðinum gamla ferveg og þá þá á annan ogj-
 an t. d. máske niður í Grafarveg, hvar hann
 þá góti haft háls og hönd yfir veidinni sem
 sá er hann hefið; skapóð þar, en um hváð
 af þessu sem ^{mun hann þá verða að eiga við ákvæðanir} ~~er~~ ^{regis} Jónsbók; Leb. 22, 24, 56
 kapp. og skal og heit við eina og egi hef. áður tek-
 id fram, geta þess, að heit mun oraukast
 geta veid spursmál um það tilfelli; senn
 Leb. 24 gjörir ráð fyrir, að vabu sé svo lítið
 að báðum egi vinnist, á þeim tíma árs,
 er og að framman hefi um balad (þá fardog-
 um til rétta), þar sem þetta líma bit eftir
 þinn framlozdu skýringu engumeistara

Jorgensens (N45) skk. er það árs takmark
 á hverju engi mötpartins „maa endelig
 rottes under Vand“, heldur eius og hef-
 oft og greinilega áður tekið fram, það árs
 takmark á hverju engi endilega þarf að
 sjóla sólas og loft, það mér einmitt egef-
 id (indri ~~svæmet~~) : tilvitundum öndum nýnfrids-
 rita arskjals; þar á möti erum talað árs tak-
 mark, það tímabil, sem laugaugan á síð stot
 og þannig líka laxveidin, en þá er og nauð
 synlegt að vatnsrásin í árunum sé óhindra
 að þurfi að mestu leyti óhindruð og þetta
 getur hún verið að eyðta, enda þótt möt-
 parturinn haldi vatni á engi sínu fram
 gfit í júníom.; mér virðist það nefnilega
 skilgalegt, að ef engið stendur allt undir
 vatni jöfnu hátt gördum mötpartins þann
 í júníom., þá getur það vatni, sem daglega
 streymir til fyllt farveg Ellidaanna á eðli-
 legan hátt, áir þess þetta verk: neitt á vatns-
 hotina á enginum og áir þess annað sé að-
 gjörð af mötpartins hálfu, en að leyfa hin-
 u daglega vatni að streyma óhindruðu ef-
 ir girdingar hauss. Ef mötparturinn hefði
 í fyrna sumas gjörð þannig, í stáðinu.
 Gyrist iðmist að kyfla upp vatnið og þurka
 upp vatnið árnar, iðmist að hleypa þó fram
 í stírflóðum, þá hefði í mál þetta aldreisid

umlyðand: minn aldrei bedist neins for-
 bóðs. það er þannig alveg gripið í loftinn
 sem mótparturinn segir, að forboðið stýðjist
 eingöngu við þvergingu veði aðalstefn-
 anda eða sí byggð á því, að hún hafi litið
 бага; meir þvert á máti, því sérhver ormur
 veði t. d. netaveði hefði bedi: í þeirri um-
 vinnu vatuspurð og árflóðum hlotið al-
 veg að bregðast. það er því áttílit fyrir mót-
 partinn, að vera að telja sér gjálfum trú-
 um - Ötrum tekur honum vist ekki að telja
 trú um það - að forboðið stýðjist við byggð
 á, eða síns og ey hlyst að skilja þetta: miðil
 að styrkja og staðfesta þann veðinnáta, sem
 að undanförmu frá ömumna h'ð, hefir verið
 brúkadur: illidáum. því það liggur: gjálfulfti a
 hlutavins eðli, síns og þar líka þröfalldlega
 er tekið fram: málspörslu mi á muna ristu
 að þessvegna var fögetagjardarinnar kraf-
 ist, að vakið í ánum var gmiðl ekker, ym
 ist af mikið og aðhulegt fyrir veidna, og
 þetta einmitt á þeim tíma, & veðin átt: að
 standa um hótól og þannig munda forboð
 it til (stýðst við og byggð) að hindra vabru
stýflun mótpartins þannig seii hún var
 á forboðsins tíma sérstaklega, og á þeim árs
 tíma yfiskofud. Máttini fastu sama líka
 þetta: því ef aðalstefnandið útilokandi